

serbest

MİMAR

Bilim İlaç Fabrikası / GOSB
Mimarî Proje: Seyağ Mimarlık
Mühendislik Firma: Akden İnşaat

Cephe Hesaplamaları <
Uygulama Detayları <
Sistem Çözümleri <
Finansal Keşif <
Üretim - Montaj <

SCHÜCO
Partneri

D.yıl

UZAL®
ALÜMİNYUM

Merkez: 29. Sokak No: 149-151-153 Ostim-ANKARA
Tel: (0312) 385 11 40 (pbx 5 hat) Fax: (0312) 354 79 71
Fabrika: İstanbul yolu 21. km. Susuz Köyü-ANKARA
uzal@uzal.com.tr www.uzal.com.tr

- ❖ **SES YALITIMI**
- ❖ **AKUSTİK KAPLAMALAR**
- ❖ **HACİM AKUSTİĞİ SİMÜLASYONU**
- ❖ **DUVAR KAPLAMALARI**
- ❖ **TAVAN KAPLAMALARI**
- ❖ **ZEMİN KAPLAMALARI**

ÇÖZÜM SAĞLAR...

www.kozayapi.com
www.cellubor.com

04 **masaüstü**10 **yaka resimleri**

Şevki Vanlı, Selçuk Adnan Taşpınar, Danyal Tevfik Çiper, Affan Yatman, Sait Kozacıoğlu

12 **söyleşi**

SMG vs Murat Artu

20 **YENİ**Uçhisar'da Tasarlanmış Bir Mekan: Argos in Cappadocia
Aslı Özbay32 **GÜNDEM**İstanbul'da Bir İlk: Zorlu Center Mimarlık ve Kentsel Tasarım "Yarışması"
C. Abdi Güzer
Semih Halil Emür56 **YARIŞMA**65 Yıl Sonra İlk Yarışma: Yozgat İçin Bir Kapalı Otopark ve İş Merkezi
Yakup Hazan
Yurdanur Sepkin72 **ORADAYDIK**Bir Kentsel Yenileme Deneyiminden Notlar: Expo Zaragoza 2008
Hasan Özbay82 **özetler**

(İngilizce, Rusça ve Arapça) . Summary . Содержание . خلاصة

İSTANBUL SMDMiralay Şefik Bey Sokak 13/2 Gümüşsuyu
34015 İstanbul
+90 212 2924380 (tel)
+90 212 2924382 (faks)
www.ismd.org.tr**TÜRK SMD**Çobanyıldızı Sokak 5-A/3 Çankaya
06680 Ankara
+90 312 4686638 (tel)
+90 312 4277520 (faks)
www.tsmd.org.tr**İZMİR SMD**Cumhuriyet Bulvarı 2. Kordon 209/4 Alsancak
35220 İzmir
+90 232 4631630 (tel)
+90 232 4631057 (faks)
www.izmir-smd.org.tr

Yazılarda ifade edilen görüşler yazarlarına aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Reklamlar, reklamı veren firmanın sorumluluğundadır ve serbestMİMAR reklamlarda verilen bilgilerden sorumlu tutulamaz.

serbestMİMAR

İki Ayda Bir Yayınlanır

Sahibi

İlhan Kural

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Mehmet Soylu

Yayın Koordinatörü

Aslı Özbay

Yayın KuruluAbdi Güzer . Aslı Özbay . Cüneyt Kurtay
Evren Başbuğ . Gül Güven . Güneri Irmak
Hasan Özbay . Hayri Anamurluoğlu . Hilmi Güner
Hüseyin Kahvecioğlu . İlhan Kesmez . Kaan Özer
Kadri Atabaş . Kerem Erginoğlu
Mehmet Küttükcüoğlu . Mehmet Soylu
Mürşit Günday . Orçun Ersan . Tülin Hadi
Vedat Tokyay**Yürütme Kurulu**Aslı Özbay . Gül Güven . Hasan Özbay
Hayri Anamurluoğlu . Kadri Atabaş
Mehmet Soylu . Orçun Ersan**Konsept Tasarım ve Kapak**

Evren Başbuğ

Grafik Uygulama

Evren Başbuğ

Katkıda BulunanlarScrap Dalmış . Noushin Rashedi
Burcu Terakye . Marina Esenalieva**İletişim**Çobanyıldızı Sokak 5-A/3 Çankaya 06680 Ankara
+90 312 4686638 (tel)
+90 312 4277520 (faks)
www.serbestmimar.com
info@serbestmimar.com**Abone, Reklam ve Dağıtım**ANBA Anadolu Basın Ajansı
Bülten Sokak 21/3 Kavaklıdere 06550 Ankara
+90 312 4675381 (tel)
+90 312 4675383 (faks)
ankara@anba.com.tr**Reklam Koordinatörü**Bülent Çeşmecioğlu
b.cesmecioğlu@anba.com.tr**Teknik Hazırlık ve Baskı**Remark İletişim ve Tanıtım Hizmetleri
Kuleli Sokak 57/4 Gaziosmanpaşa 06700 Ankara
+90 312 4362728 (tel)
+90 312 4362700 (faks)
remark@remarkreklam.com**SMD Üyelerine Ücretsiz Gönderilir**

Fiyatı 6 TL . Abonelik 30 TL

Neden ?

Evet, piyasada birçok mimarlık dergisi var... Bunların yarından fazlası bürolara bedelsiz giriyor. Bunca çeşitlilik arasında marka olabilmış az sayıdaki ulusal dergi, büyük gruplar tarafından desteklendiği için ayakta durabiliyor. Reklam pastası küçük, okuyucu sayısı az ve internetin sağladığı hızlı iletişim olanağıyla rekabet edebilmek zor. Bir de üstüne ekonomik kriz!... Verilerin tamamı, bu dönemde yeniden bir mimarlık dergisi ile uğraşmanın rasyonelliğini gerçekten zorluyor.

Diğer yandan, bu yayın yoğunluğu içinde bile ülkedeki mimarlık uygulamasının konularını sahiplenen bir yayın ihtiyacı hala var. Yurt-içi ve dışında sessiz sedasız nitelikli işler yapan, azımsanmayacak büyüklükteki meslek topluluğunun yaptıkları bilinmiyor. Bu mimarların uygulama süreçlerinde karşılaştığı sorunlar ısrarla dile getirilmeyi ve çözümlenmeyi bekliyor. Bu kolay bir hedef değil; iyi bir örgütlenmeyi, etkin ve bilgili bir muhabirlik mekanizması çalıştırmayı; gelişmeleri '*ağırlıklı İstanbul ve biraz da Ankara*' dan değil, ülkenin birkaç önemli merkezinden birden izleme yeteneği geliştirmeyi gerektiriyor. Bu gereklilik ise iletişimi güçlü bir örgütlenmeyi tarif ediyor.

1980'lerden buyana varlık gösteren serbest mimar dernekleri (SMD) bu hedefler doğrultusunda kurulmuş sivil toplum örgütleri. Tüzüklerindeki amaç "*... mimarlık mesleğini ve mesleğin uygulanmasını geliştirmek, toplumdaki saygınlığını ve etkinliğini arttırmak, topluma karşı sorumluluk anlayışı ile planlama ve inşaatın niteliğini yükseltmek...*" olarak tanımlanıyor. Ankara, İstanbul ve İzmir'de örgütlenmiş üç organları var.

serbestMİMAR, adını aldığı mimarlar topluluğunun gündemine odaklanmak üzere, SMD'lerin himayesinde özerk bir organizasyonla yayın hayatına başlıyor. İlhamını bir ölçüde, 1991-1999 arasında yayınlanan TSMD-MİMAR dergisinden alıyor. Derneklere üye olan-olmayan ayrımı yapmaksızın, yapılı çevrede niteliği gözetken tüm çabaları / tarafları dikkate alan, yapılabilenleri tanıtan, yapılamayanları sorgulayan, kuşaklararası ilişkileri kurmaya çalışan bir iletişim aracı olmayı hedefliyor. İçeriğini, duyarlı bir yayın ekibinin 'ortak aklı' ile oluşturma yöntemini benimsiyor.

Bu niyetin ilk ürünü olan sayı elinizde. Beğenmeniz, eleştirmeniz, katkıda bulunmanız umuduyla, hepimize yeniden merhaba diyoruz.

Aslı Özbay

01

01

03

02

06

05

04

veren müteahhitte kalır. Müteahhit teklifini kara dönüştürmek amaçlı taleplerde ısrarlı oldukça, uygulama projeleri konusunda anlaşmak imkansız hale gelir. Resmi kurumlarla yapılan sözleşmeler gereği idareye peşinen verilmiş bir muvafakatname de olduğu için, projenin kaderini tayin etme şansları kalmamıştır. Şimdi, bilmedikleri bir ofiste çizilmekte olan uygulama projeleri sonucu tasarımlarının ne hale geleceğinden endişe ediyorlar. Diğer yandan, 2007'de projelendirdikleri Gebze'deki AVM'nin uygulaması bu yıl bitti ve açılmak üzere.

02 Telekomünikasyon İletişim Daire Başkanlığı Genel Müdürlük Binası - Ankara

Tasarım: Neşe İtez - Aytek İtez
Müellif firma: İtez Mimarlık
Proje ekibi: Muberra Çekirge, Hümeysra Uçan, İbrahim Kaçar
İşveren: Başbakanlık Toplu Konut İdaresi
Yapı alanı: 32.975m²

03 Zeytin Alışverişi Merkezi - Gemlik, Bursa

Tasarım: Neşe İtez - Aytek İtez
Müellif firma: İtez Mimarlık
Proje ekibi: Muberra Çekirge, Hümeysra Uçan, İbrahim Kaçar
İşveren: Gemlik Belediyesi
Statik: Selim İtez
Mekanik: Ali Tunçay
Elektrik: Burhan Aslan
Peyzaj: Hümeysra Uçan
Yapı alanı: 11.700m²

EĞRİLER BU KEZ BAKÜ'DE

Ercan Çoban / Suzan Esirgen / Süleyman Bayrak / Ahmet Yertutan

Ankara Esenboğa Havalimanı vesilesiyle oluşan ekip ESSA (Ercan Çoban, Suzan Esirgen, Süleyman Bayrak, Ahmet Yertutan) bu yıl Bakü'de yeni bir tasarıma imza attı. Geniş beğeni toplayan terminal binalarından sonra tasarladıkları bu yapı da iddialı cephe plastiği ile dikkat çekiyor. Yapının 2009'da hizmete girmesi bekleniyor.

Yarışmacı ekibin 'en kıdemlisi' Ercan Çoban, 2008'de olabildiğince yarışmalara katıldığını vurgulayarak, son yıllarda 'jürilerin yarışma ödülleri vermemesi' ya da 'idareyle fiyat konusunda anlaşamayan 1. ödül yerine 2. ödül müellifiyle görüşülmesi' gibi, 80 yıllık yarışmalar geleneğinde yeri olmayan "türedi" sorunların çözümü için Yarışmalar Yönetmeliği'nde revizyon yapılmasının şart olduğunu hatırlatıyor. Çoban'ın dikkat çektiği diğer konu ise ihale Kanunu'nun projelerde 5 yıllık iş bitirme şartı: Proje ihalelerinde aşırı fiyat kırılmalarına temel sebep olarak gösterdiği bu koşula bir de ironik örnek veriyor: Ercan Çoban, Ankara Havalimanı iş-bitirmesi 5 yıl sınırını aştığı için bundan böyle yeni bir havalimanı ihalesine teklif veremeyecek!

04 Park Boulevard AVM - Bakü, Azerbaycan

Tasarım: Ercan Çoban, Suzan Esirgen, Süleyman Bayrak, Ahmet Yertutan
Müellif firma: ESSA
Statik: Ural Mühendislik
Mekanik: Okutan Mühendislik
Elektrik: Yurdakul Mühendislik
İşveren ve Yatırımcı: Innova
Yapı alanı: 48.000 m²

BURSA SANTRAL GARAJ BÜTÜNÜYLE DÖNÜŞÜYOR

Kemal Nalbant

Kemal Nalbant'ın 'masaüstü'nde, Adana'daki hizmete girmiş, Bursa'dakiyse halen tasarım halinde olan 2 önemli projenin dokümanını bulduk: Adana Seyhan Belediyesi'nin yaptırdığı kültür merkezi binası, mimara kontrollük yaptırılmamış olmakla birlikte, projesine olabildiğince uygun bir yapı olarak ortaya çıkmış. Sahne ve sofitayı ortak kullanan biri 658, diğeri 313 kişilik iki büyük salona sahip yapıda bu iki salon istendiğinde birleştirilebiliyor. 150 kişilik bir de nikah salonu barındıran merkezin 3 kata yayılan fuayeleri aynı zamanda sergi salonu ve kafeterya olarak da servis verebiliyor.

Bursa Santral Garaj'da yeni biten (yarışma projesinin uygulandığı) meydanın batısındaki 6 ha'lık alan ise, Belediye'ce gerçekleştirilen bir kentsel dönüşüm projesi için yeniden yapılandırılmış: 'arasta' geleneğini yorumlayan alış-veriş merkezi yanısıra, 3 kulede çözülmüş otel ve ofis işlevlerini barındıran bu proje, kentin en önemli noktalarından birinde köklü bir müdahale öngörüyor.

05 Bursa Santral Meydan Kentsel Dönüşüm Projesi - Bursa

Tasarım: Kemal Nalbant
Müellif firma: Miyar Mimarlık
Tasarım ekibi: Dilra Nazlı Eriç, Hatice Şanlı, Kamer Özyadan
İşveren: Öncü Kentsel Dönüşüm ve Bursa Büyükşehir Belediyesi
Yaklaşık yapı alanı: 110.000 m²
Yaklaşık yatırım maliyeti: 100M USD

06 Seyhan Kültür Merkezi - Adana

Tasarım: Kemal Nalbant
Müellif firma: Miyar Mimarlık
Proje ekibi: Oya Aytekin, Hatice Şanlı, Ş. Güneş Can, Canan Altunsoy, Kamer Özyadan
İşveren: Seyhan Belediyesi
Statik: Işın Proje - Mecit Şekercioğlu
Tesisat: Pagem - Sadettin Buran
Elektrik: Promete - Kemal Güravşar
Yapı alanı: 10.497 m²
Yatırım maliyeti: 8.434.940 YTL

VİLLALAR ARASINDA RENKLİ BİR İLKOKUL

İ. Kerem Erginoğlu / Hasan C. Çalışlar

Erginoğlu-Çalışlar ekibi, 2008'de Akatlar'da bir ilkokul projesi gerçekleştirdi. 1998'de yapımı tamamlanan ilk Açı Okulu projesinden sonra zamanla okulun gelişmesi ve ihtiyaçlarının artması nedeniyle arsa çevresinde bulunan 2 villa kiralanarak okulun çeşitli işlevleri bu binalara yüklenmişti. Bu büyümenin son ayağı olan ilkokul binası ise Yeşim Sokak ve Yeşilay Sokağın kesiştiği yerde bulunan villanın satın alınarak yıkılması ve yerine yeni bir okul binası yapılması ile sonuçlandı. Yapının inşaatı 2008 temmuzunda tamamlandı ve sonbaharda öğretime açıldı. Betonarme karkas yapının renklendirilmiş ahşap kaplı cepheleri, ilkokulun canlı ruhunu yansıtmayı amaçlıyor.

01 Açı İlkokulu - İstanbul

Tasarım: İ. Kerem Erginoğlu, Hasan C. Çalışlar
Müellif firma: Erginoğlu & Çalışlar
Proje ekibi: T. Sinan Gümrükçüoğlu, Sezen Bilge
Statik: Levent Özden
İşveren ve Yatırımcı: AÇI Okulları
Yapı alanı: 620 m²

KLASİKLEŞEN BİR 'RESMİ PROJE' ÖYKÜSÜ

Neşe İtez / Aytek İtez

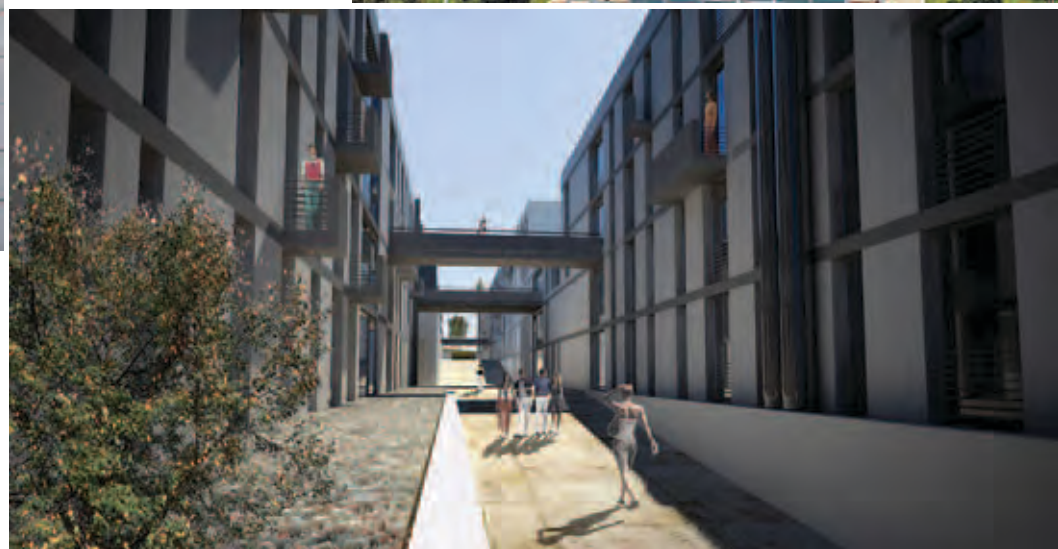
Neşe ve Aytek İtez'in 2008 yılı deneyimleri arasında "Telekomünikasyon ve İletişim Dairesi Başkanlığı Binası" önemli bir yer tutuyor: Ankara İncek'te yapılacak 35 bin m²'lik bu özel teknoloji gerektiren yapı için TOKİ'den davet alırlar. Avan proje hazırlanır, mekanik ve elektrik donanımı açısından özellikli bir ön-keşif hazırlanır ve ihaleye çıkılır. Uygulama, ihaleyle en uygun fiyatı

12

07

10

11

09

13

08

PARK ALTINDA AVM

Enis Öncüoğlu / Önder Kaya / Cem Altınöz /
Cumhur Keskinok

Öncüoğlu grubu, AVM deneyimlerini 3 ayrı örnekle sürdürüyor. Ekibin Ankara'daki son ürünü, kent merkezindeki 12 hektarlık alanda, tümü zemin altında gelişen "Maltepe Park" oldu. Zemin üstünü yeşil alan olarak kullanan 6 katlı yapı, 3 otopark katıyla, bulunduğu bölgenin park sorununa da kısmen nefes aldırarak.

İnşaata süren bir başka AVM + Otel projesi, Zonguldak merkezindeki kıyı bandında yer alıyor: 11 hektarlık İller Bankası arsası üzerine yapılacak Demirpark Dedeman Otel ve AVM, 49.000 m² alışveriş merkezi, 1.700 m² ofis, 2.300 m² spor merkezi ve 32.900 m² otel alanı içeren karma kullanımlı bir proje. Yapı, kıyı bandında, yol kotu altında oluşturulan teraslarda, kamusal kullanıma açık mekanlar yaratıyor.

Konya için hazırlanan proje ise AVM ile birlikte konut ve otel işlevlerini de içeren kentsel ölçekte bir büyüklüğe sahip. Kentin kuzey-batısında, Konya-Antalya Karayolu üzerinde yer alan 81 hektar büyüklüğündeki arsa, konut yerleşim bölgesi ile sanayi alanının kesiştiği noktada alternatif bir merkez oluşturma hedefiyle tasarlanmış. Proje, AVM 94.332 m², Konut alanı 32.177 m², Otel 7.936 m² yer tutuyor ve 2000 araçlık bir otopark düzenleniyor.

07 Malltepe Alışveriş Merkezi - Ankara

Tasarım: Enis Öncüoğlu, Önder Kaya, Cem Altınöz, Cumhur Keskinok
Müellif firma: Öncüoğlu Mimarlık Şehircilik Ltd. Şti.

Proje ekibi: Umut Fırlı, Tuna Kıran, Tangül Kale, Mehtap Tıraş, Abbas Y. Aşır, Esra Malaklı, Kemal Kocaili, Arzu Gençaslan
İşveren: Zekai Dursun İnşaat
Statik: Konkan Mühendislik
Mekanik: Moskay Mühendislik
Elektrik: Pro-pek Mühendislik
Peyzaj: Promim Çevre Düzenleme / Can Kubin
Yapım: Çağ 1 Yapı
İnşaat alanı: 84.000 m²
Yatırım maliyeti: 50M USD

08 Demirpark Dedeman Otel ve Alışveriş Merkezi - Zonguldak

Tasarım: Enis Öncüoğlu, Önder Kaya, Cem Altınöz, Cumhur Keskinok
Müellif firma: Öncüoğlu Mimarlık Şehircilik Ltd. Şti.
Proje ekibi: Altay Ekti, Umut Fırlı, Tuna Kıran, Abbas Y. Aşır, Mehtap Tıraş, Esra Malaklı, Arzu Gençaslan
Statik: Konkan Mühendislik
Mekanik: Yazman Mühendislik
Elektrik: Akay Mühendislik
Peyzaj: Çevre Peyzaj

İşveren ve Yatırımcı: Demir Madencilik Petrol Ürünleri
İnşaat alanı: 84.000 m²
Yatırım maliyeti: 50M USD

09 Kent-Plaza - Konya

Mimari: Öncüoğlu Mimarlık Şehircilik
Proje müellifleri: Enis Öncüoğlu, Önder Kaya, Cem Altınöz, Cumhur Keskinok
Proje ekibi: Mustafa Öztürk, Özge Özden, Sibel Konu
İşveren ve Yatırımcı: A Proje
İnşaat alanı: 134.445 m²
Yatırım maliyeti: 70M USD

KKTC'DE BU KEZ YURT

Tülin Hadi / Cem İlhan

Tülin Hadi ve Cem İlhan'ın Kıbrıs ODTÜ Kampüsü içindeki kütüphane binasından sonra davet edildikleri 2. yarışmada da birinci gelerek projelendirdikleri yurt binaları, kampüsün güney meydanına komşu II. Etap Yurtları'nın devamında yer alıyor. Doğu-batı yönünde uzanan, dik eğimli bir arazi üzerinde tasarlanan yurtlar, daha önce inşa edilmiş komşu yurtları ve arazinin uzantısı olan açık spor alanlarını birbirine bağlayan bir konumda. Program düzenlenirken, kız - erkek öğrenci ayrımını yapabilmek ve ölçeğe çözüm getirmek üzere yapı üç lineer parçaya bölünmüş. Birbirine paralel konumlanmış bu üç parça ile arazi eğiminin getirdiği zorlukları ortadan kaldırmak, manzaraya açılım olanakları sağlamak ve spor alanları bağlantısında gölgeli bir iç sokak oluşturmak mümkün olabiliyor. İç sokak, giriş kotuna ulaşmayı sağlayan merdivenler ve teraslarla zenginleşiyor. Sakin cepheler, yalnızca güneyde sert Kıbrıs güneşinin etkisini azaltmak üzere kullanılan güneş kırıcılarla hareketlendiriliyor. Yapının genel cephe malzemesi kampüs genelinde kullanılmış olan andezit kaplama taşı ve sıva.

10 ODTÜ KKTC Kampüsü III. Etap Yurt Binaları - Güzelçay, KKTC

Tasarım: Tülin Hadi, Cem İlhan
Müellif firma: TeCe Mimarlık
Proje ekibi: Şefika Güner, Keriman Afyonlu, Arcan Aksakaloğlu, Hakan Ceritoğlu, Tülin Hadi, Cem İlhan
Proje ekibi (KKTC): Protüre Mimarlık Müh.
İşveren ve Yatırımcı: ODTÜ Geliştirme Vakfı
Statik: YBT (Türkiye) / Erdal Hüdaoğlu
Mühendislik Bürosu (KKTC)
Mekanik: Abdullah Bilgin (Türkiye) / MEDEGE Mühendislik (KKTC)
Elektrik: Osman Eminel
Altyapı: Karla Mühendislik
Peyzaj: PROMİM
Yapı alanı: 14.500 m²
Yatırım maliyeti: 12M YTL

İÇ MEKANDAN MİMARİYE

Belgin Koz

Başarılı iç mekan tasarımlarıyla tanıdığımız Belgin Koz, 2008'de ağırlıklı olarak mimari projelerle uğraşmış. Bunardan biri Ankara Çayyolu'nda uygulanacak 'Giz Evler'. Bir sokak üzerinde yan yana 6 kez tekrarlanacak konutlar, 550 m² büyüklüğündeki bahçelerin içinde 125 m² taban alanı üzerine oturuyor. Merkezi bir merdivenin etrafında kurulan 3 katlı konutların cephesinde gri-beyaz renkli tuğla ve taş kullanılıyor.

Yine Ankara'da Güvensoy AŞ için mevcut bir villayı büroya dönüştüren mimarın dış cephedeki gri ve beyaz tercihi, burada da kendini gösteriyor. Güvensoy ailesinin Bilkent'te yapacağı konutun projesi de Belgin Koz'un 'masaüstü' dosyalarından biri. 200 m² taban alana oturacak yapı 4 katlı olacak.

11 Güvensoy Evi - Bilkent, Ankara

Tasarım: Belgin Koz
Müellif firma: Mik Mühendislik Müşvirlik
Proje ekibi: Belgin Koz, Işık Başaran
İşveren: Gültekin Güvensoy

12 Güvensoy AŞ - OR-AN, Ankara

Tasarım: Belgin Koz
Müellif firma: Mik Mühendislik Müşvirlik
Proje ekibi: Belgin Koz, Bahar Aküzüm, Işık Başaran
İşveren: Güvensoy AŞ

13 GİZ Evler - Çayyolu, Ankara

Tasarım: Belgin Koz
Müellif firma: Mik Mühendislik Müşvirlik
İşveren: Turgut Tokuş
Mühendislik Projeleri: Gürmen Mühendislik
Ural Mühendislik / Matris
Yatırım maliyeti: 6M USD

YAPI-KREDİ'YE EK GELİYOR

Mehmet Kütükçüoğlu / Ertuğ Uçar

İngiliz John McAslan + Partners tarafından tasarlanan Gebze'deki Yapı-Kredi Bankası'nın yanına Mehmet Kütükçüoğlu ve Ertuğ Uçar bir ek tasarladılar. Araziye diyagonal olarak yerleştirdikleri yeni yapı, mevcut binanın çekirdeğine bağlanıyor. Tasarımın ana kurgusunu iki blok ve aradaki atrium oluşturacak. Atriumdaki oditoryum, çelik köprü ve merdivenler gibi elemanlarla iç mekanda yaratılan dinamizmin etkisi, renkler ve malzeme seçimleriyle pekiştiriliyor. Yapının eğitim amaçlı kullanımı öngörülüyor.

Ekibin çok yeni tamamlanan diğer tasarımı ise Bodrum'da yaptıkları konut sitesi. Arazi eğiminin temel girdi olarak kullanıldığı ve anfitiyatro formunda dört dominant setin üzerine konumlandı-

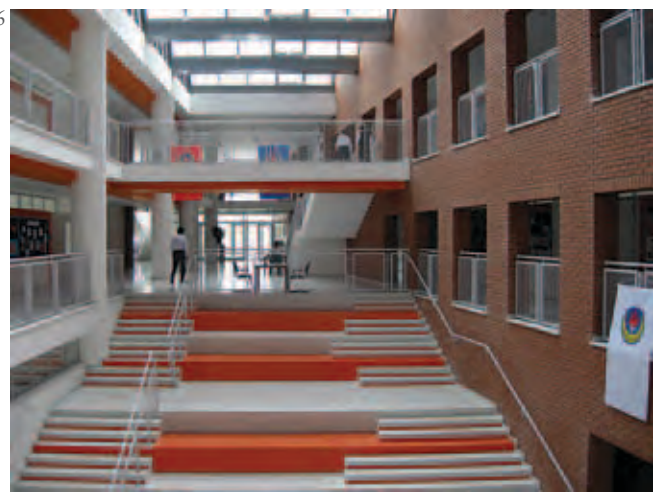

15

14

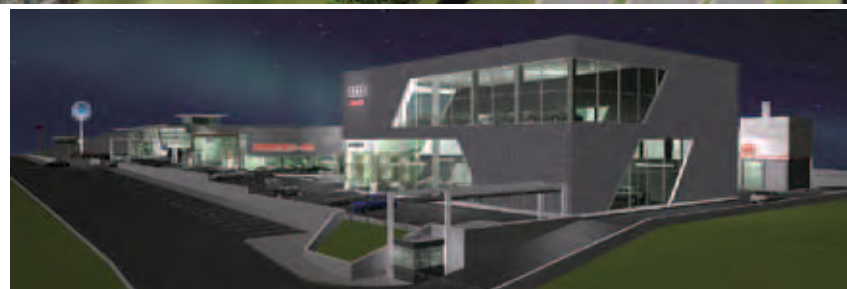
16

17

20

18

19

rılan villalar, 150-160-342 m²'lik 3 ayrı tip olarak tasarlanmış. Arazinin doğal hareketlerine uyum sağlayan doğal taş setlerin içinde evlerin yatma bölümleri, set-üstünde ise yaşama mekanları yer alıyor. Her iki kademe de toprakla doğrudan ilişkilenecek şekilde kurgulanıyor. Kuzeydeki deniz manzarasına yönelen evlerin yerleşim şeması, birbirinin manzarasını kismeme prensibiyle düzenlenmiş.

14 Yapı ve Kredi Bankası, Bankacılık Akademisi - Gebze, İstanbul

Tasarım: Mehmet Kütükçüoğlu, Ertuğ Uçar
Müellif firma: Teğet Mimarlık
Proje ekibi: Alev Dağlı, Mert Üçer, Tuberk Altuntaş
İşveren ve Yatırımcı: Yapı ve Kredi Bankası
Statik: Aydın Pelin - Can Binzet Mühendislik
Çelik: Arç Mühendislik
Mekanik: Okutan Mühendislik
Elektrik: Yurdakul Mühendislik
Altyapı: Seyaş Mühendislik
Aydınlatma: Kroma Mühendislik
Yapı alanı: 8.600 m²

15 Novron Ardesco Villaları - Yalıkavak, Bodrum

Tasarım: Mehmet Kütükçüoğlu, Ertuğ Uçar
Müellif firma: Teğet Mimarlık
Proje ekibi: Hande Köksal, Alev Dağlı
İşveren ve Yatırımcı: Novron İnşaat ve Dış Tic. AŞ
Statik: Nilgün Cangır
Elektrik: İsmail Sever
Mekanik: Şener Derin
Yapım: Tiniş İnşaat
Yapı alanı: 3.780 m²

KEYİFLİ PROGRAMLAR

Yeşim Hatırlı / Nami Hatırlı

Yeşim ve Nami Hatırlı çifti, 2008 yılında imarlı konut parselleri dışına çıkarak, farklı programlarda bir seri tasarım yapmış olmanın keyfini yaşıyorlar. Bunlardan biri, Eskişehir'de yapımı yeni tamamlanmış olan TED Eskişehir Koleji. Programı oluşturmaktan başlayan tasarım sürecini hızlı bir uygulama izlemiş...

Ada ölçeğinde çalışma olanağı veren diğer konu, Doğu Otomotiv'in 4 markasını birden sergileyeceği ve servis ünitelerini de içerecek Ankara mağazası: Projenin müellifliği için Türkiye'den 3 mimarlık grubunun davet edildiği ve Almanya'da gerçekleşen bir atölye çalışması sonucu projenin uygulanması için Hatırlı ekibi seçiliyor. Ekip, markanın standart tasarım konseptinin arsaya uyarlanması ve uygulama projelerinin hazırlanmasıyla görevlendiriliyor. Konya Yolundaki imar emsalinin çok altında kalacak şekilde projelendirilen kampus, belediyeden onay aşamasına gelmiş durumda.

Marmaray tüp geçidinin Anadolu yakası girişindeki bilet gişeleri için hazırlanan 'üst örtü / canopy' önerisi, masa-üstündeki ilginç tasarımlardan biri: İhaleye katılacak firmanın talebi üzerine tasarlanan 3 alternatif proje arasından yapılan seçim, firmanın ihaleye katılmaktan vazgeçmesi üzerine uygulama aşamasına gelemeyen kalmış.

16 TED Eskişehir Koleji

17 Marmaray Tünel Girişi Gişeleri ve Üst-Örtüsü - İstanbul

Tasarım: Yeşim Hatırlı - Nami Hatırlı
Müellif firma: Hatırlı Mimarlık
Proje ekibi: Özay Özkan, Sabri Gökmen
İşveren: Impregilo S.P.A / Astaldi S.P.A. / Tekfen

18 Doğu Oto Ankara Showroom ve Servis Yapıları - Ankara

Uygulama projeleri: Yeşim Hatırlı - Nami Hatırlı
Müellif firma: Hatırlı Mimarlık
İşveren: Doğu Otomotiv
Statik: Gökhan Beşbaş
Mekanik: Filiz Pehlivanlı - Nail Pehlivanlı
Elektrik: Kemal Aykaç
Peyzaj: Kemal Özgür
Arsa alanı: 12.439 m²
İnşaat alanı: 41.767 m²

'İÇSEL ALEM'İN SEMBOLLERİ

Bünyamin Derman / Mete Arat / Cem Arat

Bünyamin Derman, 2008'in son aylarında Almanya kökenli asp Architekten (Arat-Siegel-Schust) firmasından Mete ve Can Arat ile birlikte iki ilginç projeye imza atmış: "Çamlıca 4" adıyla anılan bir kule ve "Edip AVM" isimli bir alışveriş merkezi. Çamlıca'daki kuleyi 'stüktürel, mekansal ve işlevsel kurgusuyla kent peyzajını düşeyde sürdüren ve sürekli devinim halinde olan bir simge' olarak tanımlayan ekip, bu tasarımda topoğrafyanın olanaklarıyla negatif mekanlarda oluşturulan çeşitli aktivite alanları aracılığıyla 'içsel alemin' ve geleneklerin sembolize edildiği yeralındaki sessiz dünyanın renklerinin peşine düştüklerini ifade ediyorlar.

Alış-veriş dendiğinde ise akla ilk olarak bir 'kutu' ya da bir tür 'disney-land' geldiğini vurgulayan mimarlar, Edip AVM projesinde kullanıcının vitrinleri gezerken algıladığı ve tüm geçiş alanlarını birbirine bağlayan mekanı bir büyük boşluk olarak tanımlıyorlar.

19 Çamlıca İletişim Kulesi - İstanbul

Tasarım: Bünyamin Derman, Mete Arat, Cem Arat
Müellif firmalar: asp Architekten Stuttgart (Arat-Siegel-Schust) - db Mimarlık & Dan. Ltd.
Proje ekibi: Sevilay Uğur, Onur Araz, Hale Gönül, Melek Türkmen, Tuğçe Rizeli, Dicle Hökenek, Yiğit Öztürk

İşveren: İstanbul Büyükşehir Belediyesi
Mühendislik projeleri: ARUP Associates
Yapı alanı: 20.000 m²
Yaklaşık yatırım maliyeti: 30M GBP

20 212 AVM - İstanbul

Tasarım: Bünyamin Derman, Mete Arat, Cem Arat
Müellif firmalar: asp Architekten Stuttgart (Arat-Siegel-Schust) - db Mimarlık & Dan. Ltd.
Proje ekibi: Ayşegül Uğurlu Özberk, Mustafa Kahraman, Güven Çimenoglu, Steffen Wahl, Taner Nasifoglu, Onur Tanik, Meltem Öztürk, Dicle Hökenek, Sevilay Uğur, Melek Türkmen, Oytun Bilsel, Murat Yüksel, Ozan Özdilek, Gökhan Kulöz
İşveren: EDİP AŞ
Statik: Balkar Mühendislik
Mekanik: Birikim Mühendislik
Elektrik: Cedetaş
Altyapı: Cowi Sns
Peyzaj: Aygen Kancı
Yapı alanı: 236.000 m²

YAKA RESİMLERİ

Aydan Balamir

Masamın üstünde, eskilerin arasına kaldırmaya elimin henüz gitmediği, yanyana dizili beş yaka resmi var:

Affan Yatman, Şevki Vanlı, Danyal Çiper, Adnan Taşpınar, Sait Kozacıoğlu.
25 Temmuz, 28 Temmuz, 25 Ekim, 31 Ekim, 3 Kasım.

Onları tanıdığım sırayla:

Hocamız Adnan Taşpınar; kibar, şakacı, yüreklendirici.

Arkadaşım Sait; huysuz, zeki, delişmen.

Arkadaşım Affan; zarif, nükteli, yetenekli, yakışıklı.

Büyüğümüz Şevki Vanlı, mesleğimizin senyörü; hep arayan, sorgulayan ve yazan.

İçlerinde en az tanıdığım, bir başka senyör mimar; Mimar Danyal Tevfik Çiper. İsminin başına ille de eski usul, 'Mimar' eklenerek anılası. Mimarisini izlediğim, incelediğim, beğendiğim ya da eleştirdiğim değil, mimarisini yaşadığım biri. Oturduğum evin mimarı. Beş yaka resmindeki beş güzel insan yüzü içinde en az gördüğüm, birkaç kez ancak konuşabildiğim. Mekânı ve yapıyı kurma biçiminiyse her gün algıladığım; zorunlu olarak algılayıp zorlanmadan anladığım. Mesleğini ne kadar çok sevmiş olabileceğini hissettiğim... Binanın tamiratı bitmekteydi Danyal Bey, biraz tadilat da olacaktı üstüne, hani telefonda konuşmuştuk... Özgün haline kavuşacaktı kimi yerler, 40 yıl önce sevgiyle çizdiğiniz gibi.

Danyal Tevfik Çiper

Sait Kozacıoğlu

S. Adnan Taşpınar

Şevki Vanlı

Affan Yatman

“KELEBEK ETKİSİ” ...

Kadri Atabaş

“Kelebek etkisi”ne göre, bir kelebeğin kanat çırpması, belki de dünyanın bir başka kısmında fırtına çıkmasına neden olabilir.

Sait Kozacıoğlu'nun ölümü, Türkiye mimarlığında bir kelebek etkisidir. İlk etkisini, öncelikle Ankara'dan başlamak üzere, ortamımızın renginin solması ile göreceğiz. Tıpkı Merih Karaaslan'ın ölümünün yarattığı “enerji eksilmesi”nin yıllara yayılarak ve gittikçe şiddetle kendini hissettirmesi gibi...

Sait Kozacıoğlu, 1948 yılında Tarsus'un önde gelen eşraf ailelerinden birinin çocuğu olarak doğdu. Ömrü boyunca taşıdığı “yaşam pratiğinin cefası da, sefası da hoş geldi.” Tavrı, çalımı edasını bu kültürün mirası olarak taşıdı. Tarsus Koleji'nden ODTÜ Mimarlık Fakültesi'ne uzanan eğitim süreci 1968 olayları ile kesiştiğinde, Sait Kozacıoğlu, tavrı, düşünceleri, önlenemez heyecanı ile simgelerden biri oldu, hapiste yatı. TMMOB ve MO örgütlenmesinde yer aldı, Türkiye'nin kendini aradığı yıllarda, o bu arayışa katkıda bulunanlar arasında idi.

Nitekim Türkiye, 12 Eylül fırtınasına yakalandığında, o da bir görevle yurt dışında bulunuyordu. Dönüşünde tutuklanacağı için, Danimarka'da 12 yıl bir “zoraki mimarlık” süreci yaşadı. Gençliğinde ele avuca sığmayan delişmen ruh, 12 Eylül sonucunda Danimarka'da yaklaşık 12 yıllık bir sürgün yaşadı. Bu uzun süre sonucunda, “beni, mimarlık adına en fazla bisiklet parkı yapmak heyecanlandırmıyor” diyerek, Türkiye'ye döndü. O uzun sürgün süresini “devrimci avunması” arkasına sığınarak geçirmemişti. Mimarlıkla ilgili hem teorik ve pratik alanda daha çok düşünmüş, hem de dünyayı modernist söylemle irdeleyen bir iç zenginlikle dönmüştü.

Yeni döneminde, pek çok yarışmaya girdi, bazılarını kazandı. En övündüğü yarışma projesini (Savunma Sanayi Müsteşarlığı) uygulayamadı... Oda örgütlenmesinde faal görevler aldı. Mimarlar Odası 2. Başkanlığı görevini üstlendi. “Devrim türbedarlığı” rolüne soyunmuşlarla uyuşmadı, bezip çekildi.

Ama oda yönetimlerinde, ortamında bildiğini aynı delişmenlikle söylemeye devam etti, doğru bildiğine göre tavır almaktan çekinmedi. Kuramsal düzeyde katkısını hiç geri çekmedi...

Durduğu yerin çok farkında olarak, Türkiye mimarlığının dünü ve bugününe getirdiği yorumlar ve yarınlarla ilgili düşünceleri her zaman “olumlu” oldu. Eleştirdi ama önerisi de vardı. Etik anlamda “modernist” ahlakı yaşamının her alanına yansıtılmış olan Kozacıoğlu'nun yokluğu, ortamımız için bir doğrultu eksikliğidir.

Yaşamının zorlu, hastalıklı bölümünde bile ulusla-

rarası yarışmalara giren bu heyecan fırtınası, kuşkusuz bazen etrafı kırdı, dağıttı... iyi ki öyle yaptı. Böylece ortam zenginleşti, sallandı, sorguladı.

Sait'in ölümü ile yaşam biraz daha grileşti.

Sait Kozacıoğlu, mimarlık öğrenciliğinden başlayan, isyankar, delişmen, sorgulayıcı ve “şey'leri hak ettiği yere oturtan” edasını tüm yaşamınca sürdürdü. Umarım, yeni delişmen ruhlar gelir ve yeni Sait'ler ortamın durağanlaşıp sıradanlaşmasına, konformizme sapmasına engel olurlar...

AFFAN YATMAN - ŞEVKİ VANLI

Orçun Ersan

Yirmili yaşlarında insana, hayat hiç bitmeyecekmiş gibi geliyor. Olanca enerjinizle, her şey mümkün, her şey yapılabilir. Aileniz yanınızda, sağlıklı ve mutlu iseniz hele, ne kadar şanslı olduğunuzu bile sorgulamadan geçiyor çoğu kez zaman. Ve gene zaman, olması mümkün olanlardan bir kısmını gerçekleştirdiğinde, ardınızda bıraktığınız diğerlerini olanaksız hale getiriyor. Bir süre sonra işte bu ikisi, yani mümkün olanlarla artık mümkün olmayan diğerleri arasındaki oran giderek biri lehine değişiyor. Gerçekleşenlerin yığını, yaşanılan hayat olarak kalıyor elimizde.

Artık, bizim için mümkün olmayan şeylerin bir kısmının içinde, ve kaçınılmaz olarak acı ve hüznle, iki kişinin ismi de var: Affan Yatman ve Şevki Vanlı.

Ölüm denilen her ne ise, onun, zamanın bizler üstünde oynadığı ve umarsız mağlubiyetler alınan, bir oyun olduğunu düşünüyorum. Her seferinde çizginin diğer tarafında kalan bizlere acı, çaresizlik ve anlamsızlık dolu duygular bırakıyor. Ancak bir sürü olasılık ve karmaşa içinde gerçekleşenlerin oluşturduğu yığının bir anlamı var ve bekli de insanoğlunun bu oyun içinde zamana atabildiği tek çalımı oluşturuyor yaptıklarımız. Bu kadar da değil hiç şüphesiz, bir de nasıl yaptığımız var. Bu yolu nasıl yürüdüğümüz. Nasıl birikir bunca şey!

Affan Yatman ve Şevki Vanlı hakkında yazı yazabilecek, hatta yazan ve onlara benden çok daha yakın bir dolu meslektaşım, üstadım, hocam, arkadaşım var. Bana bu yazıyı yazacak cesareti veren ise biraz da benim bu görece uzaklığım. İtiraf etmeliyim, benim bu satırlara yazacak onlarla ilgili yaşanmış anılarım da yok üstelik. Büyük ihtimalle adımı bile bilmiyorlardı. Ancak, size şu kadarını söyleyebilirim, yaşamları boyunca yaptıkları, onca olasılık içinde gerçek kıldıkları şeyler, ben ve benim gibi birçok kişinin yaşamında yer etmelerini sağladı.

Mimarlık öyle bir meslek ki sürekli insanın kendisini ortaya koymasını gerektiriyor ve yetmezmiş gibi bir de herkesin ortaya koyduğunuz şeyle ilgili doğal bir söz hakkı oluyor. Söylenenler ile olanlar

arasında, yarattığınız her şey bir parça siz, siz ise yaratıklarınız oluyorsunuz. Bu sürecin sonunda kendinizi gerçekleştirmeniz de mümkün ancak bu çaba, kendini ortaya koymak, anlamaya çalışmak ve üretmek bile başlı başına çok büyük bir değer taşıyor. Affan Yatman da Şevki Vanlı da bu yolda yürümüş, üretmiş, pek çok başka olasılık içinde bu zor olanı seçmiş iki mimar.

Yaşamınız ancak ona şahitlik eden insanların varlıkları ile daha bir anlam kazanıyor. Bu ilk kertede aileniz oluyor şüphesiz: Arkadaşlarınız, eğer şanslı iseniz çocuklarınız ve torunlarınız. Bir de sizi bu türden yakınlıklar olmaksızın yaptıklarınız ve ürettikleriniz üzerinden tanımış, gene onlar üzerinden varlığınıza tanıklık etmiş-eden kişilerin olması mümkün. Birilerinin hayatı üzerine hem de onları belki de hiç tanımadan etki edebilmiş iseniz bir şeyleri farklılaştırabilmiş iseniz, işte şu zaman denen baş belasının oyununu ona karşı kullanmışsınız diyebiliriz.

Affan Yatman da, Şevki Vanlı da yaptıkları ile onları şahsen tanımayan bir sürü insanın hayatında böyle bir rol oynamışlardır. Yaptıkları binalar, mesleki duruşları, üretimleri yaşamlarının bu dünya üzerinde bir fark yarattığının en önemi göstergesidir. İşte bu nedenle sadece aileleri, dostları, komşuları, arkadaşları değil bütün mimarlık camiası onların kaybindan çok büyük üzüntü duymaktadır. Bu iki değerli üstadı başarılarla geçirilmiş yılların ardından çok büyük bir sevgi ve saygı ile anıyoruz. Bu topraklardan onu zenginleştirerek geçtiler.

SAİT

Aydan Balamir

Sait Kozacıoğlu zekiydi.

Sağlam bir muhakeme yeteneği ve vicdanı vardı. Bunlar olduktan sonra, biraz huysuzluğun ne mahzuru vardı ki?

Mimarlar Derneği'nin yönetimi sırasında bir atışmamızı hatırlıyorum. Denetçimizdi ve düzenli tutmadığımız kimi kayıtlar için esmiş, gürelemişti. Haklıydı... O günden sonra daha da önemser oldum sözünü.

Görüşlerini önemsememek olanaksızdı. Yazışma gruplarında yazdıklarıyla hemen parlardı. Düşünceleri ve düşündüğünü aktarma tarzıyla fark yarattırdı.

Huysuzdu ama vefalıydı. Cenaze törenlerine mutlaka katılırdı. Üzüntüsü samimi olurdu. Sahiden üzülmüdü.

3 Kasım günü Adnan Taşpınar hocamızı uğurladığımız törende gözlerim Sait'i aradı. Olmayışını yadırgadım, son görevleri hiç ihmal etmezdi. Haberi o günün gecesinde geldi...

4 Mayıs'ta 60. yaşını kutlayamadık. Hani gecikmeli de olsa mutlaka kutlanacaktı, sevgili Sait?

SMG vs MURAT ARTU

Malum, Mimarlar Odası bir süredir, SMG kodlamasıyla anılan meslek-içi eğitim programlarını yürürlüğe koymuştu. 20-21.Kasım.2004 tarihindeki tartışmalı Olağanüstü Genel Kurul'da kabul edilen yeni SMM yönetmeliğine göre “serbest mimarlar”, büro tescil belgesi alabilmek/yenileyebilmek için bu programlara katılarak, yılda 15 puan toplamak zorunda bırakıldılar. Bu katılım Oda'ya para ödeyerek oluyordu: Saati 10 YTL ve yılda 150 YTL/mimar bedelle... Üstelik, sadece Oda'nın onayladığı (ve büyük çoğunluğu Oda birimlerince organize edilen) etkinlikler kredilendiriliyordu.

Oda Merkez Yönetim Kurulu tarafından, etkinliklerin içeriğine ve bu arada hangi tür etkinliklerin kaç puanla değerlendirileceğine karar veren bir SMGM Yönetim Kurulu oluşturuldu. (2008 yılı üyeleri Bülend Tuna (Genel Başkan), Süleyman Mazlum (Genel Sekreter), Ali Cengizkan, Ali Okan Yılmaz, B. Bülent Özkaya, Hakkı Önel, Yücel Gürsel) Bu kurulun belirlediği programların organizasyonunu hem şubeler hem de merkez üstlendi.

Rivayete göre, resmen başvuruları halinde, mimarların mesleki referanslarının kredilendirmede dikkate alınabilmesi de mümkündü. Ancak, örneğin yarışma kazanmak, jüri yapmak, okullarda proje dersi vermek, yayın yapmış, konferans vermiş olmak vb. deneyimlerin kredisini, SMGM kurulu gözünde 1-2 puandan fazlasına layık görülüyordu!! Ne yapmış olursanız olun, belirlenmiş mezuniyet yılı sınırının altında iseniz, Oda'nın hazırladığı eğitim programlarında yeniden eğitilmek zorundaydınız.

Programlara katılmayan ve yeterli puanı zamanında toplayamayan mimarların büro tescil belgeleri yenilenmedi, üye tanıtım belgelerine “...Serbest Mimarlık Hizmetleri Büro Tescil Belgesi olmadığından, proje müellifiği, mesleki kontrollük hizmeti, fenni mesuliyet sorumluluğu üstlenemez.” notu düşüldü. Bu yüzden pek çok mimar ihalelere giremedi, iş alamadı.

Bir grup mimar, Murat Artu gibi bu durumu onur meselesi olarak algılayıp eğitim programlarına katılmayı reddetti ve imza yetkilerini kaybetmeyi göze aldılar. Ancak Artu bununla kalmadı ve uygulamayı mahkemeye taşıdı. İlk turda davayı kaybetti ama pes etmedi ve temyize gitti. Kasım ayında ilan edilen Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 18.9.2008 tarihli nihai kararı Artu'nun itirazını kabul etti ve uygulamanın “hukuka aykırı” olduğunu ilan ederek “yürütmeyi durdurma” kararı verdi.

Karar, serbest mimarlık camiasında büyük sevinçle karşılandı. 18 Kasımdan itibaren internet portalları ve yazışma grupları bu haberin yankıları ile çalkalanırken, Oda ancak 3 gün sonra konuyu web sitesinden kısa bir haberle duyuruyor ve “...Karar ile ilgili uygulamaya yönelik 30 gün içinde yapılması gereken düzenleme Mimarlar Odası Merkez Yönetim Kurulu'nun 28-29 Kasım 2008 tarihinde yapılacak toplantısında görüşülecektir.” haberini veriyordu. Oda lehine sonuçlanan davalarda yapıldığı gibi tüm üyelerin posta adreslerine mesaj atma yönteminin bu kez uygulanmamış oluşu, yönetimin adaletsiz tavırlarına yeni bir kanıt olarak değerlendirildi.

“... Bu uygulamayı reddetmek yüzünden iş kaybettim. Önemli değil! İş, para, kilo, vs. kaybedilir... Yerine konulmayacak şeyler değil bunlar. Hayatta yalnızca tek bir şeyi bir kere kaybedersiniz ve bir daha geri koyamazsınız: Onur. ...”

Kaynak : www.arkitera.com

Aslı Canbal Özdemir: Dava süreci hakkında biraz bilgi verebilir misiniz? Bu süreçte nasıl tepkiler aldınız? Örneğin Mimarlar Odası'ndan konuyla ilgili sizinle görüşülmek istendi mi?

Murat Artu: Dava, 2008 yılı başında açıldı. Mimarlar Odası'ndan arayan olmadı. Kendi çevremden destek geldi. Kendi çevrem derken, mimar olanları kastediyorum.

ACÖ: Davayı kişisel olarak açmışsınız, buna benzer bildiğiniz başka davalar var mıydı?

MA: Ben bu davayı kazandıktan sonra İstanbul Üsküdar'dan bir mimar arkadaş aradı, o da benzer bir dava açmış. Benden bilgi aldı. Bunun dışında bildiğim yeni açılmış bir dava daha var, o da Adnan Ural'ın açmış olduğu dava.

ACÖ: SMGM hakkındaki -sizi dava açmaya yoluna götüren- görüşleriniz nelerdir?

MA: Konuya SMGM konusu olarak bakmayalım. Toplumsal yaşamda insanların ilişkilerini düzenleyen şey hukuktur ve kültürdür. Biz hukuksal anlaşmalarla ilişkilerimizi kurar, içinde yaşadığımız rejimi oluştururuz. Burada temel de Anayasa'dır. Benim Mimarlar Odası ile olan ilişkimin rejimi yasa ile belirlenmiştir. Mimarlar Odası'nın benim aldığım eğitimi yetersiz bulmak, bana eğitim vermek gibi bir görev ve yetkisi yoktur. Bu kadardır ve burada biter! Oda'ya hukuken böyle bir görev atfedilmemiş ve bu görev için yetkilendirilmemiştir. O kendi kendini görevlendiriyor, yetkilendiriyor ve yasaklara başlıyor.

Yetkisiz olarak benim haklarımı gaspediyor, beni mimarlıktan men ediyor. Benden bu durumu kabul etmemi ve onun isteklerini yerine getirmemi istiyor.

... Burada yaptığı çok hain bir şey var Mimarlar Odası'nın, benim onurumu çalmaya çalışıyor! Faust misali. Bu şarlatanlığa katılmamı istiyor benden. Bu kadar inanmadığım bir şeye pekiyi deyip, boynumu eğip 1,5 gün Mimarlar Odası'nın salonunda verdiği derslere ya da yaptığı Şam Gezisi'ne katılarak, şartlara uyarak gaspedilen mimarlık yapma hakkımı geri alırsam aynaya nasıl bakabilirim? Mimarlar Odası, “eğitim” kavramını kullanarak insanlığımıza saldırmaya başlamıştır. Mimarlardan “ONUR”larını istiyor. Zorunluluk, ihtiyaç, başkalarına karşı duydukları sorumluluklar, verilmiş olan sözler, birçok meslektaşımı başlarını eğerek o eğitim denen ucubeye inanmayarak gitmeye mecbur etmiş olabilir. Mimarlar Odası bu insanlara olan borcunu asla ödeyemeyecektir. Bana gelince bu uygulamayı reddetmek yüzünden iş kaybettim. Önemli değil. İş, para, kilo, vs. kaybedilir. Yerine konulmayacak şeyler değil bunlar, gelir ve giderler. Hayatta yalnızca tek bir şeyi bir kere kaybedersiniz ve bir daha geri koyamazsınız: “Onur”.

Onur, aynı zamanda bir mimarda olması gereken en önemli niteliktir. Mimarın “hayır” ıdır. Koskoca eğitimlerin ardından damlayla süzülen “vasıf”tır onur. Eğitimi onu vermek için yaparsınız, menfaate rağmen ilke ve inanç için davranmak, eğitimde onuru öğretmek olur.

Oysa eğitim diye siz onu, insanların onurunu çaldınız. Siz ancak mimar olmak için zıplayan adamı mimar yaparsınız. Koşulsuz itaat etmeyi de eğitim ve nitelik sayarsınız. Bu vasıflar mimarlık için hiç mi hiç gerekli değilken, ancak odacılık için çok gerekli vasıflar olabilir. Sanırım değerleri karıştırmalarının nedeni bu oldu, kendilerinden yola çıkmış olmaları.

ACÖ: Ancak SMGM'nin başka gerekçelendirmeleri var...

MA: Avrupa Birliği ile ilgili olan, Başbakanlık'ta yapılan toplantıları söylüyorsunuz. O toplantılara onlar gelmedi; ben, TSMD Başkanı sıfatıyla 22 tanesine katıldım. TMMOB davetliydi, Mimarlar Odası değil. Konu mimarlık olduğu halde Mimarlar Odası temsilcisini yollayamadı. Ben Mimarlar Odası Ankara şubesine de giderek bilgi verdim. İstiyorsanız bu yalanları uzatmayalım: Benim bildiğim mevcut oda yönetimi zaten Avrupa Birliği'ne karşıdır. Toplantılarda TMMOB karşı, TSMD lehte idi. Şimdi “sözde SMGM” ile Avrupa Birliği'ne uymaya çalışıyorlar. Anlamak mümkün değil!! Ama emin olun AB mevzuatı bunların 1,5 günlük mimar etme müktesebatını hayranlıkla karşılayacak ve patentini satın almak isteyecektir (!). Özünü çok iyi anlamışlar !!!

ACÖ: Sizce Türkiye şartlarında mezuniyet sonrası eğitim olmalı mı? SMGM'nin alternatifi ne olabilir bu anlamda?

MA: Siz Türkiye'de eğitimle ilgileniyorsanız eğer, diyorsanız ki ben iyi bir mimarlık eğitimi vermek istiyorum. O zaman SMGM saçmalığını bırakın. Temel mesele, Türkiye'de üniversiteler arasında eğitimde müthiş bir adaletsizlik olmasıdır. Politik kararlar yüzünden öğretim üyesi olmayan, derslikleri olamayan üniversiteler açılmış vaziyette. Eğer mimarlık eğitimiyle bu kadar ilgiliyorsanız Türkiye'deki -isim vermek istemediğim için uyduruyorum- Kandilli Üniversitesi'nin Mimarlık Fakültesi'ne bir gidin bir bakın. Orada neler oluyor, neler olması lazım, kaç tane öğretim üyesi olması lazım? Tuvaleti var mı? Hangi derslerin verilmesi lazım? Bu çocuklar staj yapabiliyorlar mı? Hocalar yeterli mi?...

Eğitimle böyle ilgilenilir. Sen eğitim değil kurs parası peşindesin.

ACÖ: Bu karardan sonra şimdiye kadar eğitimlere ücret verenler, iş alamamış olanlar haklarını nasıl tazmin edeceklerini merak ediyorlar.

MA: Avukatla konuşuyorum. Bunun yöntemlerini herkese bildireceğim. Tazminat davası açmaları lazım. Mimarlar Odası'na değil ama... oraya üye olan mimarlar sorumlu değil bundan. Mimarlar Odası Yönetim Kurulu'ndaki şahıslara dava açmak lazım.

ACÖ: Size karşı dava açılması söz konusu mu?

MA: Çok mutlu olurum.

ACÖ: Ekleme istedikleriniz...

MA: Umut eklemek isterdim ve istiyorum ama çok zor. Bizler işi gücü olan, çalışan, üreten, bu arada Mimarlar Odası'na da üye olan normal mimarlarız. Yani Mimarlar Odası hayatımızın ufak bir yüzdesi. Bence doğrusu da bu. Diğer tarafın (oda kadrolarının) ise varlık nedeni orada olmak! Benim için Mimarlar Odası sadece mimarlık aracı, onlar için hayatlarının amacı... İlişkiler bu halde olursa, yani karşınızdaki subjenin varlık nedenini ve özünü unutup onu kendi amacınız ve objeniz haline getirirseniz, buna sapık ilişki (cinsel manada değil) denir. Tedaviye ihtiyaç gösterir. Ama bu ilişki biçimini bile kurumsallaştırmışlar; neferleri var, delegeleri var, seçimlerde kemik gibi davranan bir grupları var... Birey olmayı beceremeyen insanları bulup çıkarmakta çok üstadlar. Sonra eleştiren insanları bıkırtıp küstürmekte de çok becerikliler. Böylece muhalifler seçime gelmiyor vs...

“Mimarlık için Mimarlar” eğer seçimi kazansa idi, ben eminim ki bir sonraki seçimde bütün yönetim kurulu adayları yenilenmiş isimler olur, kimse bir kere daha devam etme özverisinde bulunmazdı. Çünkü onlar için de Oda'da görev yapmak, mimarlığa hizmet etmek için bir süreliğine ve herkesin sırayla taşınması gereken bir bayraktır.

Oysa şimdi, kimi 22 senedir odadan maaş alıyor, kimi 22 senedir yöneticilik yapıyor... Baykal durumu var! Mimarlık kaybetsin ama o yerinde kalsın. Kendi apartmanında 2 sene üstüste yöneticilik yapar mı acaba? Oda'nın denetimini bağımsız bir kuruluşa vermemiz lazım. Sıkıldım artık hep aynı, hep aynı!

zeminkler metal quydı, metallica;
mühimlerde, tasarımlarda, modern çözümlerde,
nostik çözümlerde ...

CHAMPAGNE
GAMBARELLI

Özbekoğlu

ÇİMENTLERİ DAĞITIMCI

İTHALAT - İHRACAT - İNŞAAT TAAMİNÜT ve MÜHENDİSLİK LTD. ŞTİ.

Çetin Emec Bulvarı 2, Cadde No: 6/1-7 06450 Dikmen/Ankara • Tel: (+90 312) 472 09 09 (10 hat Pbx)
Faks: (+90 312) 472 09 30 • ozbekoglu@ozbekoglu.com • www.ozbekoglu.com • www.gambarelli-turk.com

Ofisiniz tarzınız...

www.masofis.com

kurumlar
yurtiçi / yurt dışı

Masofis Mobilya ve Tinerari Ltd. Şti.
Büyükdere Çetin Ersoy Bul. No: 41 / 16 A. Öveçler / Ankara
Tic. Sic. 312 483 22 88 - 483 22 11 Faks 0 312 483 22 68
Marşan Kurumlar Caddesi No: 46 Sıdıra / Ankara
Tic. Sic. 312 350 89 35 - 353 70 56 Faks 0 312 350 82 15

 masofis

Mirage

Yeni nesil yol aydınlatma armatürü

Uluslararası Standartlar

EN 60598-1

EN 60598-2-3

EN 13201

Yüksek ısıya dayanıklılık

Mükemmeli ve uzun ömürlü gövde

Çarpya dayanıklı, geri dönüştürülmüş malzeme kullanımı

Korozyona dayanıklılık

Reflektör Teknolojisi

Multi facet mirror ile tasarlanan Optimize

Reflector® teknolojisi

250W - 400W

Keskin aydınlatma kontrolü

Karışıklı ve homojen ışık dağılımı

Gövde Tasarımı

Aerodinamik tasarım alüminyum enjeksiyon gövde

Kontrol Ünitesi (Balast) IP66 / Optik Ünite IP66

Alet gerektirmeksizin açıp kapanma özelliği

heper + **MOONLIGHT**

MOONLIGHT AYDINLATMA SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

İ. Organize San. Böl. Tülaylar Caddesi No. 21 (GİRİŞ) Altınova - ANKARA
T: +90 312 287 04 38 faks: +90 312 287 04 39

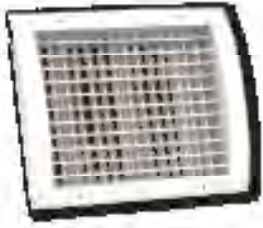
www.moonlight.com.tr

Gerflor

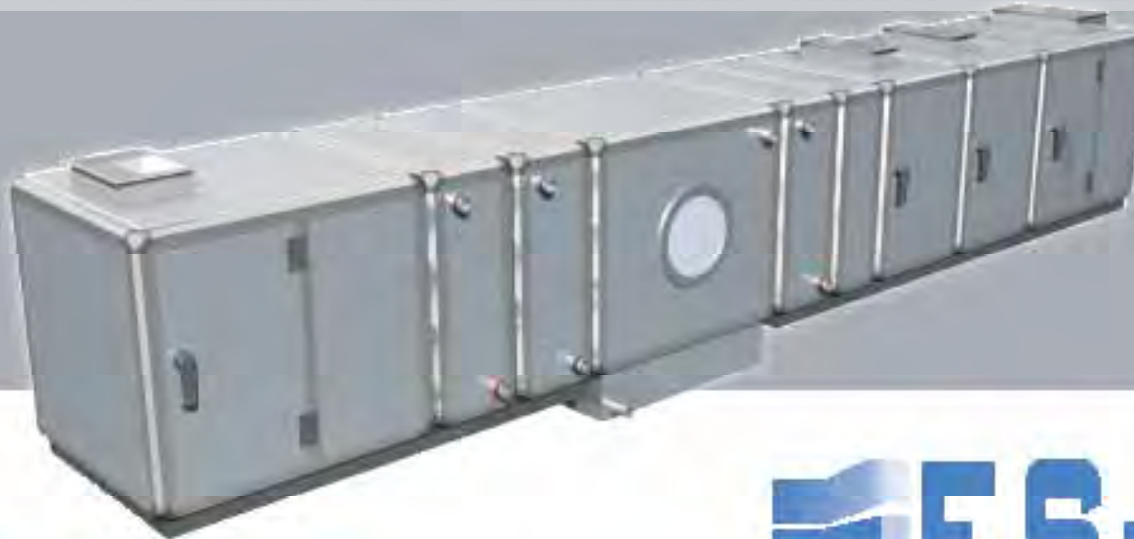
UTT

U.T.T. İnşaat ve Dekorasyon Mlz.San.Tic.Ltd.Şti.
Uğur Mumcu Cad. No.97/B 06700 G.O.P. / ANKARA
Tel: +90 312 448 1635 - 448 1655 Fax: +90 312 448 8778

*HAVANIZIN
KONFORU...*

MENFEZLER • FİLTRELER • ANEMOSTADLAR • DAMPERLER • PANJURLAR • KLİMA SANTRALLERİ

25 Yıllık Deneyim...

ES-KON
KLİMA ve HAVALANDIRMA SİSTEMLERİ

www.es-kon.com www.es-kon.com www.es-kon.com www.es-kon.com www.es-kon.com www.es-kon.com www.es-kon.com www.es-kon.com www.es-kon.com www.es-kon.com

ES-KON
KLİMA ve HAVALANDIRMA SİSTEMLERİ

İvedik Org.San. Böl. Eminel Sanayi Sitesi 22. Cad. 691. Sk. No:3 Ostim - ANKARA

Tel: (0312) 395 54 93 395 54 94 - Fax: (0312) 395 54 99

www.es-kon.com - info@es-kon.com

TSEK **CE** **TÜV**
TS EN ISO 9001:2000

LIVA-CONCEPT İTALYAN DUYGULARI İLE YAKINDA HİZMETİNİZDE...

LIVA-CONCEPT

LIVA-CONCEPT
Uğur Mumcu Cad. No:60 G.O.P./ANKARA
Tel: 0312 351 48 88
Faks: 0312 348 26 71
www.groupilva.com.tr

ITALDEKO
Ferah Sok. No:23/A Nişantaşı/İSTANBUL
Tel: 0212 219 61 84-84
Faks: 0212 219 88 67
www.italdeko.com

LIVA-CONCEPT bir *Liva-mob* kuruluştur.

MAXSTONE

BUGATTI

DISENIA
ARCHITECTURAL SHOWERS

galia
ARMATURE

Newform

RECORD
CUCINE

HUNI
PARQUET

MAXSTONE

GLOBO

BARAZZA

FALPER

in

Bianchini, Capponi

UÇHİSAR'DA TASARLANMIŞ BİR MEKAN

ARGOS IN CAPPADOCIA

“Tarihi dokuda turizm yatırımcılarının birbirine komşu eski evleri üçer-beşer bir araya getirerek düzenlediği konaklama tesisleri, hakim unsurlar olarak göze çarpıyor. Son yıllarda bu ‘üçer-beşer’ler yerini ‘onbeşer-yirmişer’lere bırakır olmuşlar. Yatırımcıların alan gereksinimi arttıkça, tekil küplerin oluşturduğu yerel doku, giderek daha iri yatay hatların egemen hale geldiği bir yapılanmaya dönüşüyor. Bu çevre içerisinde özelleşen bir örnek var...”

10.07.2003

Uçhisar, Kapadokya'nın doğal ve mimari güzelliklerini cömertçe sergileyen yerleşimlerinden biri. Bu durumun yarattığı talep, son 10-15 yıl içinde Uçhisar'ın sosyal yapısında hatırı sayılır bir uluslararası katılıma neden oldu: Başta Fransa, Hollanda, Japonya ve İngiltere'den gelenler, hayatının kalanını burada geçirmek üzere yerleşenler ve bu arada turizm yatırımı yapanlar, artık eski yerleşkenin yeni sakinleri. Köyün yerlileri ise buraların "afet alanı" ilan edildiği 1950'lerden başlayarak yeni yerleşim alanlarına göçmüşler.

Tarihi dokuda artık, turizm yatırımcılarının birbirine komşu eski evleri üçer-beşer bir araya getirerek düzenlendiği, konaklama tesisleri, hakim unsurlar olarak göze çarpıyor. Son yıllarda bu 'üçer-beşer'ler yerini 'onbeşer-yirmişer'lere bırakır olmuşlar. Yatırımcıların programı çeşitlenip alan gereksinimi arttıkça, yerleşimdeki tekil küplerin oluş-

turduğu yerel doku, giderek daha iri yatay hatların egemen hale geldiği bir yapılanmaya dönüşüyor. Kapadokya ve Uçhisar'a özgü mekan kalitelerini ziyaretçilerine daha iyi anlatmak için yarışan tesislerin mimari/restorasyon ve dekorasyon tercihlerinde benzerlikler görülüyor. Özellikle 'dekorasyonlarda' çok rağbet edilen temel yaklaşım, renkli halı ve kilimlerin, beyaz dantel içine saten yorganların, altın varaklı oyma ahşap elemanların, bakır eşyalardan bozma aydınlatma armatürlerinin vs bolca kullanıldığı bir oryantalizm atmosferi yaratmanın peşinde. Akademisyenlerin 'soylulaştırma' olarak nitelendirdiği bu anlayış -özellikle iç mekanlarda- öylesine yaygın ki, bu kadar benzerlikle nasıl rekabet edebildiklerini anlamak zor.

Bu çevre içerisinde özelleşen bir örnek var: bir grup mimar, 18-19 Ekim'de Granitaş'ın davetlisi olarak, henüz resmen açılmamış bu tesisin ilk misafirleri oldular. "Argosincappadocia" adlı yerleşkenin özenle

© ARGOS AŞ Arşivi
02
03
04

bitirilmiş mimarisi, peyzaj ve dekorasyonunda gözlenen dozunda yerellik ve sadelik, bezemelerindeki incelik, hareketli mekanları, her noktadan farklı bir güzelliğe açılan manzarası ve tek tek tasarlanmış güzel detayları (harpuştalar, saçaklar, perdeler, taş sabunluklar, şömineler, ve hatta tuvalet kağıtlıkları...) mimar konukların hepsinden tam puan aldı. İnce inşaatın bitirilişindeki özen ve temizlik, herkesin özlemle iç geçirdiği bir kalite sergiliyordu.

Bu sonucun elde edilmesini anlaşılır kılan bir ipucu vardı: Odalardaki mektuplarda “sanat danışmanı” olarak Turgut Cansever adı vurgulanıyordu. İzleyen hafta Cumhurbaşkanlığı’nın 2008 yılı 3 sanat ödülünden birini mimarlık alanında kazanan Turgut Cansever’in etkisi, mekanların dokuya entegrasyonunda, tasarımların sadeliğinde kendini hissettiriyordu. Ancak 11 yıldır süregeldiğini öğrendiğimiz proje/inşaat öyküsü, ulaşılan başarının ardındaki diğer aktörlerle de tanışmamızı sağladı: Yatırımcı şirketin ortaklarından Gökşin Ilıcalı, zamanının büyük bölümünü şantiye içinde geçiriyor ve kararların belirlenmesinde başat rolü oynuyor. Meslek hayatının ilk 5 yılını Turgut Cansever bürosunda geçiren ve projenin başından beri en ağırlıklı rolü üstlenen mimar Serkan Bayram ise, rölövelerin alınmasından şantiye şefliğine uzanan geniş bir yelpazede uygulamanın baş sorumlusu.

Köydeki 13 komşu yapının kah re-konstrüksiyonlar, kah yeni ekler aracılığıyla restorasyonundan oluşan Argosincappadocia için ilk rölöve çalışmaları 1998’de başlamış. Toplam 2330 m2 alana yayılı tesiste şimdilik, her biri diğerinden farklı toplam 34 oda var. Bu odaların birçoğu, dokundukları kayanın içine oyulu mekanlarla ilginçleşiyor. Kimi odada kaya-oyma mekan banyo olarak kullanılırken kiminde yatak odası, kiminde de odaya özel bir havuzun mekanı olabiliyor. Bunlar genel anlamda Kapadokya’ya özgü mekansal özellikler ama burada farklılaşan şey, mekanların birbiriyle ilişkilendirilmesinde ve tefrişinde yakalanan çağdaş ve/fakat yerel etkili tavırda gizli. Eklektik oryantalizmin tuzağına düşmeksizin, doğal taşın etkisini öne çıkaran malzeme seçimi işin şeklini değiştiriyor. Gizli aydınlatmalar, ham halleriyle ve olabildiğince sınırlı kullanılan ahşap mobilya, beyaz fener-lambalar, bembeyaz çarşaflar ve perdeler, banyolardaki vitrifiye elemanların yere göre konumlandırılışı... her biri ilgiyi kendilerine değil, taş duvarlara, ‘hezen’ tavanlara, kaya-oyma nişlerin doğal desenlerine yönlendiriyor. Balkonlarda ve bahçelerde kullanılan demir parmaklıklar, sadelikleriyle bugüne ait olduklarını gösteriyorlar. Peyzaj için kullanılan endemik bitkiler ve çiçekler, yine oraya ait taş saksılarda, havanlarda sergileniyor.

Seviye 1 Planı

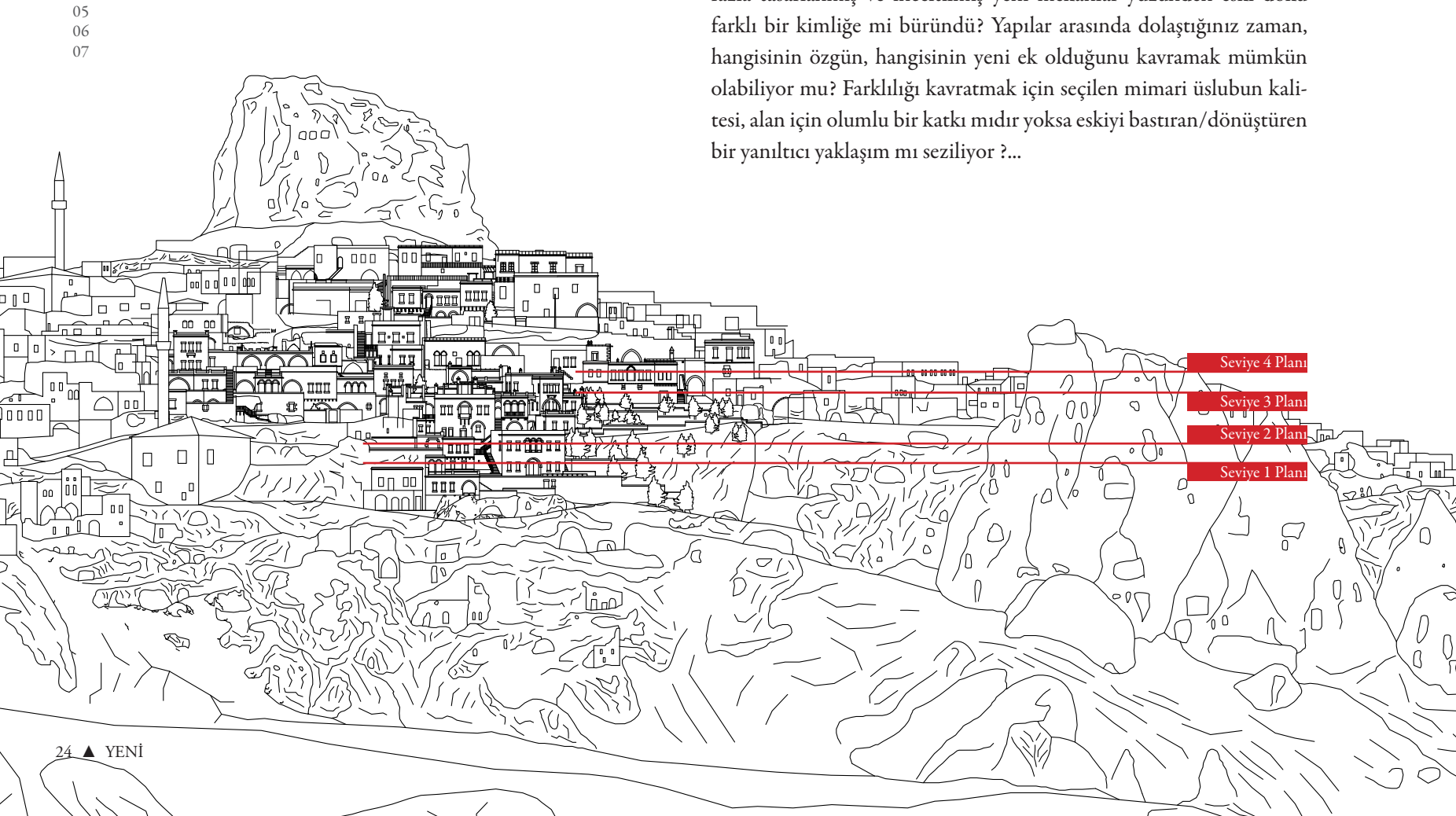
© İlhan Kural

© İlhan Kural

Kompleksin “bezirhane” olarak anılan, görkemli büyüklükte bir kayaoyma bölümü var. Uzun yıllar Uçhisar köyüne sırasıyla manastır, deve kervanlarının konakladığı bir kervansaray ve bezirhane olarak hizmet vermiş olan bu görkemli mekan artık konserler, toplantılar, sergiler vb sosyokültürel aktivitelere evsahipliği yapmaya hazırlanıyor. Bu mistik mekan başlı başına ele alınmayı ve tarihi öyküsüyle yayımlanmayı hak ediyor ama kısacık değinmek gerekirse: 7 mt. yukarıdan geçen yolu destekleyen bir istinad duvarının altından çıkarıldığında büyük şaşkınlığa neden olan bezirhane, bugün artık ‘tasarlanmış’ bir yeni mekan. Manastır ya da bezirhane olduğuna dair mekansal izlerini uzun zaman önce yitirdiği için, yazılı/sözlü kaynaklara dayanarak özgün mekanı hayal etmek, ziyaretçilere düşüyor.

Uzman gözünden Argos’a dair “nasıl bir koruma uygulaması...” değerlendirmesini yapmak, bu tanıtımın boyutunu aşan daha detaylı bir irdelemeyle mümkün: Tek tek yapıların rölöve bulguları, restorasyon dayanakları, önce-sonra karşılaştırmaları vb olmaksızın bu değerlendirmeyi yapmak zor. Ama ‘mimar gözüyle’ yapılmış “yerinde” tartışmaları hafife almak da haksızlık olur. Göze görünen sonucun ne kadar ‘oraya özgü’ olduğuna dair değerlendirmelerde dile gelenler özetle şöyleydi: Eskiden mütevazı köylülerin mütevazı evleri olan bu kübik dokuyu dönüştürürken, onun vernaküler/yerel ruhu acaba korunabilirdi mi? Yoksa turizmin ve yeni kullanıcı profiline talepleri gözetilerek, fazla tasarlanmış ve inceltilmiş yeni mekanlar yüzünden eski doku farklı bir kimliğe mi büründü? Yapılar arasında dolaştığınız zaman, hangisinin özgün, hangisinin yeni ek olduğunu kavramak mümkün olabiliyor mu? Farklılığı kavratmak için seçilen mimari üslubun kalitesi, alan için olumlu bir katkı mıdır yoksa eskiyi bastıran/dönüştüren bir yanıltıcı yaklaşım mı seziliyor ?...

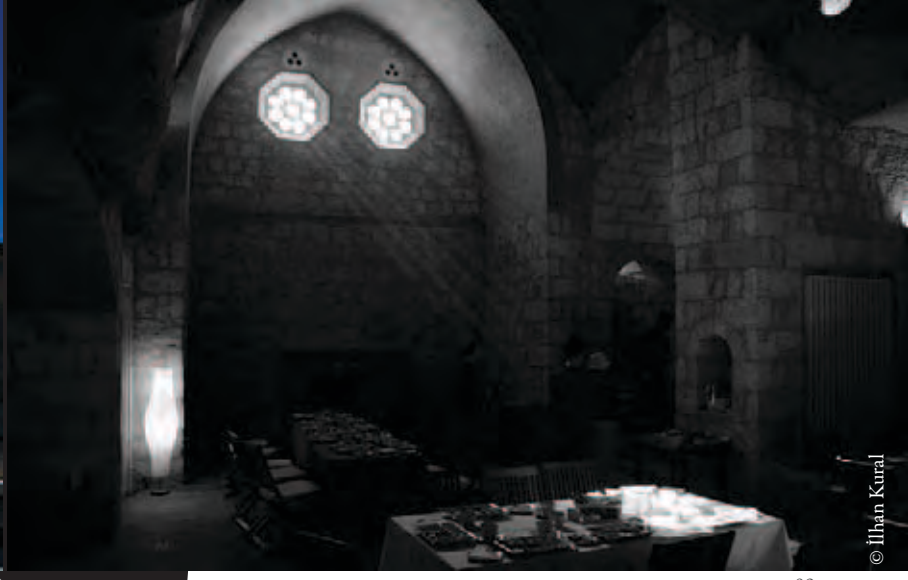

05
06
07

© İlhan Kural

08

© İlhan Kural

09
10
11

Öncelikle vurgulamak gerekir ki Argosincappadocia, tüm mimarların üzerinde olumlu bir etki bıraktı ve yapılan uygulamanın Uçhisar için başarılı bir mimari katkı olduğu konusunda herkes hemfikir.

İşlevi ve kullanıcısı bu denli kökten değişen bir dönüşüm sürecinde yeni koşulların eski ruhu örselemesi/dönüştürmesi kaçınılmaz ve burada da kısmen bunun gerçekleştiği söylenebilir. Ancak bölgedeki pek çok turizm yatırımcısından farklı olarak Argos yöneticileri, ayakta duran ve kısmi onarım gerektiren yapılar yerine, harabe halinde ve ayağa kaldırılması gereken kalıntılarla uğraşmayı seçmişler. Bu nedenle yapıların tamamına yakını re-konstrüksiyon ve yenileme gerektiren uygulamalar olmuşlar. Dolayısıyla bugün birleştirilerek 'konak' adı altında yeni birer kimlik kazanmış olan eski-yeni yapı unsurlarını ayırt etmek zor. Tümü yeni görünüyorlar, çünkü zaten yeniden yapılmışlar. Ama yapılırken gösterilen mimari duyarlılık ve kalite, bölgede inşaat yapmanın zorlukları da bilinince, takdiri hakediyor.

Aslı Özbay Y. Mimar / Rest. Uzm.

Seviye 2 Planı

- 05 / Fotoğraf - Kayaoyma Oda
- 06 / Fotoğraf - Kemer Oda
- 07 / Çizim - Uçhisar Silueti
- 08 / Fotoğraf - Bezirhane Giriş
- 09 / Fotoğraf - Bezirhane İç Mekan
- 10 / Eskiz (Turgut Cansever)
- 11 / Çizim - Seviye 2 Planı

© Erhan Ergin

13

PROJE KÜNYESİ

Mal Sahibi: Argos Turizm Yatırım ve Ticaret AŞ

1 Manastır / Bezirhane

Rölöve: Ayşe Orbay Mimarlık, Tezyin Mimarlık, DS Mimarlık

Proje: Argos Turizm Yatırım ve Ticaret AŞ

Proje Danışmanı: Turgut Cansever

2 Tünelli Konak

Rölöve: Argos Turizm Yatırım ve Ticaret AŞ - mimar Serkan Bayram

Proje: Argos Turizm Yatırım ve Ticaret AŞ - mimar Serkan Bayram

Proje Danışmanı: Turgut Cansever

3 Vasil Konağı

Rölöve: Argos Turizm Yatırım ve Ticaret AŞ - mimar Serkan Bayram

Proje: Argos Turizm Yatırım ve Ticaret AŞ - mimar Serkan Bayram

4 Gemil Konağı

Rölöve: Argos Turizm Yatırım ve Ticaret AŞ - mimar Serkan Bayram

Proje: Argos Turizm Yatırım ve Ticaret AŞ - mimar Serkan Bayram

Yardımcı Mimar: Aysun Toprak

Taş Ustaları: Metin Ayan, Orhan Öz, Mehmet Demir, Mustafa Erdoğan

Sıhhi tesisat: Özlü Tesisat - Bülent Özlü

Isıtma: Kromsan Isı- Bülent Arıkal

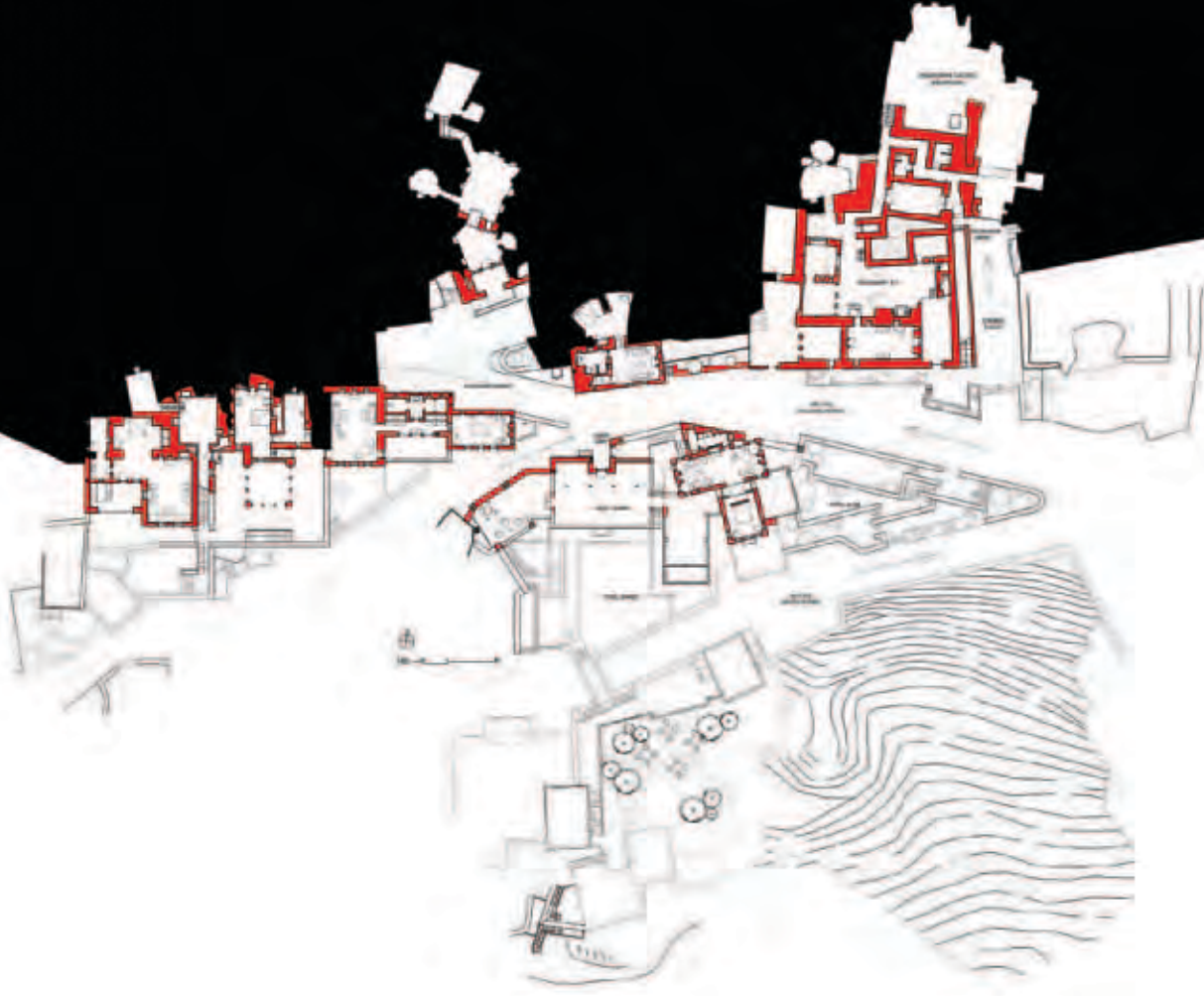
Elektrik: Oba Elektrik- Mustafa Türkoğlu

Ahşap işleri: Panoroma Mobilya- Karsten Petersmann

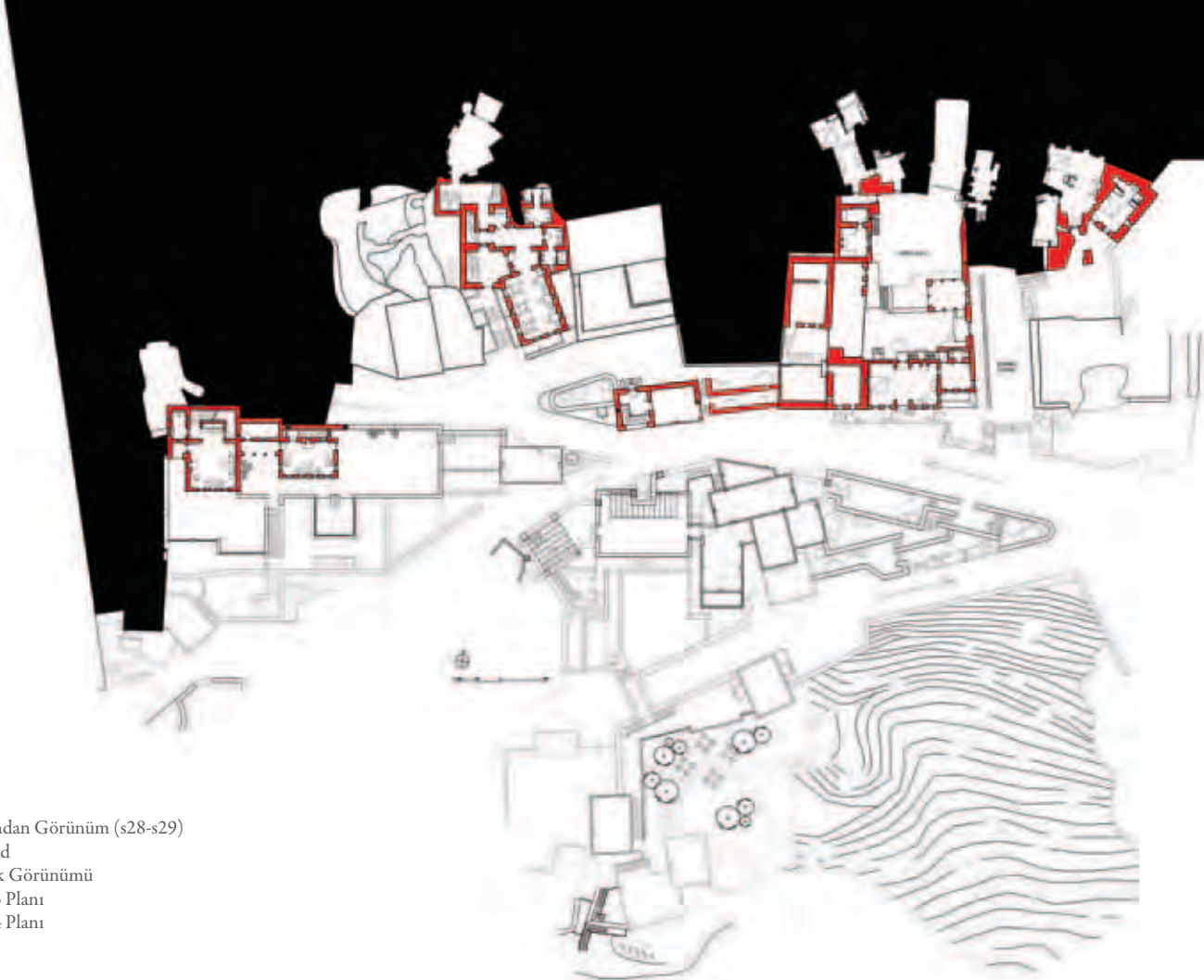
14

© İlhan Kural

Seviye 3 Planı

Seviye 4 Planı

- 12 / Fotoğraf - Balondan Görünüm (s28-s29)
- 13 / Fotoğraf - Lejand
- 14 / Fotoğraf - Sokak Görünümü
- 15 / Çizim - Seviye 3 Planı
- 16 / Çizim - Seviye 4 Planı

Akıllı kol ile aklınız evde kalmaz.

Evden çıkacağınız zaman tüm pencerelerinizin kapalı olup olmadığını hemen ve bir bakışta görebilmeniz ne kadar konforlu olurdu değil mi?

SecuSignal®-HOPPE' nin yeni nesil pencere kolu size tam olarak bunu sunuyor!

- SecuSignal® sistemi, en az bir sinyal verici ve elikli SecuSignal® pencere kolundan oluşmaktadır. Şarjız sinyal tekniği nedeniyle herhangi bir montaj gerektirmeden hızlı ve kolayca binalar yapılabilir. Basit montaj ve konforuyla eşsiz HOPPE markalı kalitesi.
- Çok sayıda farklı mekanlardaki pencerelerin hangi açılım pozisyonunda olduğunu rahatlıkla kontrol edebilirsiniz. Yaklaşık 128 SecuSignal® verici tek bir alıcıdan yönetilebilir.
- HOPPE tabii ki tüm kapı ve pencere kollarında olduğu gibi bu markanın önünde fonksiyonunu 10 yıl garanti vermektedir.

Secu Signal® - HOPPE' den yeni nesil pencere kolu !

hatuscam
SECUSIGNAL TÜRKİYE DİSTRİBÜTÖRÜ
Hatuscam Ltd. Şti. bir Hatuscam Grubu Şirketi.

Fabrika: Mecidiyeköy 21. Cad. 74/7 Soluk No: 2 Org. San. Böl. 06370 Ostim-Ankara Tel: 0312. 385 88 50 Faks: 0312. 385 88 55
Ofis: Tunalı Hilmi Cad. No: 48 06060 Kızılkaya-Ankara Tel: 0312. 418 97 47 Faks: 0312. 425 61 72

www.hatuscam.com.tr

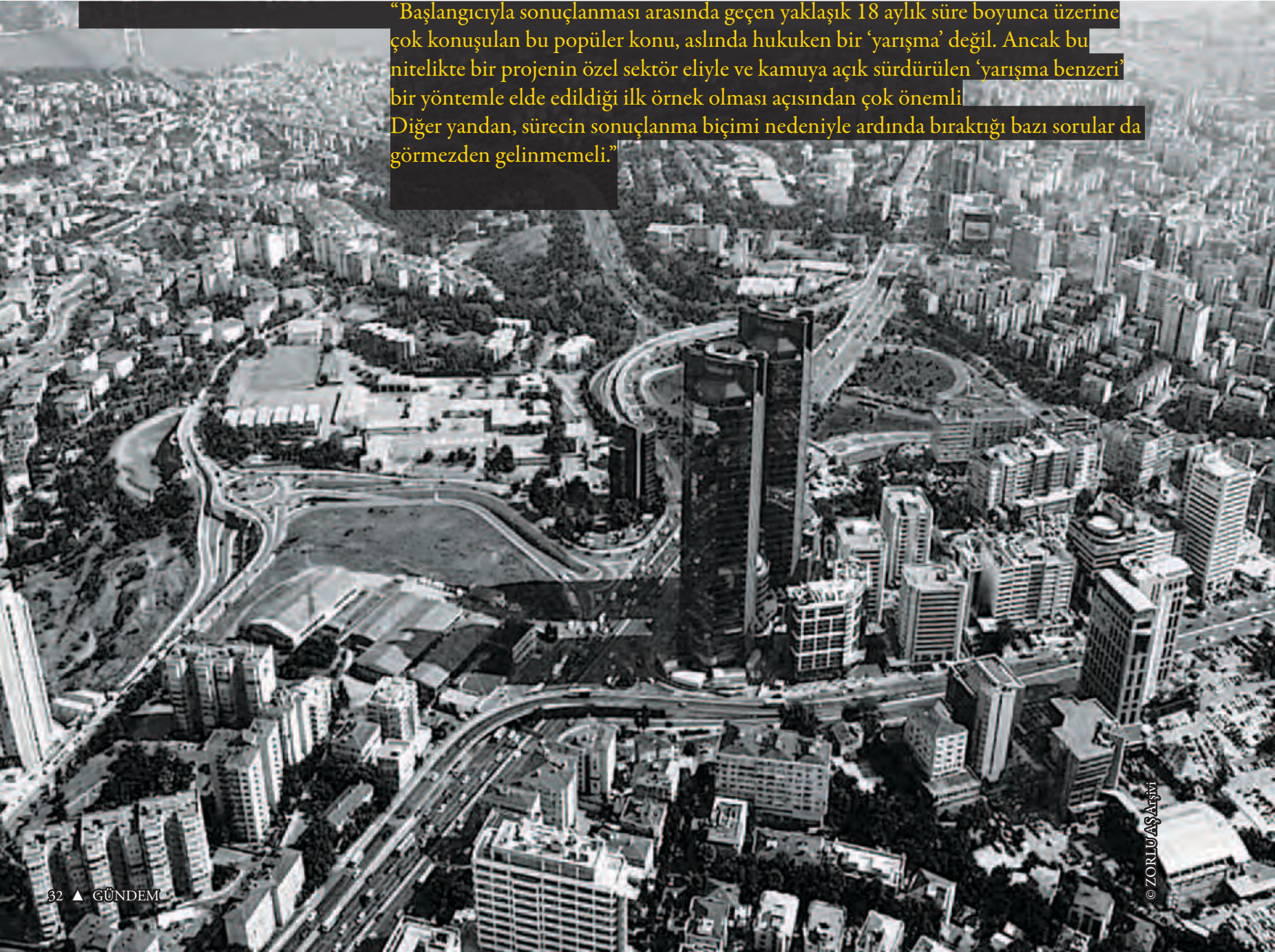

dünyayı
daha iyi bir yer
yapmak için...

ZORLU CENTER MİMARLIK VE KENTSEL TASARIM “YARIŞMASI” İSTANBUL’DA BİR İLK

“Başlangıcıyla sonuçlanması arasında geçen yaklaşık 18 aylık süre boyunca üzerine çok konuşulan bu popüler konu, aslında hukuken bir ‘yarışma’ değil. Ancak bu nitelikte bir projenin özel sektör eliyle ve kamuya açık sürdürülen ‘yarışma benzeri’ bir yöntemle elde edildiği ilk örnek olması açısından çok önemli. Diğer yandan, sürecin sonuçlanma biçimi nedeniyle ardında bıraktığı bazı sorular da görmezden gelinmemeli.”

Türkiye'nin uluslararası önemde markalarından biri olan Vestel'in sahibi Zorlu Holding, 2007 başında İstanbul'daki değerli Karayolları arazisinin global sermaye tarafından ucuza kapatılması sürecini engelleyen aktörlerden biri olarak parlak bir çıkış yaptı: Zorlu Gayrimenkul Geliştirme ve Yatırım AŞ, Zincirlikuyu'daki 96.505 m²'lik arsayı, o güne dek teklif edilenlere göre çok yüksek bir fiyat olan 800 milyon \$ bedelle satın aldı. Ülkenin borç açığını kapatmak uğruna kamu mallarının yabancı sermayeye çok ucuza satışı sürecinden bunalmış olan kesimlerin içine su serpen bu hamle, İstanbul'daki arsa değerlerinin yeniden belirlenmesinin de yolunu açtı.

Zorlu'nun güzel sürprizi bununla kalmadı: Kentin bu önemli noktasına yapılacak yatırımın projelendirilmesi için, uluslararası davetli bir yarışma yapılacağı kamuoyuna ilan edildi. Organizasyonun yönetimini üstlenen kişi, Ağa Han Ödülleri Genel Sekreterliği süresince gösterdiği performans nedeniyle mimarlık kamuoyunca takdir edilen ve güven kazanan Süha Özkan olacaktı. Ön seçime katılım için öngörülen çıta yüksekti: Başvurmak isteyenlerin, en az 100.000 m²'lik kentsel kullanım alanını, kavramsal düzeyden ihale dosyasına kadar bitirmiş, uluslararası ve ulusal ödüller almış, uluslararası yayın yapmış ve uluslararası jüri üyelikleri görevlerinde bulunmuş olmaları gerekiyordu. Belirlenen kriterler çerçevesinde mimarlar ön kabul için dosya göndermeye davet edildiler ve gönderilen 150 dosya arasından 117'si değerlendirmeye hak kazandı.

Başvuran ekiplerin dosyaları, mimarlar Süha Özkan, Köksal Anadol, Emre Aysu ve Doğan Tekeli ile Zorlu Grubu adına mimar Deniz Çağlar Duman ve Zorlu Gayrimenkul Kalkınma ve Yatırım AŞ Genel Müdürü Levent Ergül'den oluşan bir kurul tarafından değerlendirildi. Böylece yarışmaya davet edilecek 13 ekip belirlendi. (14. davetli Steven Holl listede yer almasına rağmen, proje teslim etmedi) 2007 Temmuzunda açıklanan davetliler, ulusal ve uluslararası yıldız isimleri de içeren listesiyle dikkat çekiyordu:

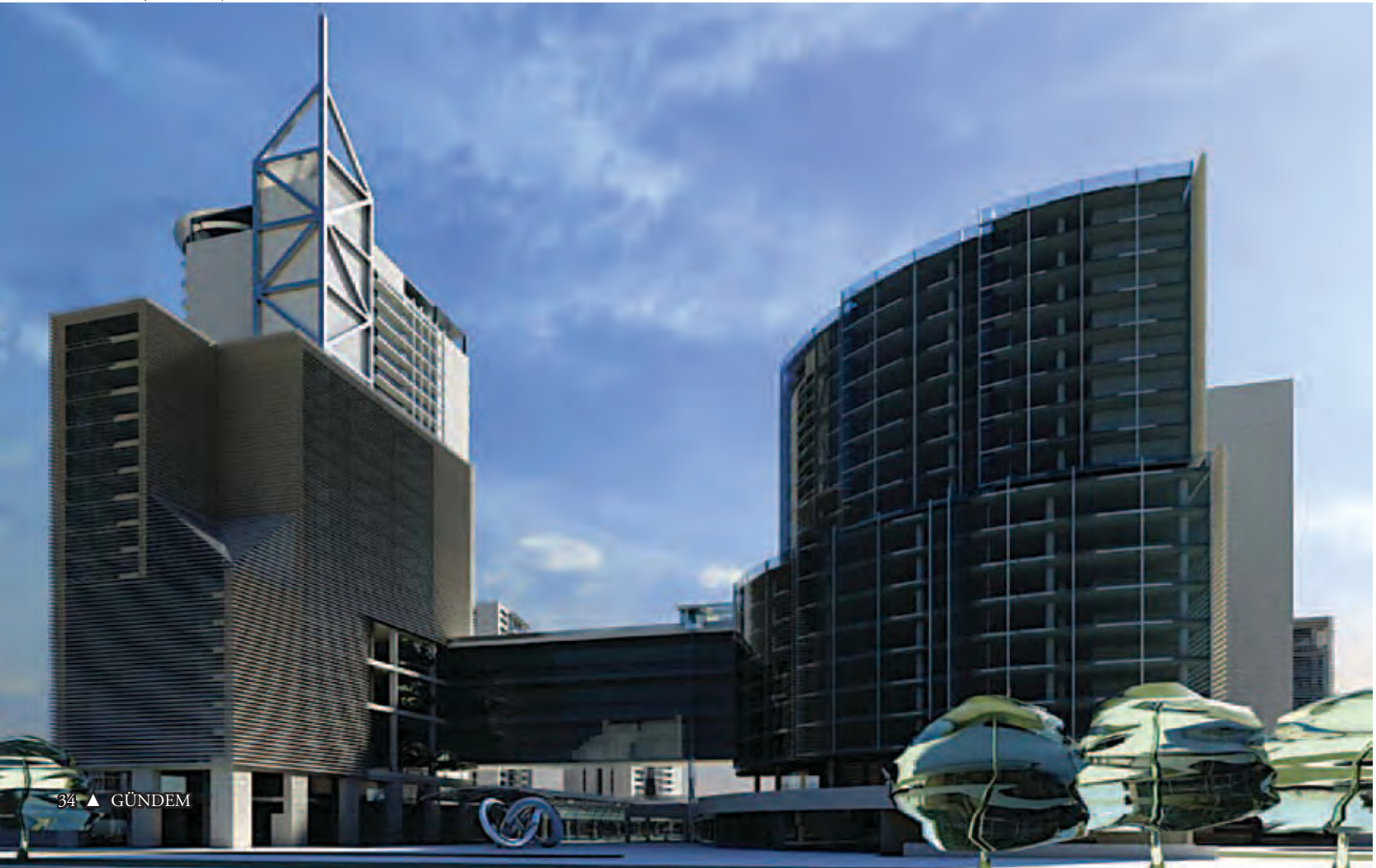
- Architectonica (Bernardo Fort Brescia)
- Mario Botta
- Gregotti Associati International spa (Vittorio Gregotti) ve ARUP konsorsiyumu
- Cafer Bozkurt ve Asp, Stuttgart (Mete Arat, Cem Arat) konsorsiyumu
- Coop Himmelblau (Wolf Prix) ve Uras-Dilekçi (Emir Uras, Durmuş Dilekçi) konsors.
- GAD (Gökhan Avcıoğlu) ve Odile Decq / Benoit Cornette Arch. Urb. konsorsiyumu
- Has Mimarlık (Ayşe Hasol Erkin, Doğan Hasol, Hayzuran Hasol) ve Ken Yeang konsors.
- Mimarlar Tasarım (Han Tümertekin), Hashim Sarkis, George Hargreaves konsorsiyumu
- EAA (Emre Arolat)
- ERA Urban Planning & Architecture Ltd. (Ali Hızıroğlu)
- Selim Velioğlu ve seARCHITECTURE (Erce Funda, Sunay Yusuf) konsorsiyumu
- SUTE (Umut Inan)
- Tabanlıoğlu Architects (Murat Tabanlıoğlu, Melkan Tabanlıoğlu)

GAD (Gökhan Avcıoğlu) ve Odile Decq / Benoit Cornette Arch. Urb. konsorsiyumu

SUTE (Umut Inan)

Mario Botta

Arquitectonica (Bernardo Fort Brescia)

Bu listenin verdiği mesaj genel olarak şöyle algılandı: Kentin çok değerli tepelerinden birinde yer alacak bu iddialı yeni yapı, İstanbul'un ve dünyanın öne çıkan mimarlarına teslim ediliyor ve çetin bir rekabet süreci sonrasında elde edilmesi beklenen proje, müellifleri nedeniyle daha baştan umut vaat ediyordu...

Bu süreç, basılı ve dijital basında geniş yankı buldu. Türkiye'de pek de alışık olmadığımız bu proje elde etme modeli Zorlu'nun ulusal popüleritesini iyice arttırdı ve 'uluslararası arenada iddiası olan kuruluş' imajına olumlu etki yaptı. Yarışma Yöneticisi ünvanıyla organizasyonun tamamını koordine eden Süha Özkan, zengin deneyimini kullanarak, Türkiye'de farklı mimari yarışma modelleri geliştirmek üzere kolları sıvamış görünüyordu.

Mimarlık ortamı açısından sürecin bir başka önemi, davetliler arasında ağırlıklı Türkiye'den mimarların da bulunmasıydı: Onur kırıcı beyanlara sahne olan Kartal ve Küçükçekmece organizasyonlarının hemen ardından, mimarlarımızın ağırlıklı temsil edildiği ve daha önemlisi gelişme süreci kamuoyuyla paylaşılan bu yarışma duyumu, 'Karayolları arazisini Arap sermayesine bırakmayan' Zorlu'ya gösterilen saygının artmasını sağladı.

Elbette sorunlar da baş gösterdi: Mimarlar Odası ile birlikte İnşaat Mühendisleri, Harita - Kadastro Mühendisleri ve Şehir Plancıları Odaları, alanın bu yöntemle yapılandırılmasına karşı çıktılar ve planı dava ederek hukuki bir mücadele süreci başlattılar. Kamu arazisi olan bu arsana özel sektöre devredilmemesi ve yine kamusal amaçla kullanılması gerektiğini savunuyorlardı. Yürütmeyi durdurma istemi ile açılan davada Danıştay 6. Dairesi, 2960 sayılı Boğaziçi Kanunu maddelerini gerekçe göstererek, oy birliği ile davacılar lehine karar aldı. Ancak Zorlu Grubunun karara itirazını değerlendiren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu, Danıştay 6. Dairesi'nin kararını bozdu.

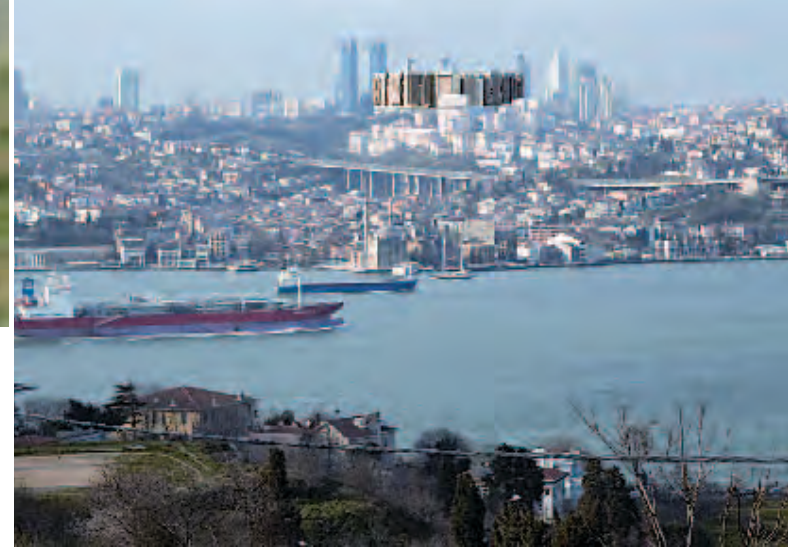
Diğer yandan TSMD, "yarışma" adıyla anılan bu süreci genel olarak olumlu bulduğunu vurgulamakla birlikte, Türkiye'de geçerli olan yarışma hukukuna uymamak nedeniyle bu organizasyonu yarışma değil, bir "teklif alma yöntemi" olarak tanımlıyor ve sonuçta belirleyici kararın mimar jürilerce değil, işveren tarafından alınabileceği uyarısını yapıyordu.*

Bu iletişim akışı arasında jüri ilan edildi: Charles Correa ve Fumihiko Maki gibi iki yıldız mimarın yanı sıra ABD'li mimarlık eleştirmeni ve gazeteci Martin Filler jürinin yabancı isimleriydiler. ODTÜ Mimarlık Fakültesi hocalarından, Prof. Haluk Pamir ile mimarlık ortamının popüler web portalı ARKİTERA'nın genç kurucularından mimar Ömer Kanıpak Türkiye'den belirlenmiş seçicilerdi. Jüri'nin sonuçları açıklaması ilan edilen takvimden uzun sürdü. Finale kaldığı söylenen ve 4+1 olarak dillendirilen 5 projeye ilişkin spekülasyon, Kasım 2007'den Mart 2008'e kadar netleşemedi ama diğer yandan basılı ve dijital medyada kazanan isimler çoktan yayınlanmaya başlanmıştı bile:

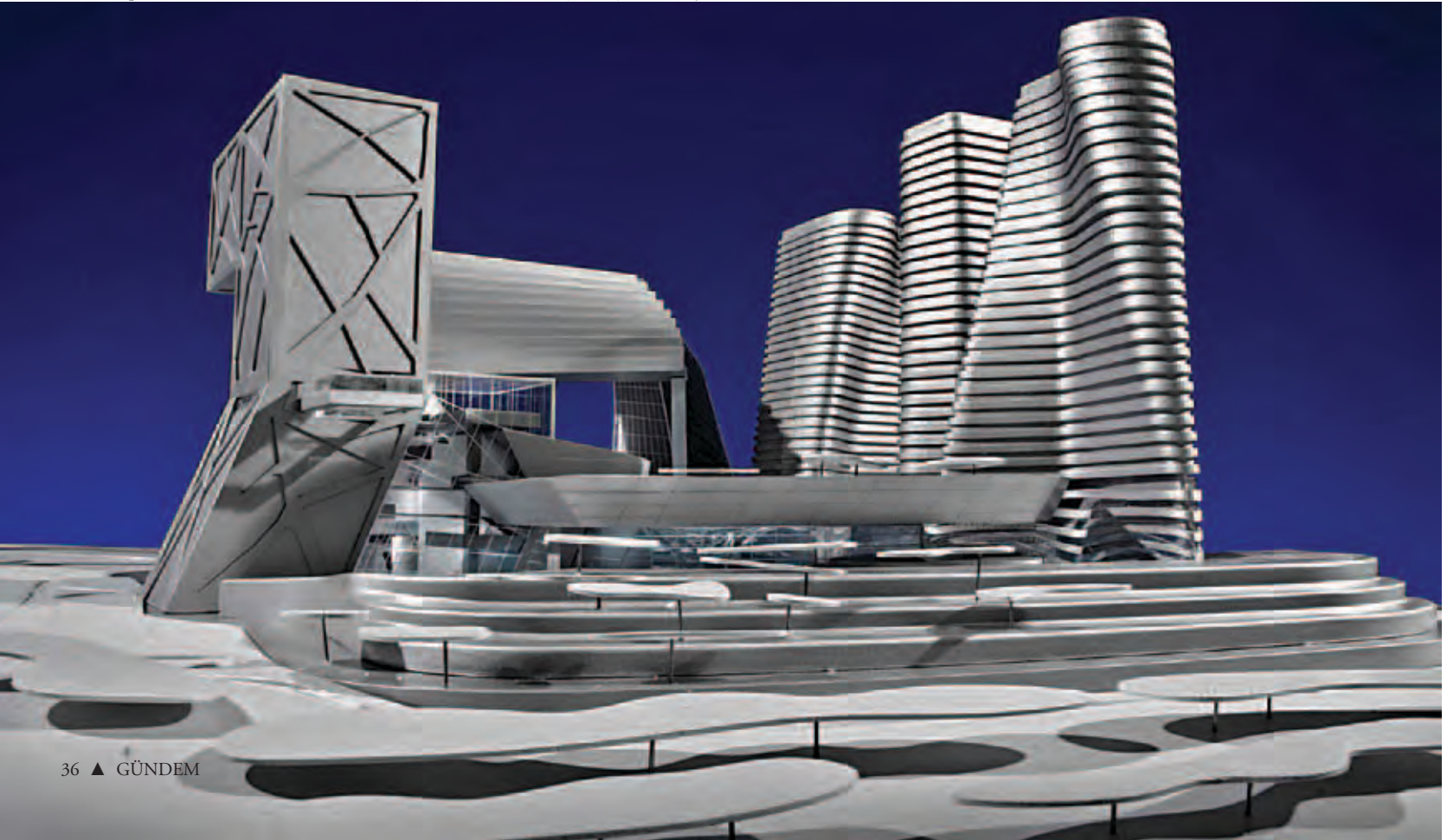

Has Mimarlık (Ayşe Hasol Erkin, Doğan Hasol, Hayzuran Hasol) ve Ken Yeang konsorsiyumu

Gregotti Associati International spa (Vittorio Gregotti) ve ARUP konsorsiyumu

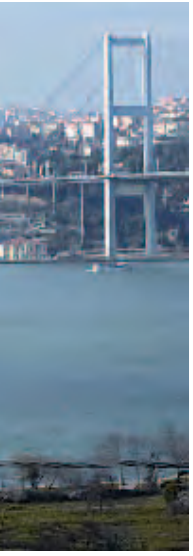

Coop Himmelblau (Wolf Prix) ve Uras-Dilekçi (Emir Uras, Durmuş Dilekçi) konsorsiyumu

Selim Velioglu ve seARCHITECTURE (Erce Funda, Sunay Yusuf) konsorsiyumu

ERA Urban Planning & Architecture Ltd. (Ali Hızıroğlu)

- Cafer Bozkurt + Mete Arat, Cem Arat
 - Emre Arolat (EAA)
 - Han Tümertekin + Hashim Sarkis + George Hargreaves
 - Murat Tabanlıoğlu, Melkan Tabanlıoğlu
- ilk 4 finalist;

- Ali Hızıroğlu (ERA)

ise yedek finalist olarak duyuruluyordu.

Kulislardaki ilk tepkiler, tüm finalistlerin yerli mimarların ekiplerinden oluşmaları nedeniyle duyulan memnuniyet üzerine yoğunlaştı. 27 Mart 2008 tarihli Sabah gazetesinde çıkan bir haber ortalığı karıştırdı: Habere göre Jüri'nin belirlediği 5 proje arasında en çok Arolat ve Tabanlıoğlu ekiplerinin önerilerini beğendiği vurgulanan Ahmet Nazif Zorlu, bu iki ekibe birlikte çalışma çağrısı yapmıştı. Ertesi gün tekzip yayınlarak haberi reddeden Zorlu yetkilileri, 3 no'lu Bölge Koruma Kurulu'nun değerlendirmesine sunulmak üzere 4 ekiple birden çalışmalara devam edildiğini söylüyordu.

2008 Ağustos ayı başında yayımlanan basın duyurusuyla anlaşıldı ki, gerçekten de 4 grup projeleri geliştirmek üzere çalışmışlardı ama bir farkla: Arolat-Tabanlıoğlu ekibi ortak bir proje hazırlamışlardı. İlk duyumlarda yedek olarak anılan ERA-Ali Hızıroğlu ekibi ile birlikte finalist sayısı dörtte kalıyordu. 20 Ağustos 2008'deki Koruma Kurulu toplantısına sunulan 4 öneri arasından Kurul, Arolat-Tabanlıoğlu'nun projesini seçti ve bu gecikmiş final ulusal basında bir müjde olarak yer aldı. Projenin belirlenmesinde son sözü söyleyen 3 no'lu Bölge Koruma Kurulu, İstanbul için bu önemli odak noktasının oluşumunda tarihi bir rol oynadı. Finale kalan ve kazanan projelerin detayları ve değerlendirmesi, Koruma Kurulu üyelerinden Semih Halil Emür'ün notlarında yer alıyor.

Uygulamayı 2010 yılına yetiştirmeyi hedefleyen Zorlu ise, sürece ve projelere ilişkin bilgi vermekten uzak duruyor. Basın duyurularında projenin, konferans salonları, konser salonu, müze, kütüphane ve yaşlı konutları gibi sosyal ve kültürel yapıları kapsamasının yanı sıra otel, iş merkezi, alış-veriş merkezi ve konutları ile Türkiye'de ilk kez beş farklı fonksiyonu içinde barındıracak olan 'karma kullanım' özelliğine dikkat çekiliyor. 2.80 Emsale göre toplam 235.380 m² zemin üstü yapılanması hakkı olan arsada yarışmacılara verilen program, bu işlevlerin dağılımını şöyle öngörüyor:

Sosyo-Kültürel	% 10	23.520 m ²
Konut	% 35	82.320 m ²
Turizm	% 30	70.560 m ²
Yönetim-Büro	% 10	23.520 m ²
Ticaret	% 15	35.280 m ²
TOPLAM (yer üstü)		235.200 m ²

EAA (Emre Arolat)

Tabanlıoğlu Architects (Murat Tabanlıoğlu, Melkan Tabanlıoğlu)

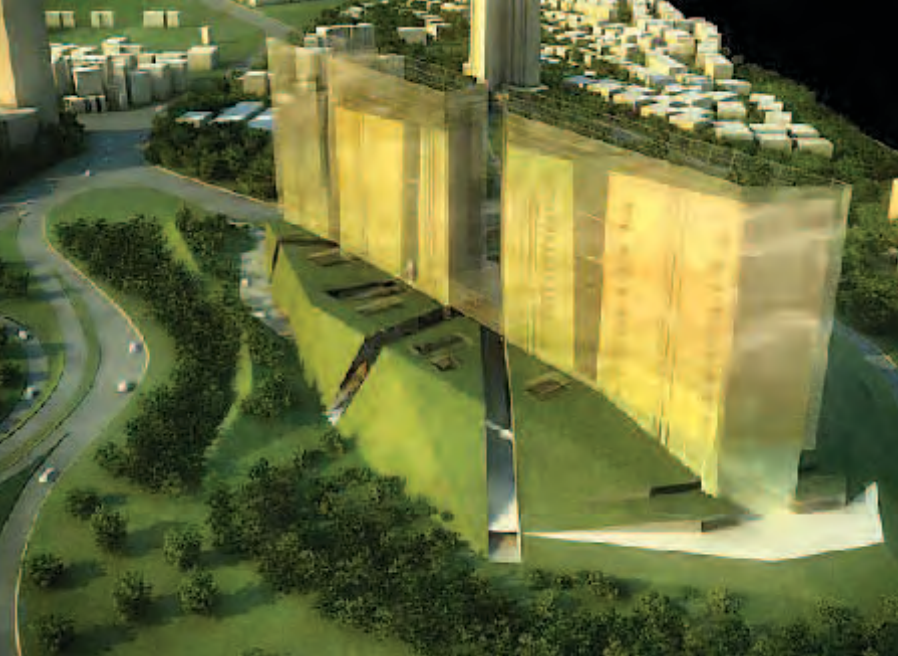

Cafer Bozkurt ve Asp, Stuttgart (Mete Arat, Cem Arat) konsorsiyumu

Yapımına zemin ıslahı ile başlanan projenin 2010'u hedefleyen ilk etabında, sosyal ve kültürel merkez ile alışveriş merkezinin, 2011 yılında ise otel, iş merkezi ve konut fonksiyonlarını içeren bölümlerinin tamamlanması planlanıyor.

serbestMİMAR dergisinin ilk sayısında dosya konusu olarak yer vermek istediğimiz “Zorlu Center” yarışması, mimarlık ortamında yarışmaların sahihsizleşmesi nedeniyle yaşanan sorunlar, yabancı mimarların Türkiye’deki etkinlikleri, Türk mimarların bu yeni konjonktürdeki pozisyonu... gibi konuların çok tartışıldığı bir dönemde gerçekleşti. Başlangıcıyla sonuçlanması arasında geçen yaklaşık 18 aylık süre boyunca üzerine çok konuşulan bu popüler konu, aslında hukuken bir ‘yarışma’ değil. Ancak bu nitelikte bir projenin özel sektör eliyle ve kamuya açık sürdürülen ‘yarışma benzeri’ bir yöntemle elde edildiği ilk örnek olması açısından çok önemli ve takdire değer. Diğer yandan, sürecin sonuçlanma biçimi nedeniyle ardında bıraktığı bazı sorular da görmezden gelinmemeli.

Mimarlar Tasarım (Han Tümertekin), Hashim Sarkis, George Hargreaves konsorsiyumu

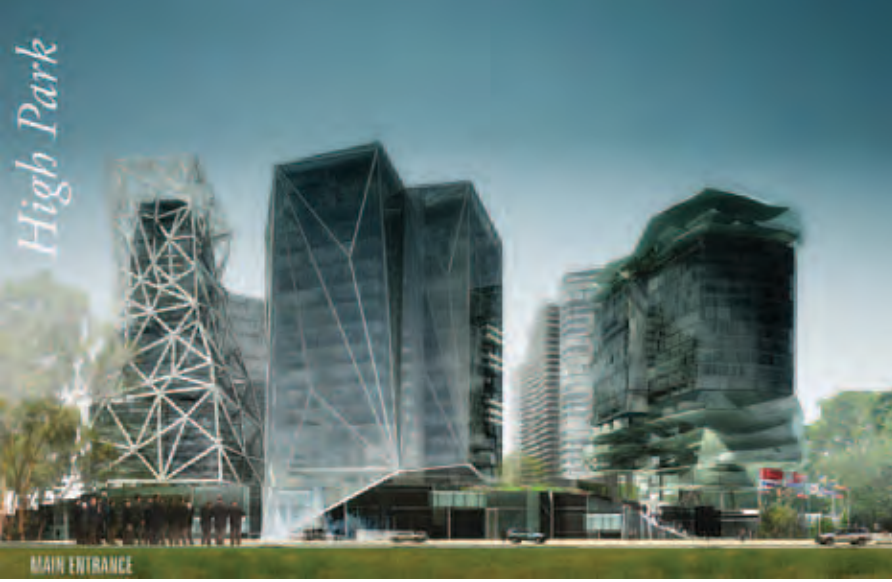

İzleyen sayfalarda, ulaşılabilen ve projesini gönderen yarışma müelliflerinin bu özel konu için hazırladıkları önerileri bulacaksınız. Tüm yarışmacılar, İstanbul için yeni bir “land-mark” ya da Ahmet Zorlu’nun deyişiyle “...kendisinden 50 yıl boyunca söz ettirecek bir anıtsal yapı” tasarlamak üzere çalıştılar. Tasarımları tanıtmak ve bu önemli süreç üzerine bilgilendirilerek, sağlıklı bir tartışma ortamına zemin oluşturmak temel hedefimiz. Bu yayın özelinde konuyu mimari bağlamıyla irdeleyerek dersler çıkarmak ise devamında gerçekleşecek benzeri uygulamalara da yol göstermeye yarayacaktır. Şimdilik ancak ‘kısmi’ bir değerlendirmeye olanak bulan bu irdelemenin daha kapsamlı hale gelebilmesi için, elde edilmiş projelerin tamamının yayımlanabileceği günü beklemek gerekiyor.**

(*) Mimarlar Odası, İSMD ve TSMD’nin açıklamaları ile Süha Özkan’ın yanıtları tsmd.org.tr, mimdap.com ve arkitera.com sayfalarında yer alıyor. forum.arkitera.com’da ise 15 Haziran 2007’den başlayan tartışmaları izlemek mümkün.

(**) Konuya ilişkin bilgilerin derlenmesinde, günlük gazetelerin yanı sıra, başta arkitera.com olmak üzere, mimdap.com ve mimarizm.com sitelerinde yer alan haber, tartışma ve belgelerden yararlanılmıştır.

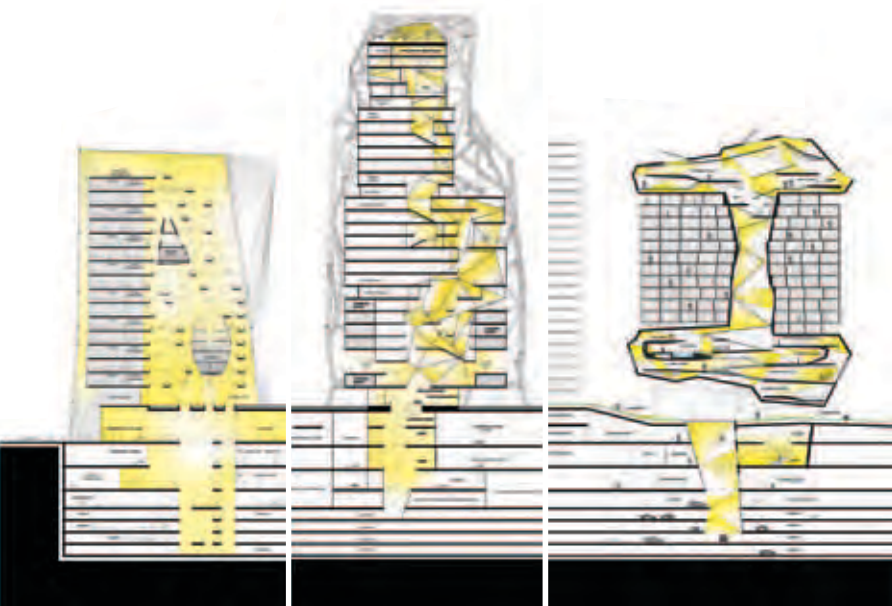

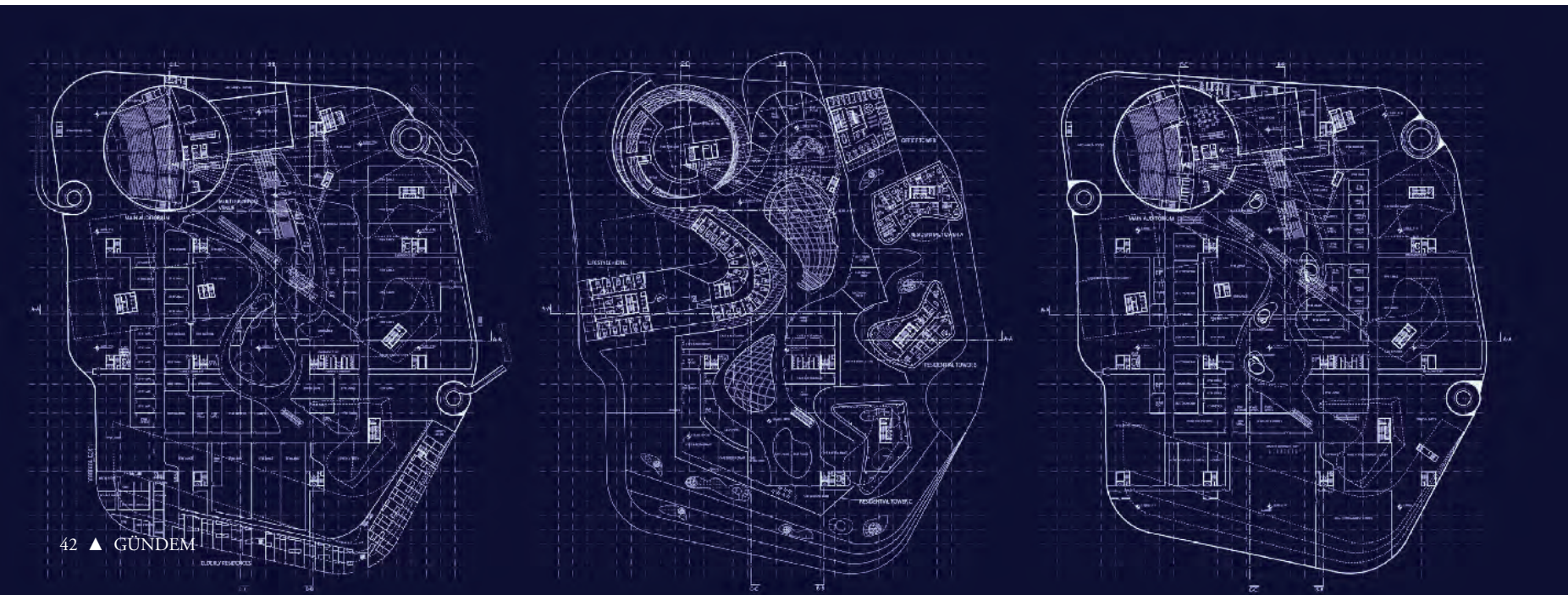
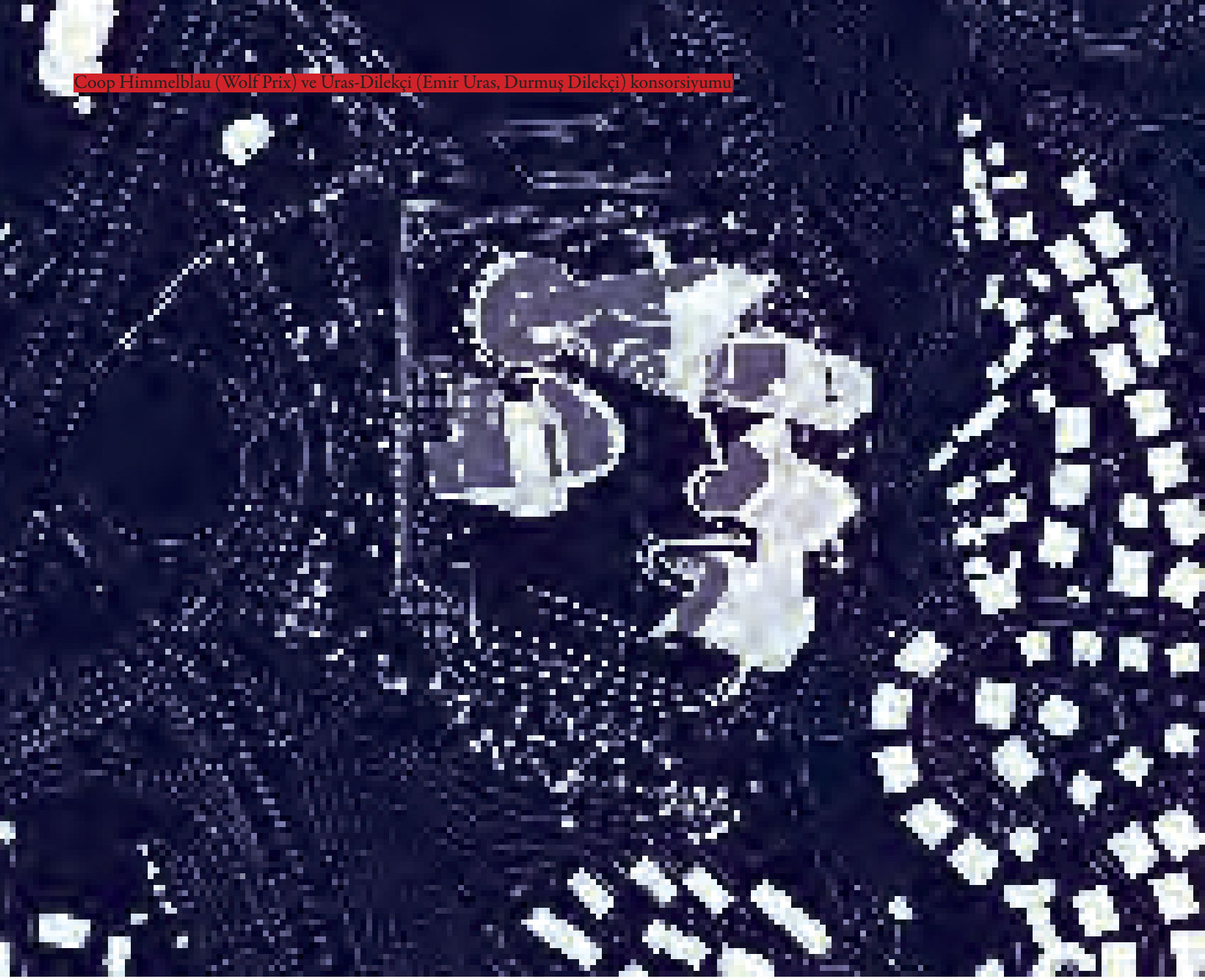
“BON POUR L’ORIENT”

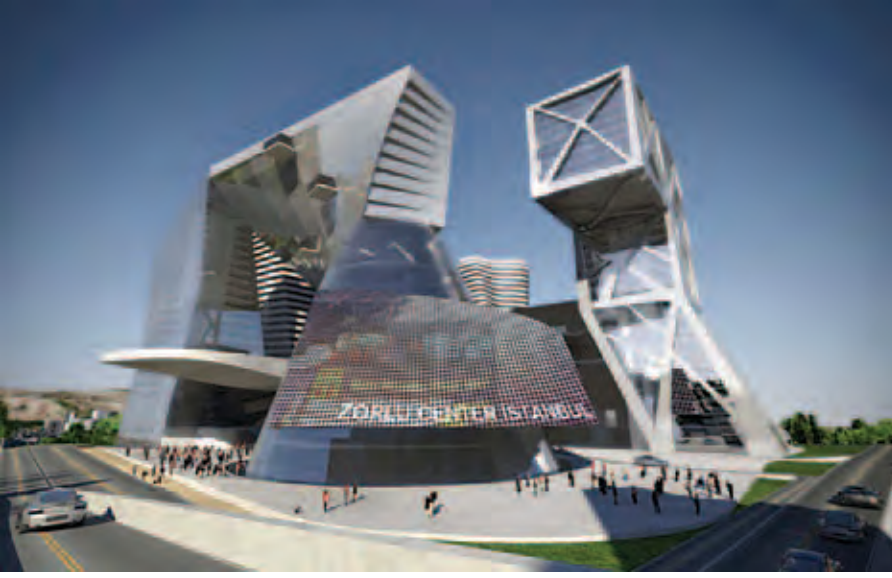
Doç.Dr. **C. Abdi Güzer** Mimar
ODTÜ Mimarlık Fakültesi, Öğretim Üyesi

Rahmetli hocamız Feyyaz Erpi bir dönem Fransa’da okuyan yabancı mimarlık öğrencilerinin diplomalarına “Bon pour l’Orient” notu düşülerek mezun edildiklerini anlatırdı. Yani “doğu için iyidir”. Bir başka deyişle doğuda yapılacak mimarlık için yeterli bilgi birikimine sahiptir ya da daha açık şekilde “batı standartlarına uygun değildir”. Şüphesiz bugünün kültürel ve politik ortamı ve altı çizilen avrupa değerleri, bu tür ayrımcılığın aleni olarak yapılmasına, diplomalarda belgeleşmesine izin vermiyor ama öte yandan hala doğulu mimarların, batılıların kendi coğrafyalarında bulduğu yeri batıda bulmaları mümkün değil. Aleniliğini korumasa da mimarlığın batıda oluşan ana eksenini kenarlarda yer alan bir kaç istisnanın dışında doğulu mimarları içine almıyor. Arka bahçede oynamalarına izin verilen pek az sayıda örnek ise kendi varlıklarından çok diğerlerinin varoluşunu meşrulaştırma, yerlerini sağlamlaştırma işlevini üstleniyor. Öte yandan doğu, batılı mimarlara ev sahipliği yapmayı bir ayrıcalık meselesi olarak algılamaya devam ediyor. Şüphesiz batının oluşturduğu mimarlık birikimi, içinde olunan yenilik ve araştırmalar gözetildiğinde bu durumda bir gariplik de yok. Ancak batılı mimarlar kimi zaman doğu için ürettikleri projelerde “Bon pour l’Orient” anlayışını bir başka anlamda sürdürmeye devam ediyor, Doğu için yaptıkları projeleri “ikinci derece önemli” ya da “eleştirel bir kültüre sunulmuyor” olmanın rahatlığı içinde ele alabiliyorlar.

Bu “doğu-batı” tartışmasını yeniden anımsatan örneklerden biri, artık “Zorlu Arsası” olarak da bilinen eski Karayolları arsasının özelleştirilmesi sonrasında açılan yarışma. Gerek arsanın konumu, gerekse özelleştirme aşamasında verilen teklifin rakamsal değeri ile kamuoyunun gündemine gelen arsa, üzerinde yer alacak yapılaşma ile İstanbul’un kentsel kurgusunu ve boğaz silüetini etkileyecek nitelikte. Bunun yanı sıra burada yapılacak düzenlemenin Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulu’nun onayına bağlı olması ve mimarlık ortamı tarafından dikkatle izlenmesi, projeye özel bir önem yüklüyor. Şüphesiz bu saptamalar yatırımcının arsayı kendi beklentilerine yönelik olarak en verimli biçimde değerlendirme kaygısı ile birleşince mimari proje anahtar rol oynayan bir başlangıç unsuru olarak öne çıkıyor. Bu noktada devreye klasik bir üçüncü dünya refleksi ile “yabancı mimar” arayışı ya da projenin uluslararası ortama taşınması meselesi giriyor. Şüphesiz önemli projelerin uluslararası deneyimlerden de yararlanılarak

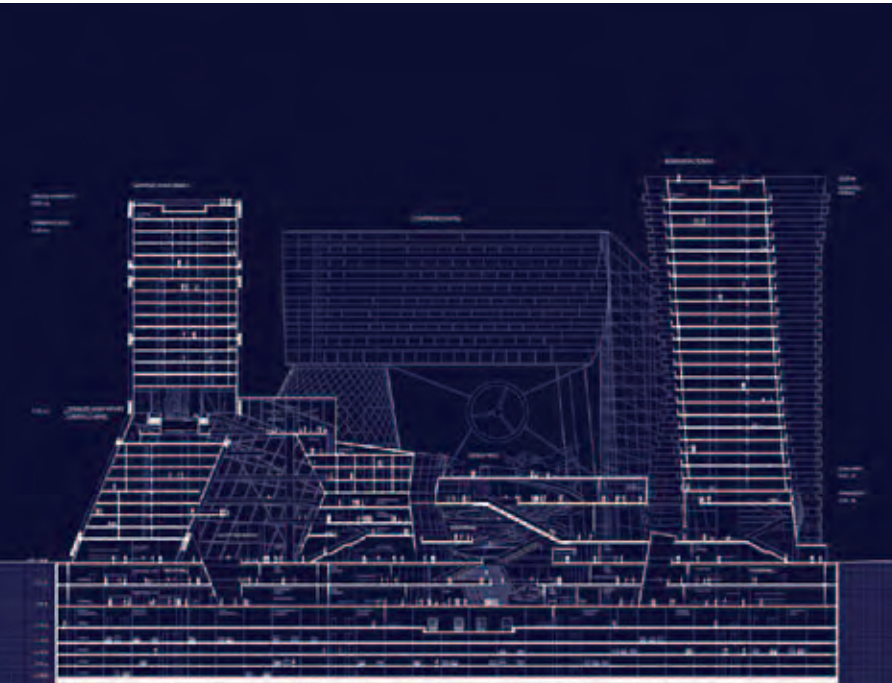

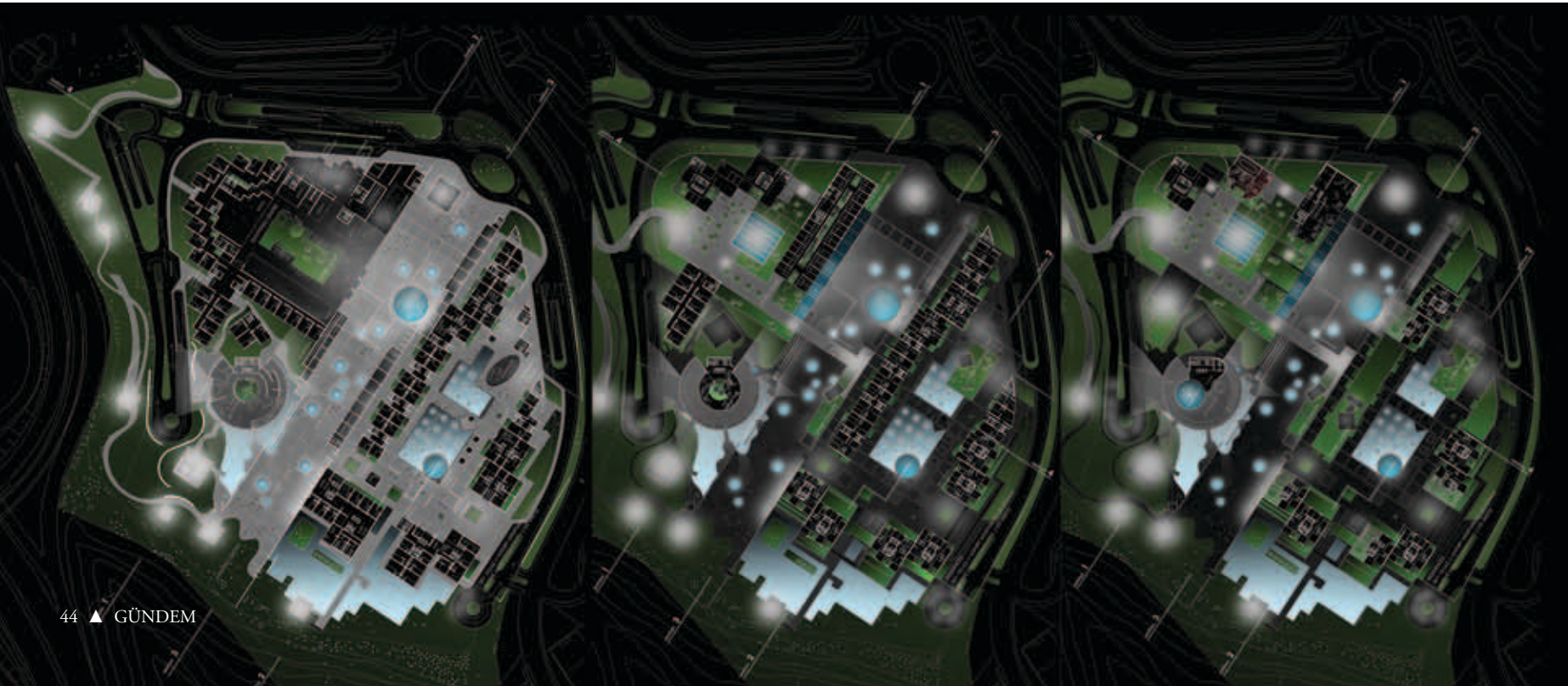
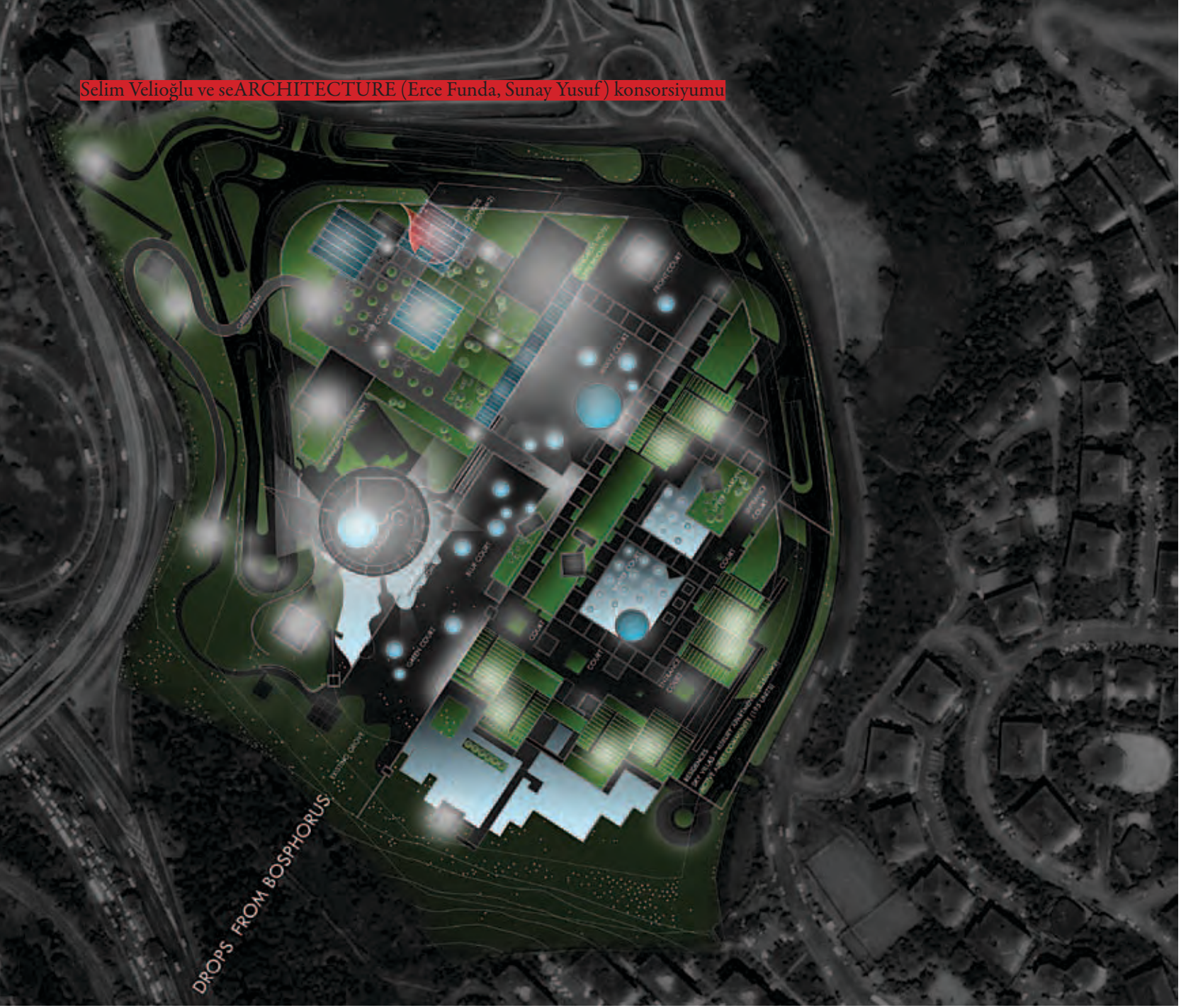

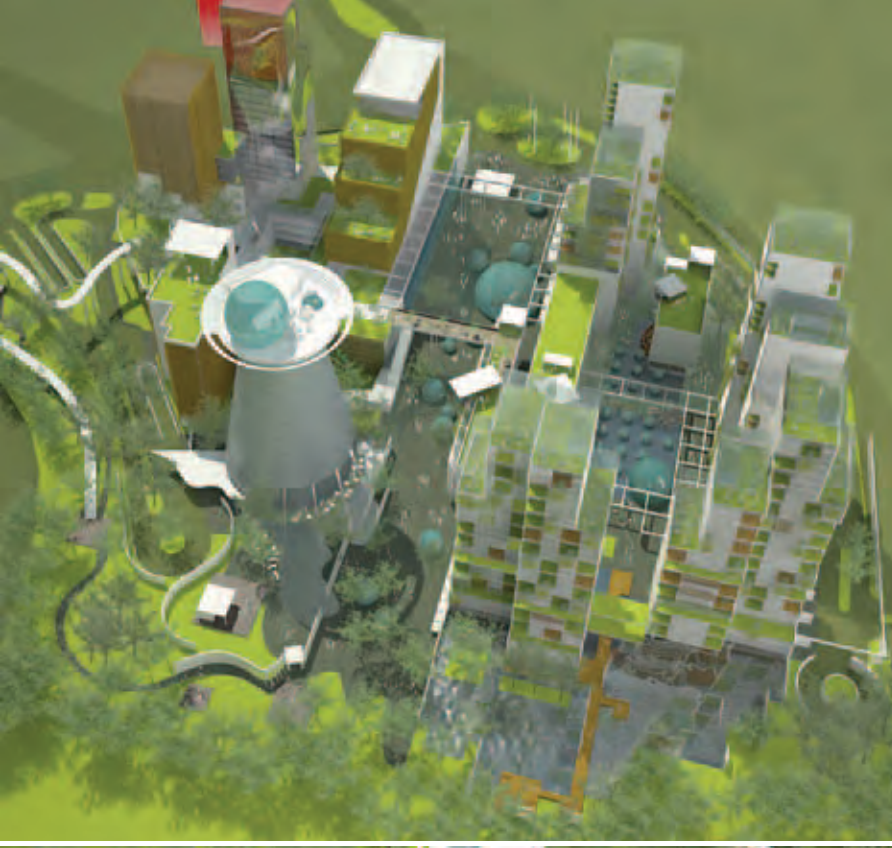

gerçekleştirilmek istenmesinde olumsuz bir yan yok. Aksine Türkiye mimarlık ortamına ve dolaylı olarak Türkiye ortamının yurtdışında tanınmasına yönelik sayısız katkıları olan bu tutum anlaşılır olduğu kadar sürdürülmesi gereken de bir tutum. Ancak ne yazık ki Türkiye ortamındaki pek çok örnekte bu tür açılımların uluslararası zengin ve yenilikçi deneyimlerin Türkiye ortamına taşınmasından çok “Bon pour l’Orient” anlayışı ile kısıtlandığını gözlüyoruz. Bir başka deyişle Türkiye’ye çağrılan büyük ofisler ya da imza değeri kazanmış isimler yerel ortamın bu sempatisini herşeyden önce bir iş alma zemini olarak görüp, uluslararası ortamda üzerinden temsiliyet kazandıkları anlayışla süreklilik içinde olmayan ya da daha önce başka coğrafyalar için birden fazla kez ürettiklerini yeniden üreten önerilerle yetiniyorlar. Zorlu yarışmasının (belki proje teklifi alma süreci demek daha doğru) sonuç ürünleri de bu saptamaları bir kez daha anımsatan bir temsiliyet içeriyor. Bu anlamda sürecin sonunda da Türkiye ofislerinin öne çıkması, seçilen projenin yerel ofisler tarafından üretilmiş olması tesadüfi değil.

Bugünün küresel ortamı içinde doğu ve batı kavramları da yeniden anlam kazanıyor. Batı artık sadece coğrafi referanslarla gelişmiş ülkeler üzerinden temsiliyet kazanan bir kavram değil. Bugünün ortamında batı kavramı coğrafyadan bağımsız olarak da varolabilen bir “mainstream” / anaeksen kavramı ile yer değiştiriyor. Anaeksen diğer tasarım alanlarında olduğu gibi mimarlıkta da ağırlıklı olarak medya tarafından, mimarlık yayınlarının baskınlığı ile belirleniyor. Yapının ve müellifinin ilgi çekiciliğinin ek bir pazar değeri olarak algılandığı bu ortam biryandan “kimlik değeri” olan ürünleri öne çıkarırken öte yandan bu ürünlerin müelliflerini de “avant-garde” olarak meşrulaştırıyor ve kaçınılmaz bir kısır döngü içinde biryandan “yıldızlaştırdığı” bu isimlerin ürünlerine bir talep yaratırken öte yandan bu isimlere mahkum konumunda kalıyor. Mimarlıkta anaeksen herşeyden çok bu tür ürün ve isim tekrarlarına bağlı olarak oluşuyor. Bu geleneğin getirdiği kültür giderek “farklı olmayı”, “kimlik üretmeyi” tasarımın önkoşulu haline getirerek tasarım ürününün öncelikli olarak ana eksenle kurduğu bağ üzerinden değerlendirilmesini getiriyor. Anaeksende yer almak özellikle büyük ölçekli, ya da kentsel öncelikli projelerin müellif seçimlerinde baskın bir değerlendirme girdisi oluşturuyor. Süphesiz mimarlık ortamında “farklı” projelerin üretilmesinde, araştırmaya dayalı yenilikçi denemelere girilmesinde olumsuz bir yan yok. Ancak gerçekçi olmayan ve derinlik kazanmayan eleştirel ortamlarda sadece medyatik tekrarlar meşruiyet kazanan projeler mimarlık değerlendirmelerindeki çizgilerin bulanıklaşmasını getiriyor, biçim indirgemeciliğine dayanan, yapay kimlik arayışları ile donatılmış imajlar geleneksel mimarlık araştırmalarının yerini alabiliyor. Tersden gidildiğinde de mimarlık ortamı için değerli olabilecek pek çok ürün ve deneme ana eksendeki medyaya ulaşım kısıtları nedeni ile etkili olamıyabiliyor. Yıldızlaştırılmış ve isimleri de ürünleri ile birlikte pazara sunulan mimarları bekleyen en önemli sorun ise kendilerini öne çıkaran “farklılıklarını” sürdürme, medyatik zeminlerini koruma güçlüğü. En sıradan proje alanlarında ya da klişe prgramlar içinde bile ilgi çekecek, ses

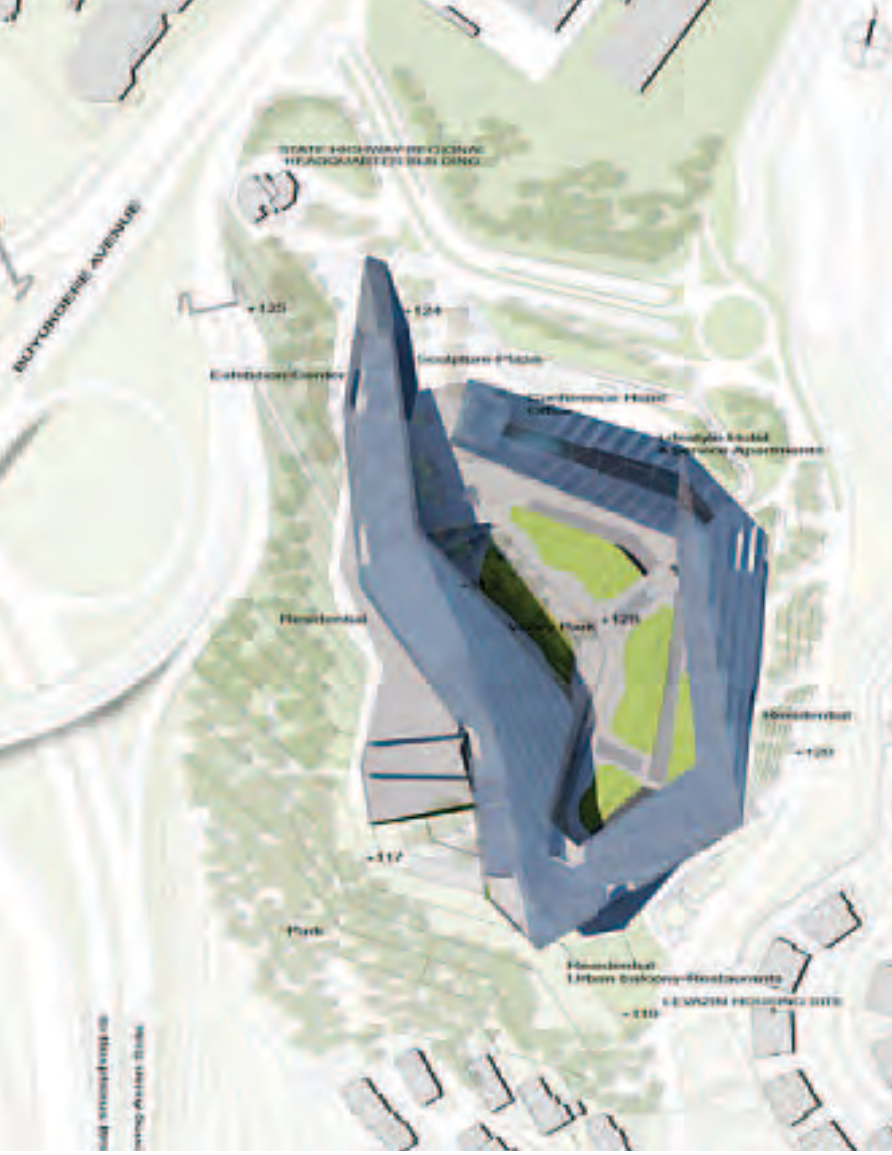

getirecek bir öneri yapma zorluğu. Bunun sonucunda biryandan daha birkaç sene öncesine kadar “overdesign” yani fazla tasarlanmış olarak nitelenebilecek yapıların hemen her köşe başını tutmaya başladığını, öte yandan imza niteliği kazanmış yapıların prototipleşerek “tip avant-garde” projelere dönüştüğünü gözlüyoruz. Frank Gehry’nin dünyanın her yerinde ve her ölçekte tekrar eden müzeleri, Zaha Hadid’in işlev, ölçek hatta bağlam farkı tanımaksızın kendi dışavurumunu arayan bireysel biçimleri gibi.

Burada Zorlu sürecine dönülecek olursa başta da altı çizildiği gibi kentin önemli bir projesinin uluslararası ölçekte katkıya açılmasında hiçbir sorun yoktur. Hatta belki de olması gereken bir şey bu. Ancak bu katkıya yönelik seçmenin sadece ana-eksende varlık gösterme kriterine bağlı olarak gerçekleştirilmesi süreci ana-eksenin yukarıda vurgulanan sorunları ile yüzleşmesini getiriyor. Bu gözle sonuç ürünlere bakıldığında özellikle Türkiye dışından gelen önerileri iki grupta toplamak olasıdır. Bunlardan ilki Botta ya da Arkitechtonica örneğinde gördüğümüz gibi yerleşik bir mimari tarzın bağlamsal özgünlükler gözetilmeksizin tekrar edilmesine yönelik yaklaşımdır. Mimarlık ortamında herşeyden çok kişiselleşmiş bir biçim müellifliği ile öne çıkan isimler boğaz silueti, manzara, kentsel bağlam gibi girdilerle çatışmak pahasına kendi çizgilerini medyatik bir süreklilik içinde sürdürmeyi yeğlemislerdir. İkinci grupta ise bağlamla ilişkiyi yapay bir zeminde yapıdırma kimlik ve biçim arayışları ile kurmaya çalışan yaklaşımlardan bahsedebiliriz. Bunların başında da Gregotti ve Arup gurubunun naif İstanbul suru simülasyonlarından bahsedebiliriz. Benzer biçimde Coop Himmelblau’nun içinde yer aldığı konsorsiyumun önerisi ana-eksen mimarlığının bir kolajı, eklektik bir derlemesi olmanın ötesine geçememiştir. Şüphesiz yarışma konusu projelerin detaylı olarak irdelenmesi belki de bir başka yazının konusu ancak burada altı çizilmesi gereken, sürece katılan yıldızlaşmış isimlerin önerilerinin ortak paydasını, başta tanımlanan “Bon pour l’Orient” anlayışının oluşturuyor olması. İstanbul ve boğaz gibi belki de çok az rastlanacak bir bağlamda üretilen projelerin öncelikli, katılımcıların deneyim ve potansiyellerini temsil edecek, mimarlık medyasındaki varoluş biçimleri ile süreklilik gösterecek biçimde ele alınmış olmamaları.

Günümüz mimarlık ortamında gelişen medya baskınlığı, imaj üretme teknolojileri ve ana-eksen olgusunun getirdiği değer kültürü, mimarlık üretimine eleştirel mesafeler koyarak yaklaşmamızı güçleştiriyor. Bir pazar değeri oluşturmak üzere “yıldızlaştırılan” isimlerin totolojik biçimde meşrulaştırdığı projeler ağırlıklı olarak “çeper” ülkelerde değer ve yer buluyor. Bu pazarla yeni tanışan bir ülke olan Türkiye özellikle mimarlık eleştirisinin geleneksel bir yaygınlık kazanmamış olması ve mimarlık medyasının ana eksenindeki değer sisteminin simülasyonu üzerine kurulmuş olması nedeni ile pazarın olumsuz etkilerine daha da açık görünüyor. Bu anlamda “doğulu”luğumuzun sadece coğrafi bir tanım olarak kalması, “batı” için merkez dışındaki çeper olmadığımızın hatırlatılması, daha duyarlı ve derinleşmiş bir mimarlık eleştirisi alışkanlığının işlevleştirilebilmesine bağlı.

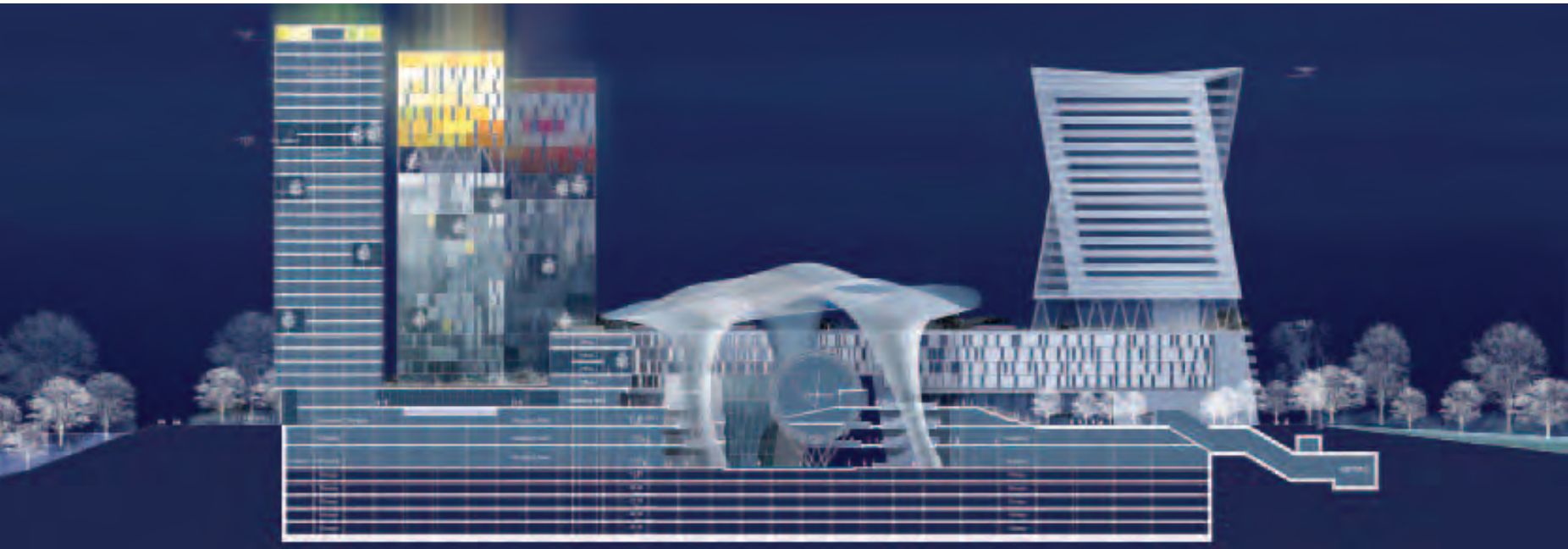
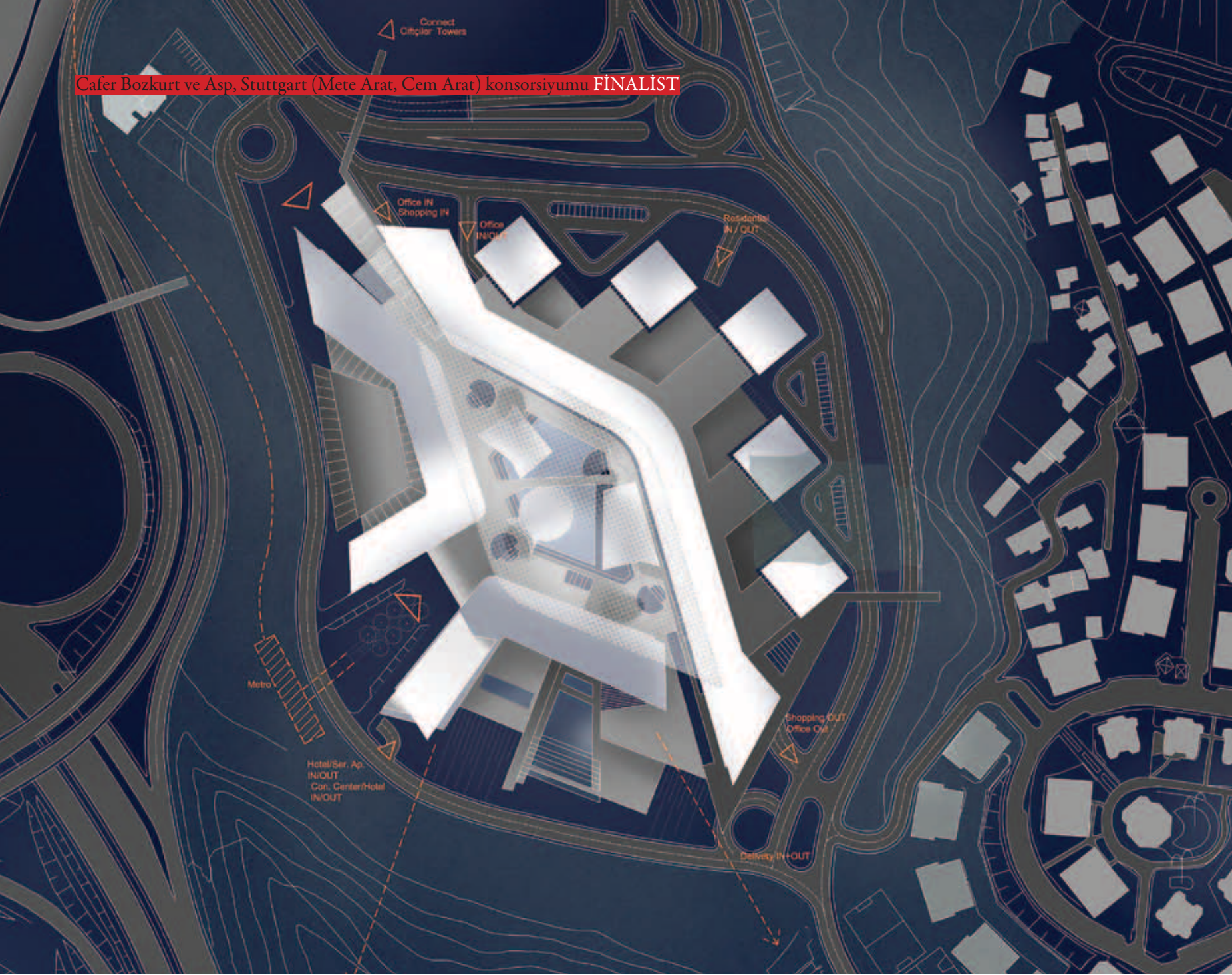
SEÇİM SÜRECİ ARDINDAN

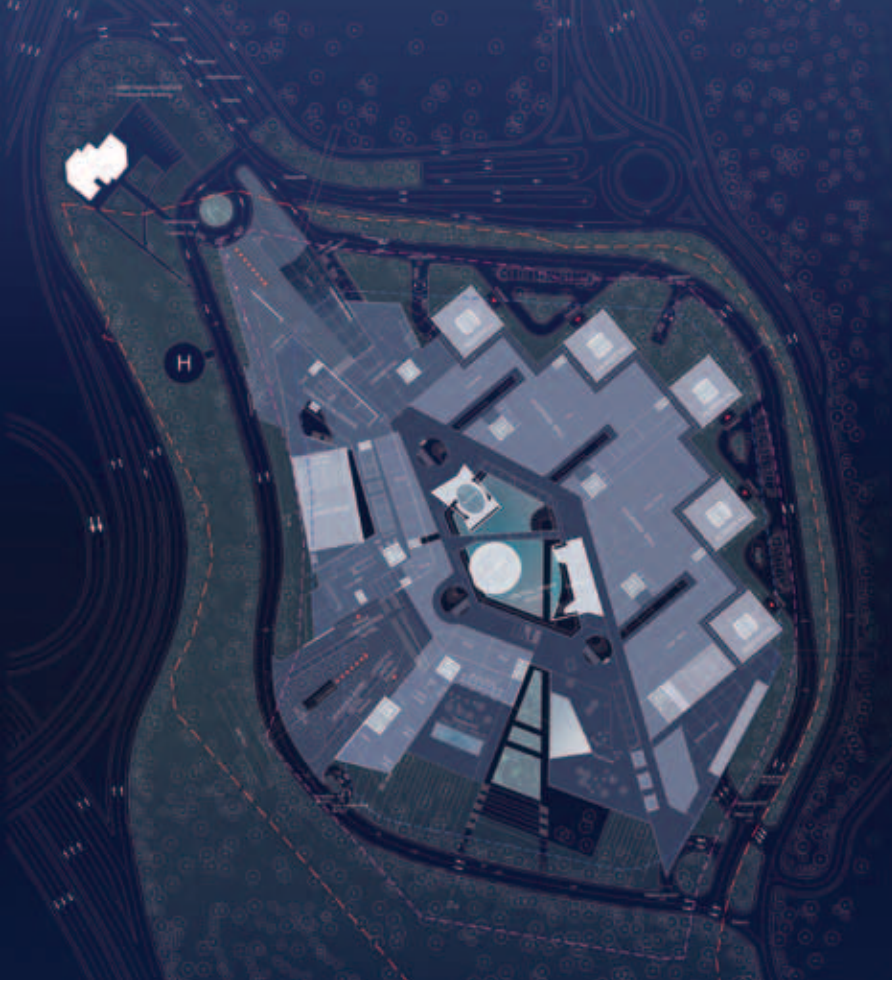
Yrd.Doç.Dr. **Semih Halil Emür** Şehir ve Bölge Plancısı
Erciyes Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü,
Öğretim Üyesi
İstanbul 3 Numaralı Bölge Koruma Kurulu Üyesi

İstanbul Karayolları arazisi, İstanbul kentinde Avrupa yakası içinde çok önemli bir düğüm noktasını oluşturmaktadır. Bu düğüm ve kavşak noktası olma özelliği, hem coğrafi anlamda, hem de erişebilirlik anlamında bu arazinin önemini ve değerini arttırmaktadır. 1.Boğaz Köprüsü ve Çevre Yolu, Beşiktaş'tan kuzey-doğu yönünde Barbaros Bulvarı ve devamında Büyükdere Caddesi, Avrupa Yakası için önemli akslar olarak karşımıza çıkmaktadır ve bu arazinin stratejik, coğrafi ve ekonomik yerini de tanımlamaktadır. İstanbul'un silüetinde de önemli bir yere sahip olan arsa, İstanbul Boğazı'na karşı yer alan ve güneye bakan bir tepede yer aldığından, Boğaz manzarasının görsel etkisinin de tasarımında etkin olarak kullanımını gerektirmekteydi. Arazinin satışı, diğer bir deyişle kamu alanından özel mülkiyete geçişi, kamu yararı tartışmaları arasında gerçekleşmiştir. Temel itiraz gerekçesi, kamuya ait bir alanın, özel kullanım amacıyla ticaretinin yapılması ve kamu kullanımının bu alanda gerçekleştirilemeyecek olmasıdır. TC Başbakanlık Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından 07 Mart 2007 tarihinde yapılan ihale sonucunda, Zorlu Holding AŞ iştiraklerinden Zorlu Yapı Yatırım AŞ, bu arazinin sahibi olmuştur. Arazi, İstanbul İli, Beşiktaş İlçesi, Ortaköy Mahallesi'nde bulunan 30 Ada, 157 Parsel numaralı 96.505,33 m² yüzölçümüne sahip ve çeşitli kullanımların yapılandırılmasına izin veren oldukça geniş bir arazidir. Bu sürecin sonunda, arsa üzerindeki kullanımların, kentsel karma kullanım alanı olarak tasarlanması ve inşa edilmesi düşünülen Zorlu Center için ulusal ve uluslararası mimarlık ve kentsel tasarım yarışması, Zorlu Holding AŞ'nin katkılarıyla düzenlenmiş ve yeterlilik çağrısı yapılmıştır.

Alanın, "kentsel karma kullanım alanı" olarak düzenlenecek olması, tasarım öngörülerine ve özelliklerine bağlı olarak, konut, ofis, turizm, ticaret ve kültür faaliyetlerinin aynı anda yer aldığı yapı grubunun oluş-

Cafer Bozkurt ve Asp, Stuttgart (Mete Arat, Cem Arat) konsorsiyumu **FİNALİST**

turulmasını amaçlamaktadır. Bunun yanında mevcut olarak alanda yer alan 51m yüksekliğindeki Karayolları Binası da hem tescilli olması hem de yapı grubu ile ilişkisel olarak tasarımıda yer alması sebebiyle önemli bir odak (landmark) olarak öngörülmüştür. İlan edilen yarışma takvimine göre 15 Haziran 2007 tarihinde duyuru ile süreç başlaması planlanmıştır. Sürecin sonunda ise, jüri tarafından değerlendirilen ve finale kalan 4 projenin Anıtlar Yüksek Kurulu tarafından değerlendirilmesi ve uygulanacak projenin ise Danışma Kurulu ve İşveren tarafından belirlenmesi ile sürecin sonuçlandırılması planlanmıştır. Sürecin genel hatları ve seçim sürecine etki eden aktörlerin ve seçim periodları bazı değişikliklere uğramış olsa da, uygulanacak projenin seçim süreci, bağımsız üyelerden oluşan İstanbul 3 Numaralı Bölge Koruma Kurulunun seçimi ile sonuçlandırılmıştır.

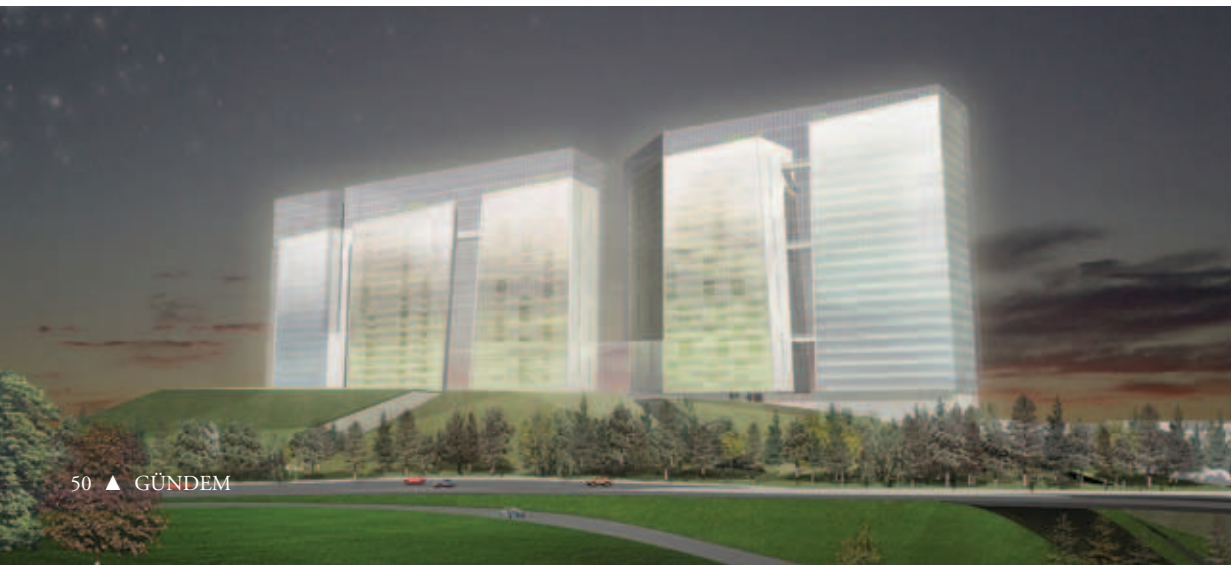
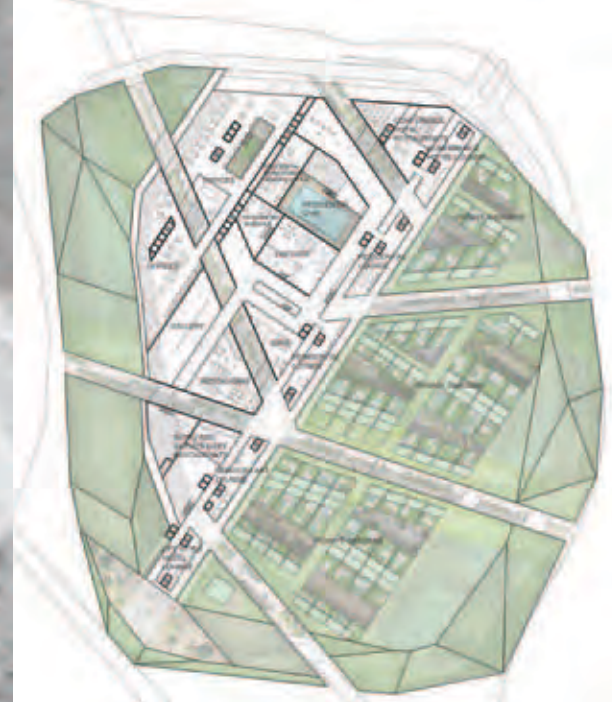
Yarışma jürisi beş kişiden oluşturulmuş ve yarışma yöneticisi olarak Dr. Süha Özkan (World Architecture Community) belirlenmiştir. Yarışma çağrısı sonunda, 14 başvuru yeterlilik incelemesinde başarılı bulunmuş ve projelerini teslim etmeleri istenmiştir. Ön yeterlilik alan mimarlık ve kentsel tasarım büroları arasında, ulusal ve uluslararası düzeyde dünyaca ünlü yapılara da imza atmış ve ülkemizde tanınmış yapılarla isimleri özdeşleşmiş mimarların bulunması, yarışma için önemli bir şans olmuştur.

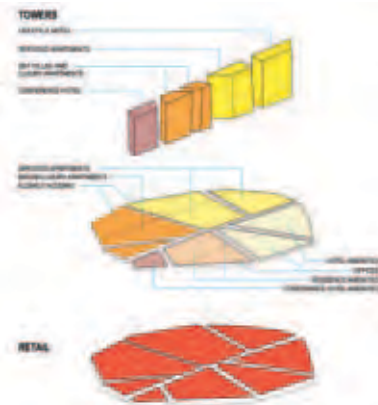
Jürinin değerlendirmesi ve işveren durumundaki Zorlu Yapı Yatırım A.Ş.'nin de görüşleri sonucunda finale kalan 4 proje aşağıda belirtilmiştir. Gerçekte belirlenen proje sayısı 4 olsa da, final hakkına sahip olan proje sayısı 5'dir. İşverenin de görüşleri doğrultusunda, EAA - Emre Arolat Architects ve Tabanlıoğlu Architects Ltd. (Murat ve Melkan Tabanlıoğlu) projeleri üzerinde ortak çalışma yapmak kaydıyla, tek bir proje ile final değerlendirmesine katılmışlardır.

- Cafer Bozkurt Mimarlık + Asp (Mete Arat, Cem Arat)
- Mimarlar Tasarım (Han Tümertekin) + Hashim Sarkis + George Hargreaves
- ERA Kentsel Tasarım & Mimarlık (Ali Hızıroğlu)
- EAA Emre Arolat Mimarlık + Tabanlıoğlu Mimarlık (Murat ve Melkan Tabanlıoğlu)

Seçim süreci incelendiğinde iki aşamalı bir seçim ve değerlendirme yapıldığını söylemek çok da yanlış olmayacaktır. Bu iki aşama arasında ise işverenin, projeler üzerinde "satış ve uygulama" açısından yönlendirmeleri ve tercihleri yer almaktadır. İkinci aşama, ara süreç doğrultusunda ortaya çıkmış olan 4 projenin, yeniden bir değerlendirme sürecine dahil edilmesinden oluşmaktadır. İkinci aşamada yer alan projelerin ilk aşamada yer aldıkları hallerinden tasarım ilkeleri ve mimari çizgiler açısından farklılıklara uğradıkları da izlenmektedir. Özellikle Boğaz manzarasının görsel etkisinin konut ve otel kullanımları tarafından en üst seviyede kullanılması ve uygulama kolaylığı açısından 8x8m grid yapı sisteminin kullanılması, tüm projelerde öncelikli olarak görülmektedir.

Mimarlar Tasarım (Han Tümertekin), Hashim Sarkis, George Hargreaves konsorsiyumu **FINALIST**

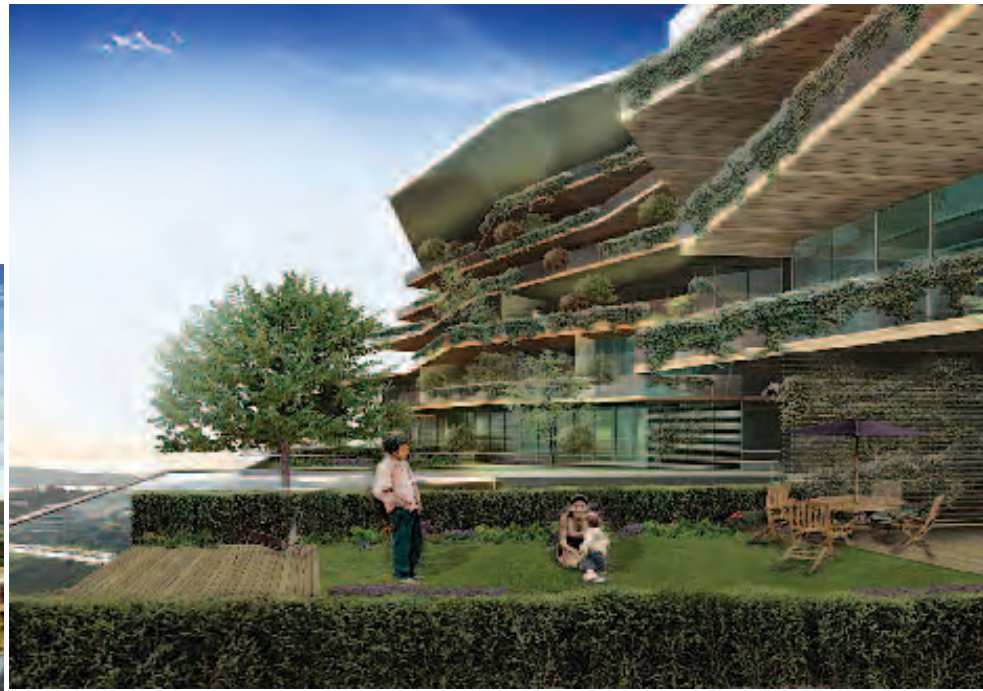
İkinci aşamada, finale kalan dört proje, mimarlık ve kentsel tasarım büroları tarafından İstanbul 3 Numaralı Bölge Koruma Kuruluna ve Belediye yetkililerine tekrar sunulmuştur. Bu süreç sonucunda gerçekleştirilen değerlendirme sonucunda ise uygulanması uygun görülen projenin seçimi gerçekleştirilmiştir. Finale kalan dört projenin ayırt edici özellikleri, 'şehir ve bölge plancısı' gözüyle, kısa açıklamalarla aşağıda tanıtılmaya çalışılmıştır.

Cafer Bozkurt, Mete Arat, Cem Arat projesi

Öncelikle, metro istasyonu (Gayrettepe) bağlantısı (shuttle link) ve renkli blokları ile diğer projelerden ayrılmaktadır. Bir tanesi turizm amaçlı otel kullanımına açık olan 5 adet blok, özellikle boğaz yönünde sıralanmaktadır. Tarihi yarımada ve boğaz görüntüsü, uygun açılarla ve yönlendirmelerle, tasarımda ön planda tutulmaktadır. Bu özellik, özel alanları oluşturan kuleler için daha yoğun olarak kullanılmış olup, ortak alanların Boğaz görüntüsü ile buluşturulması ikinci planda kalmıştır. Enerji kullanımı ve ekolojik duyarlılık, projenin üst seviyede tutulan öncelikleri arasında bulunmaktadır. Enerji kullanımında, belirli süreler içinde geri dönüşüm bütçesi oluşturmayı hedeflemektedir. Bu amaçla alan üzerindeki örtünün alternatif enerji kullanımına katkısının sağlanması hedeflenmektedir. Yağmur suyu ve güneş enerjisi kullanımına yönelik tasarım öğeleri mevcuttur. Gece ve gündüz kullanımının sürekli olması içinde kullanım devamlılığını sağlamaya yönelik tasarım öğeleri mevcuttur. "Focal Point" olarak kullanılan öğeler ki özellikle küre, ortak alanlarda farklılık yaratmaya ve ilgi odağı oluşturmaya katkıda bulunmaktadır. Özel alanlar ve kamuya açık alanların ayrımı ve emniyeti için tasarımda dikkate alınmış olan öncelikleri bulunmaktadır. Alan ayrımları hem tasarımda, hem de çizgilerde açıkça tanımlanmaktadır. Projenin giriş kapısı Eski Karayolları Binası ile tanımlanmakta olup, dolaylı olarak proje ve tasarımla ilişkilendirildiği gözlemlenmektedir. Her iki aşamada da tasarım ve çizgi birlikteliği olmasına rağmen, temel değişkenlikler söz konusudur. Kültür Merkezi olarak tasarımda yer alan bölge/kısım, tasarım çizgileri açısından farkedilebilir durumdadır. Bu özelliğin tasarım çizgileri ile oluşturduğu tezatin, olumlu ve olumsuz etkilere sahip olduğu söylenebilir. Silüet ve kuşbakışı olarak bakıldığında, farkedilebilir karakteristik özelliklere sahip olduğu görülmektedir. Otopark ihtiyacı, yer altında çözümlenmektedir.

Han Tümertekin, Hashim Sarkis, George Hargreaves projesi

Karayolları Binasının bulunduğu alanda (tepede) gerçekleştirilmiş olan traşlama sonucu kaldırılan toprak bölümün, yeniden bir "kabuk" ile oluşturulması ve buna bağlı olarak İstanbul'un çeşitli noktalarından referans alan yönlendirmeleri ile oluşturulmuş hem kabuk açılımları hem de blok çizgileri ile ayrılmaktadır. Sahip olduğu beş adet blok, cam ögesi ile 2+2+1 şeklinde kaplanmıştır. Bu tasarım aynı zamanda, enerjinin tasarruflu kullanımı için de önerilmiştir. Yansımalar ve geçirgen şeffaflık, tasarım ögesi olarak kullanılmaktadır. Konut ve turizm (otel) kullanımları kulelerde ağırlıktadır. Sosyo-kültürel alanlar

(kültür merkezi), yönetim ve ticaret kabuk kısmında yer almaktadır. Bakış açısına göre 5 kulenin, tek bir kule olarak görülmesi mümkündür. Değişen açıya bağlı olarak kulelerin silueti değişik perspektif ve görüntüler vermektedir. Kabuk kısmının üstünde yer alan yeşil örtü, görüntünün ekolojik açıdan olumlu izlenime dönüşmesini sağlamaktadır. Özellikle, ring yolunun bu örtünün altında konumlandırılmış olması, yeşil görüntüyü pekiştirmektedir. Tasarım çizgileri ve öğeleri açısından, özel ve kamuya açık alanların ayrımı net olarak belirlenmekle beraber, özel alanlara girişler (blok şaftları) genel alanlar içinde camla ayrılmış alanlardan sağlanmaktadır. Bölünmüşlük ve birliktelik özellikleri bir arada kullanılmaktadır. Kulelerin giriş şaftlarının oluşturulması için kuleleri ayakta tutan kolonların ve alanın açıklığı, teknolojinin yoğun kullanımının sağlanmasını gerektirmektedir. Açık alanlarda yaratılmış olan manzara ile eşleştirilen yaşam alanları, projede olumlu bir özellik olarak göze çarpmaktadır. Bu özellik konut alanlarında, Boğaz'ın görsel etkilerinin yüksekliğe bağlı artmasından dolayı, çok daha etkili kullanılmaktadır. Kulelerin yönelimi ve konumu, Boğaz'ın görsel etkisinin arttırılmasına yönelik olarak düzenlenmiştir. Eski Karayolları Binası, tasarım içinde etkin olarak yer almazken, projenin çevresine uyumu üst seviyededir. Otopark çözümleri yer altında gerçekleştirilmektedir.

Ali Hızıroğlu projesi

Finale kalan projeler içinde en özgünü olarak göze çarpmaktadır. Çoğunlukla dikeyde görmeye alışık olduğumuz kulelerin yerine, fonksiyonların yatayda yer alması projenin temel özelliği olarak görülmektedir. Arazi üstünde anıtsal bir yapı oluşturmaya yönelik tasarım, yatayda sokakların, meydanların, yeşilin ve kamuya açık alanların kombinasyonu ile oluşturulması iken dikeyde özel ve kamuya açık alanların ilişkilendirilmesini hedeflemektedir. Boğaz'dan gelen yükselti açısının, çevresel objelerle ilişkilendirilmesi ve gerçekten "değişik" bir yapının ortaya çıkarılma çabası, tüm projeler içinden sıyrılmasını sağlamaktadır. Değişik yapı, bakış açılarına bağlı olarak, aynı zamanda siluet ve perspektif açısından da farklı görünüm sergilemektedir. Tasarım çizgilerine bağlı olarak, Eski Karayolları Binası ile farklı dilleri konuştukları ise çok açıktır. Yapının tasarımına göre, yüksek teknoloji gerektirdiğini söylemek mümkündür. Özellikle çelik kullanımı ile oluşturulması çoğu yerde kaçınılmaz olarak görülmektedir. Konut, sosyo-kültürel, ofis, turizm (otel) ve ticaret alanlarının tek bir yapı içinde çözümlenmesini amaçlayan tasarımın, alternatifleri de içermesine bağlı olarak, bazı çözümleri "concept" aşamada bıraktığı da söylenebilir. Otopark çözümleri, özellikle ticaret alanına bağlı olarak yeraltında gerçekleştirilmektedir.

Emre Arolat, Murat Tabanlıoğlu, Melkan Tabanlıoğlu projesi

Finale kalan projeler arasından birinciliği elde eden proje, özellikle kamuya açık alanda "kent balkonu" önerisiyle farklılaşmaktadır. Boğaz'ın görsel etkisinin sadece özel alanlarda yaşanmasının dışında, kamu alanı olarak bir balkon alanından da hissedilmesi öncelikli olarak ortaya çıkarılmıştır. Bu amaçla Eski Karayolları Binasını giriş olarak tanımla-

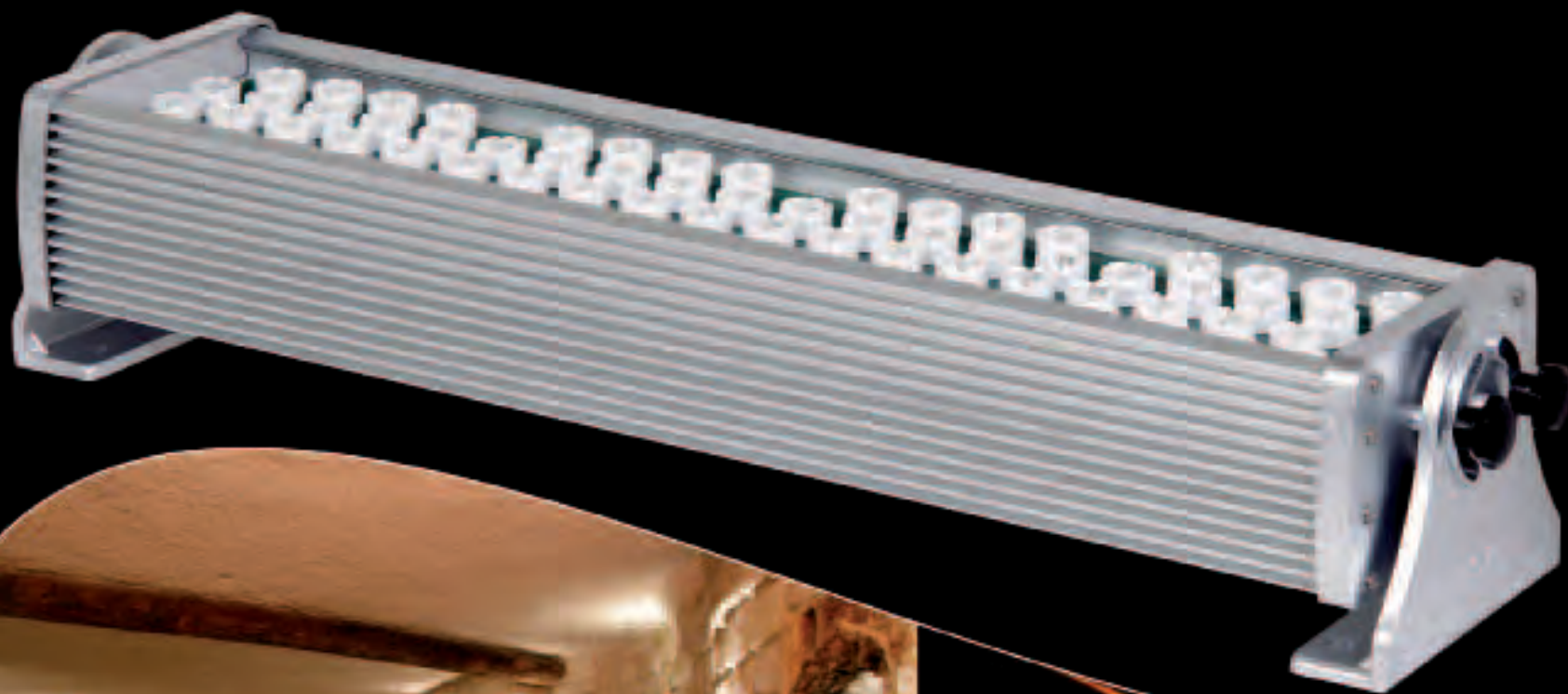
yan proje, özel ve kamuya ait olan iki rampa ile Boğaz yönüne doğru yükselmekte ve özel ve kamu alanı ayrışmasını da sağlamaktadır. İçte yer alan kamuya ait rampa hem yeşil bir yolu tanımlamakta, hem de ticaret alanının çatısını oluşturarak, bu alanı sınırlamaktadır. İnsanlara yeşil ve dingin bir yeşil önerisi, tasarımın çeşitli yerlerinde önerilmektedir. Birisi turizm amaçlı kullanım için ayrılan 4 adet kule bulunmaktadır. Karma kullanımın gereği, projede farklı kullanımlar birbirleri ile ilişkili fakat ayrışmaktadırlar. Konut alanları, kulelerde ve dış çeperde yer almaktadır. Kabuk kısmında ise ticaret ve sosyo-kültürel alanlar yer almaktadır. İki rampa (aks) arasında kalan avlular (iç bahçeler), konut alanları için farklı perspektif ve yaşam alanları sunmaktadır. Konser salonu, tasarımın doğal bir parçası olarak görülmekte ve tam bir kabuk olarak yere gömülmektedir. Projede, sosyo-kültürel alanlara özellikle önem verilmesi ve detaylı tasarım öğeleri ile şekillendirilmiş olması, ayrılmış bir özellik olarak da öne çıkmaktadır. Otopark fonksiyonu, her kullanım için ayrı rampalarla yer altında çözümlenmektedir.

Katılımcı tarafından projeye ilişkin özet ölçüm bilgileri aşağıda sunulmaktadır:

Emsal: 2,80	
Parsel Alanı:	96.505,33 m ²
Net Alan:	84.064,20 m ²
Emsale Giren İnşaat Alanı:	235.379,76 m ²
Toplam Kapalı İnşaat Alanı:	577.672,00 m ²
Konut Alanı:	%35: 82.409,00 m ²
Turizm / Kongre Merkezi Alanı:	%30: 70.497,00 m ²
Ticaret Alanı:	%15: 35.249,00 m ²
Yönetim / Ofis Alanı:	%10: 23.501,00 m ²
Sosyo-Kültürel Tesisler Alanı:	%10: 23.501,00 m ²
Otopark ve Servisler Alanı:	280.000,00 m ²

Finale kalan 4 proje, ortaya konan mimari olgunluk ve mimari çizgiler açısından Koruma Kurulu üyeleri tarafından övgü ile karşılanmıştır. 4 projenin oluşturulmasında emeği geçen mimarların arasında, Türk mimarların bulunması ise ayrı bir başarı olarak nitelendirilmelidir. Bu konuda, hem sözlü olarak ve hem yazılı olarak Kurul Kararında, finale kalan mimarlık ve kentsel tasarım bürolarına teşekkür edilmiştir. Yarışma olgusunun gereği, bir adet birinci seçilmesini gerektirmektedir. Oysa yarışma sonucu finale kalan projelerin tamamı başarılı kabul edilmelidir. Gerek alanın ve çevresinin gelişimi, gerekse mimari çizgiler ve yine gerekse İstanbul için yapılmış olan katkı açısından, böyle bir yarışma ruhunun yaşamımıza katkıları olumlu olarak görülmektedir. Final sonucu birinci olarak ilan edilen projede de bu özellikleri görmek mümkün olmaktadır. Ayrıca, tasarımda yer alan karma kullanımların ve özellikle projenin kamu kullanımına açık kültürel mekana katkıları da göz önünde bulundurulduğunda, aynı başarının uygulamada da sağlanmasının, 'kentsel fayda'nın tamamının kente kazandırılması açısından önemi de ortadadır.

LEDLINE NEBULA

LEDLINE
ARTEMIS

LEDLINE
ZEUS

Sarıvitral Güzellik Merkezi - Çankaya - Ankara

AURA

DA-KB105-RGB

İnce ve zarif bir tasarıma sahip DA-KB105-RGB ile beyazdan güneşine, maviden yeşile, sandan kırmızıya, 16.7 milyon capcanlı renklere kadar uzanan, neredeyse sonsuz sayıda renk seçeneği ve sayısız animasyon özelliği sayesinde mimarinize olağanüstü bir görünüm kazandırabilirsiniz. Tasarımlarına renkli bir dokunuş eklemek isteyen ve mekanlarını dikkat çekici bir hale dönüştürmeyi hayal edenler için mükemmel bir seçimdir...

Hayalleriniz Büyük, Işığınız LED Olsun...

Damla LED

Damla LED Alternatif Aydınlatma Sistemleri Ltd. Şti.

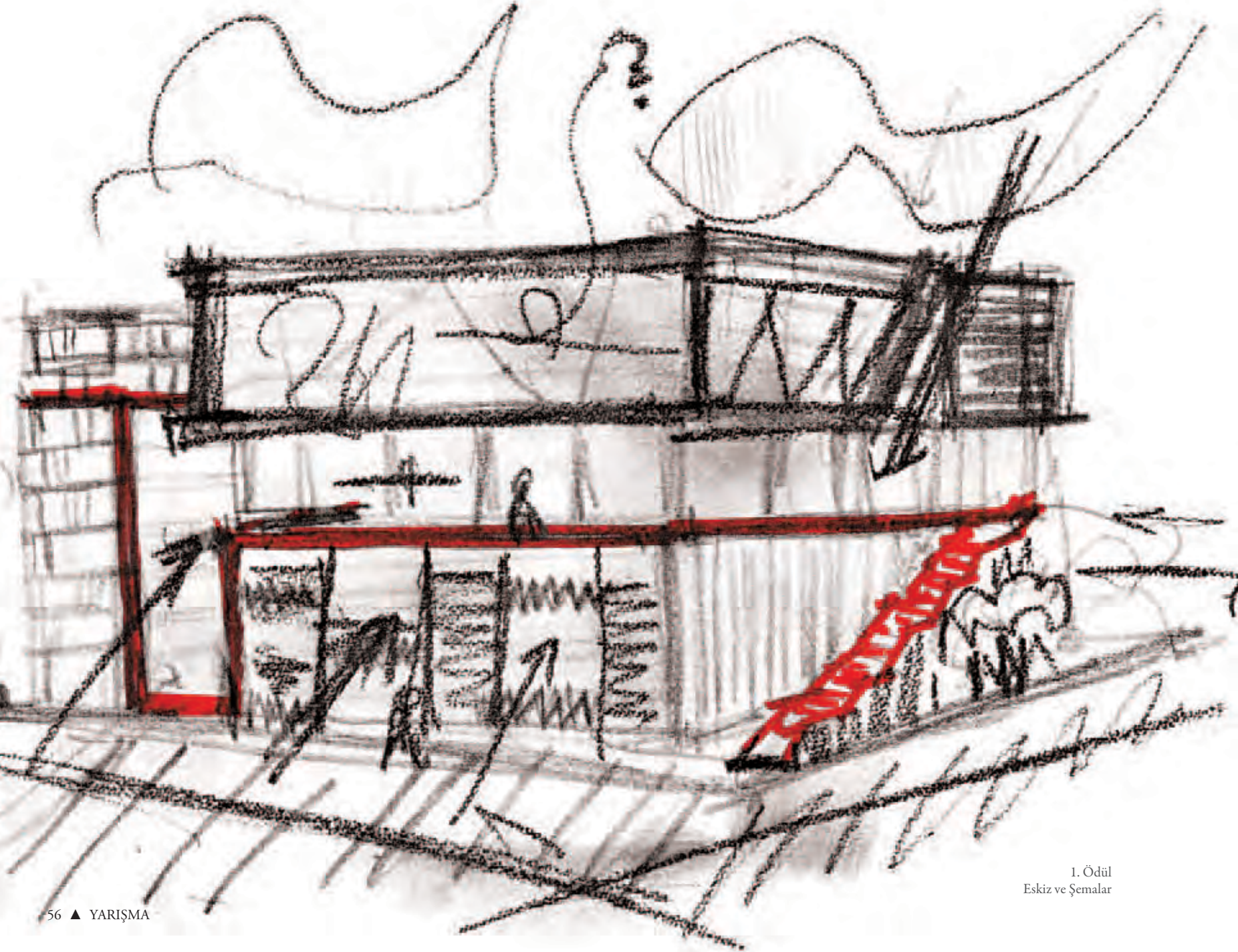
Türkocağı Cad. No : 24 / B Balgat / ANKARA - Tel: (0312) 284 63 53 pbx Fax: (0312) 285 85 37

www.damla-led.com - e-mail: info@damla-led.com

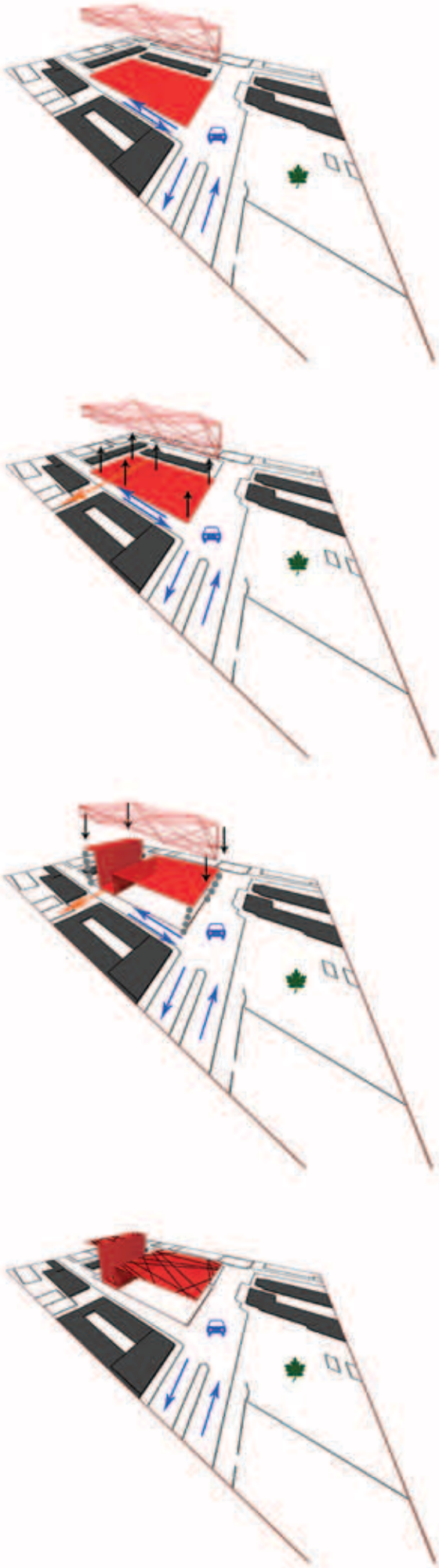
YOZGAT İÇİN BİR KAPALI OTOPARK VE İŞ MERKEZİ

65 YIL SONRA İLK YARIŞMA

Yozgat Ticaret, Kültür ve Sanat Merkezi Yarışması, 2008 baharında üst üste çıkarılan 4-5 yarışmadan biriydi. Öyle bir trafik yaşandı ki, yarışmacı mimarlar haziran ayında 4 yarışma birden teslim etmek üzere hummalı bir dönem yaşadılar. Buna rağmen Yozgat yarışması hatırı sayılır bir katılıma sahne oldu ve ödül grubunda çok genç mimarlar yer aldılar. Jüri 1. ödülü “oy çokluğu” ile belirlediği için, değerlendirme sürecine ait detaylar merak konusu oldu. Bizde bu yarışmanın öyküsünü, jüri üyelerinden Yakup Hazan ile 2. ödülü destekleyen Yurdanur Sepkin’den öğrenmek istedik.

1. Ödül
Eskiz ve Şemalar

Mimarlık ortamında yeni ve öncü fikirleri geliştirmeye, genç kuşak tasarımcıları ortama kazandırmaya ve 'sadece mimarlığın önceliklerine göre' proje belirlenmesine yarayan en geçerli yöntem olan yarışmalar, serbestMİMAR'ın öncelikli konularından biri.

Son dönemlerde, yılda en çok 8-10 yarışma açılıyor. Bunların birçoğu uygulama şansı bulamadan proje aşamasında kalıyor. Zaten nadiren başvurulacak bir yöntem olmak nedeniyle gelişimi de yavaş olan yarışmalar, deneyimsiz idarelerin üstlendiği başarısız organizasyonlar, hukuk tanımayan jürilerin belirlediği skandal sonuçlar ve sorunların üzerine gitmek bir yana, yetkin olmayan jüri önerileriyle durumu iyice çıkmaza sokan meslek odalarının da katkılarıyla iyice yara aldı.

Herşeye rağmen yarışmalara heyecan duyan, canlı bir mimarlar topluluğu, her dönemde olduğu gibi yine varlığını gösteriyor. Yeni yetenekler, yine yarışmalar sayesinde bu grubun içinden çıkıyor. Ancak bu topluluk, geçmiş deneyimlerden yararlanacak bir örgütsel birliktelik bulamadığı için yalnız kalıyor ve sorunların çözümünde yararlı olamıyor. İnternet forumlarındaki naif tartışmalar ise ilgili ama bilgisiz bir dinamizmi belgelemekten öte yarar sağlayamıyor. (*)

Türkiye'de 1930'lardan buyana süren, yabana atılamayacak bir yarışmalar geleneği ve bu geleneğe dayandırılmış bir yarışma hukuku var. İhale Kanunu'ndan bu yana (yine sorunlarla dolu) yeni bir yönetmeliğe göre çıkarılan yarışmaların nasıl uygulandığı önemli bir mesele... Jüri'nin belirlenmesinden şartnamenin oluşumuna, raportörlük hizmetinden kolokyumun yönetimine kadar her aşamasının yasal gereklerine özen gösterilmesi gereken bu sürecin hukukunu bilmemek (bazen de bile bile uygulamamak) sorunların başlangıcını oluşturuyor.

Yarışmaların sorunlarını çözmek, elbette bir süreli yayının boyutlarını aşar. Ancak çözüme yönelik katkıda bulunmak ayrı bir konu... Bu çerçevede serbestMİMAR, yarışma süreçlerinin "perde arkası" öykülerini belgelemeye, böylece 'özelden genele' değerlendirmeler yapılabilmesine aracı olmaya çalışacak.

Açılışı, 28 Haziran'da sonuçlanan Yozgat Belediye Başkanlığı Ticaret Kültür ve Sanat Merkezi Yarışmasıyla yapıyoruz. Yarışmada ödül grubuna giren tüm projeler, diğer basılı ve dijital yayınlarda yer aldığı için, burada sadece metinlerde konu edilen projelere yer veriyoruz. 58 Projenin katıldığı yarışmada, mimarlar Yaşar Bahri Ergen, Yurdanur Sepkin, Öner Olcay, Yakup Hazan ve inş. müh. Ramazan Lekesiz asli jüri üyeliği görevini üstlendiler. 27 Mayıs -1 Temmuz 2008 arasındaki bir aylık sürede sonuçlanan 4 büyük ulusal yarışmadan biri olan Yozgat yarışmasının detaylarını jürinin 2 üyesinden aktarıyoruz.

(*) Yarışmayla ilgili çevrimiçi tartışmalar için forum.arkitera.com sayfaları, görece nitelikli bir örnek sayılabilir.

1. Ödül Mimari Proje Raporundan

Remime Güneş / Ebubekir Küçük / Ahmet Ekincioglu

Proje alanı olarak belirlenen arazi Yozgat şehir merkezinde, yoğun bir ticari aktivite zonunda, çevresinde birçok kamu binasının bulunduğu bir alandır. Çevresinde bulunan hükümet konağı binaları, belediye binası, kamu hizmetine ayrılmış alanlar ve işyerlerinin yoğunluğu nedeniyle, arsa kamusal bir örgünün içerisinde kalmış gibi gözlenmektedir. Buna karşın Tol Çarşı'dan başlayan, Sarraflar Caddesi ve peynir pazarı ile devam eden ve sebze haliyle sonlanan geleneksel ticari dokuyla da yakından ilişkilidir.

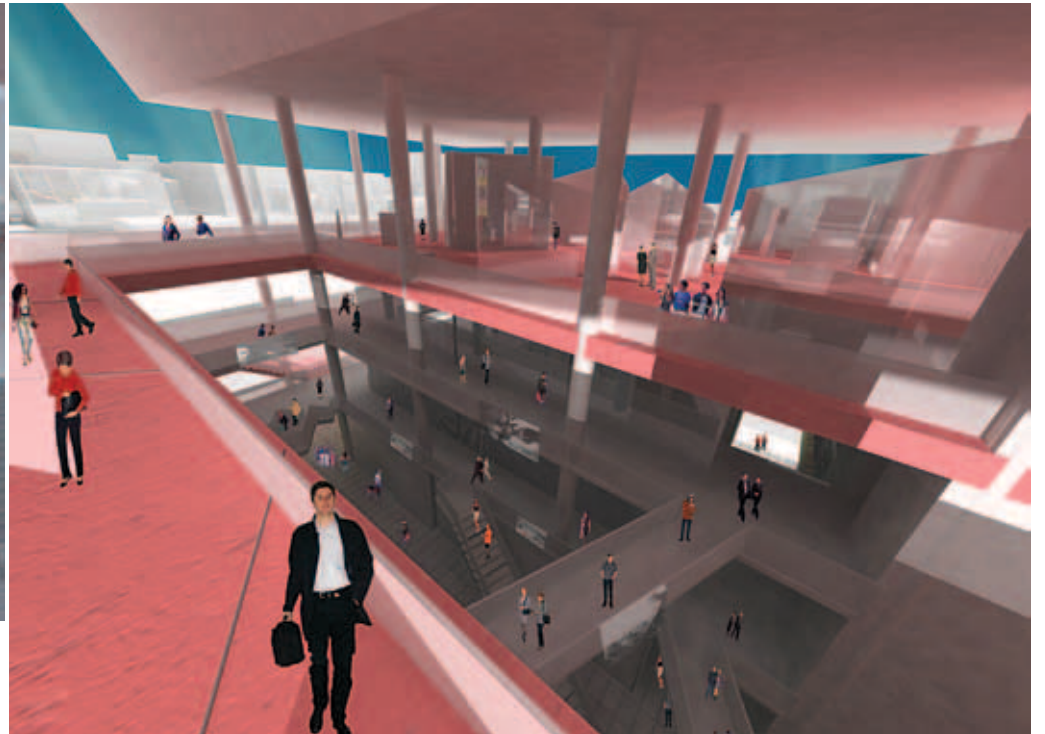
Bahsedilen bu ticari doku ve bu doku içerisinde oluşan aks tasarımı girdi sağlayan ana etkenlerden birisidir. Tasarımın genel yaklaşımı bu aksla beslenen ticaretin binaya akıtılması ve bu sayede programda yer alan ticari birimlerin doğru bir şekilde işleminin sağlanarak binanın bu aksın bir parçası hatta bu aksın sonlandığı yer olmasının sağlanmasıdır.

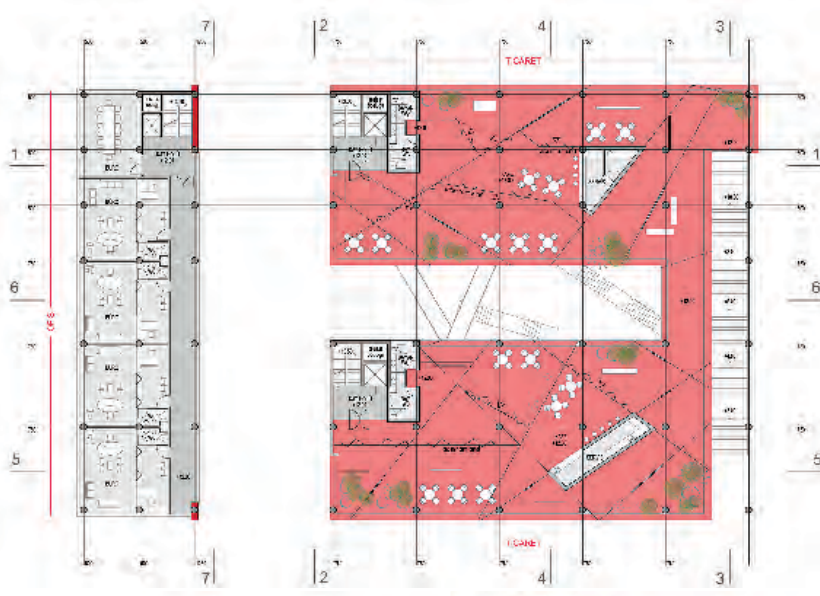
Bunun yanı sıra arazinin doğu tarafından yaklaşan, saat kulesiyle başlayıp meydan ve Cumhuriyet Parkı'na da içine alan bir yaklaşım vardır. Bu yaklaşım göz ardı

edilmeden, Cumhuriyet Parkı'nın karşısında zeminde gerekli boş alanlar boşaltıldıktan sonra, buradan gelen insan potansiyelini Cumhuriyet Parkı'na bir alternatif değil de, aksine oradan beslenen bir alana alıp, bahsedilen ticari etkinlikle buluşturduktan sonra zeminden yükseltilecek bir serbest kullanım platformuna yönlendirmek tasarımın diğer bir ana ilkesidir. Cumhuriyet Parkı'nın karşısında, bu parkla yarışacak bir boşaltma veya aktivite önerilmesi yerine, bu aktiviteleri +12.00 kotuna ve buradan da diğer kotlara taşıyan ve zeminde de gereken boşaltmayı gözetken bir tasarım anlayışı benimsenmiştir.

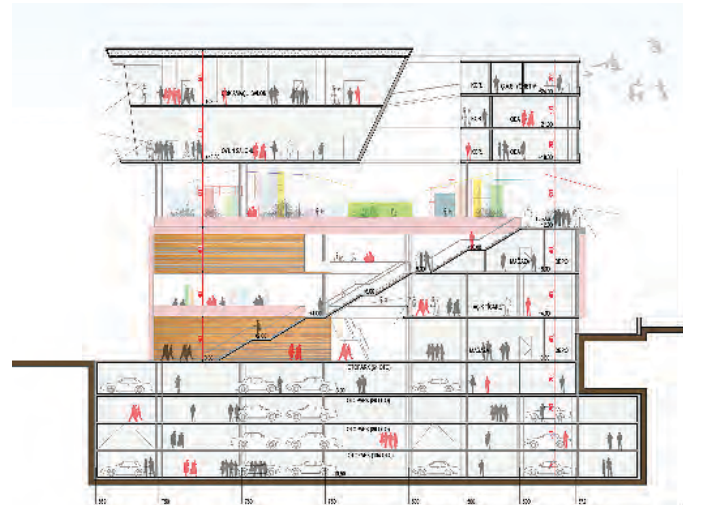
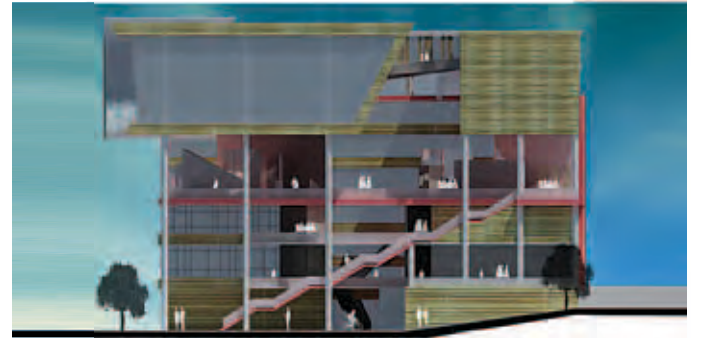
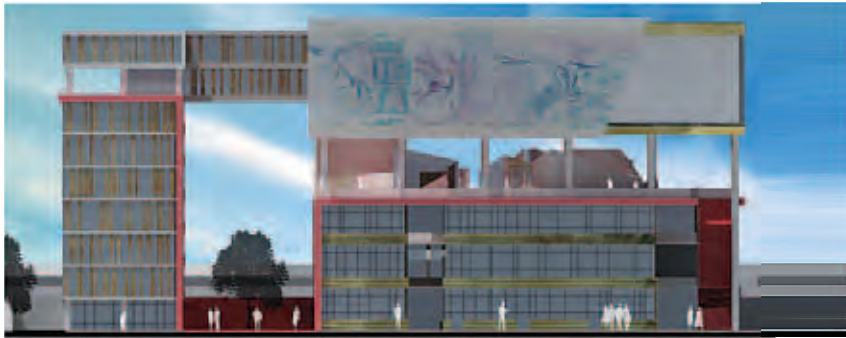
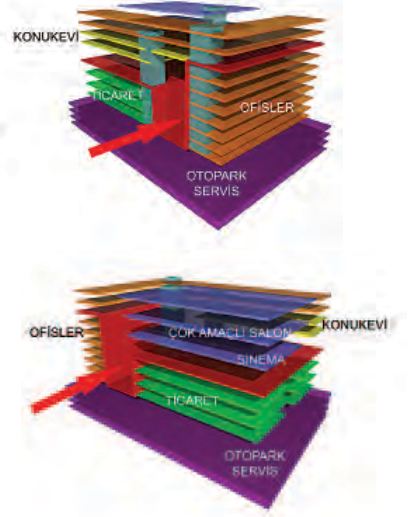
Zeminde olan yeşil parkı tekrar etmek yerine ticaretle yeşil parkı ve binayı beslemek ve yukarıdaki serbest kullanım ile görsel ilişki kurulması amaçlanmıştır.

Ayrıca tasarım ticari aksın devamı olarak önerilen alanları ve bu aksın belediyenin yanından gelen aks olması bağlamında gelecekte buralarda yapılabilecek yeni düzenlemelerle ilişkiler kurmaya olanak sağlamaktadır. Bu kısımlara sırtını dönen bir yaklaşımın aksine bu alanlardan beslenen ve gelecekte bu alanlardaki düzenlemelerle bütünleşebilecek bir tasarım dili oluşturulmaya çalışılmıştır.

- SERBEST AKTİVİTE PLATFORMU
- KÜLTÜR - SANAT
- OFİSLER
- TİCARET
- OTOPARK - SERVİS MEKANLARI
- KONUKEVİ
- DİKEY SİRKÜLASYON

2. Ödül Mimari Proje Raporundan

Pınar Gökbayrak / Ali Eray / Burçin Yıldırım

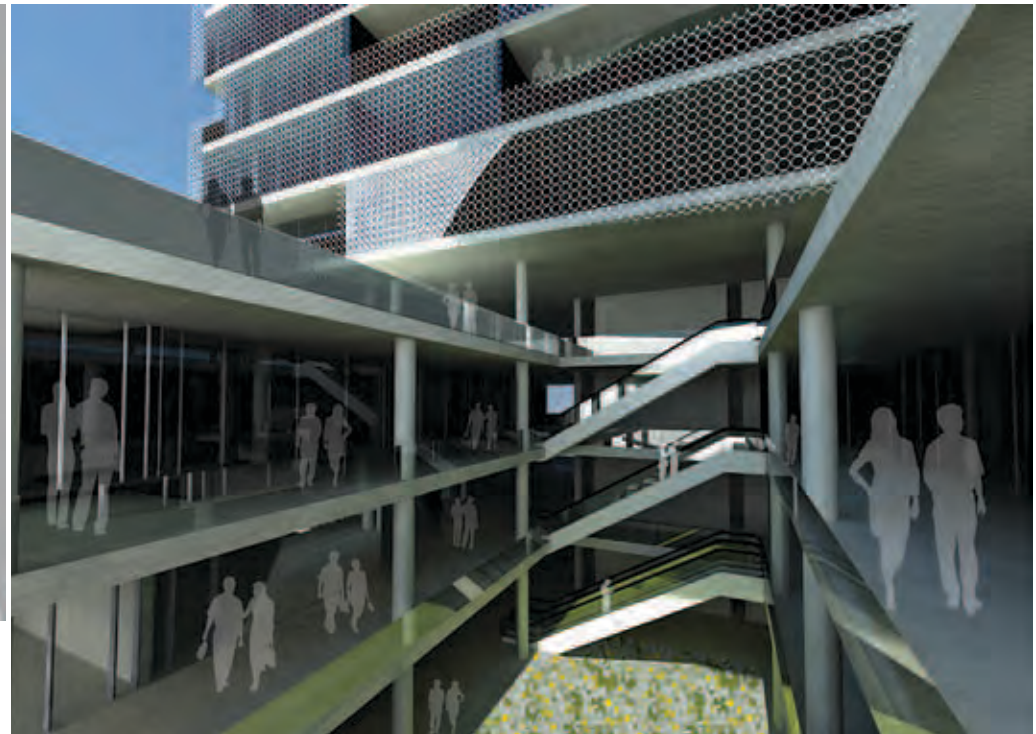
Yozgat Ticaret, Kültür ve Sanat Merkezi projesinde kentlinin sosyal ve kültürel çeşitli etkinliklere katılacağı, alışverişe yönelik mekanlarla beslenen, kentin ticari güzergahına eklenerek kentlinin günlük sirkülasyonu içinde yer edecek bir yapılaşma hedeflenmiştir.

Yapı, bir yandan arazinin doğusundaki kentin ana sosyal donatısı olan parka, diğer yandan arazinin güneybatısındaki ticari dokuya eklenir. Bu iki fonksiyonu; kendi içinde devam ettirerek bütünler; kent içindeki yaya sirkülasyonuna süreklilik kazandırır. Kent parkından Tol Çarşısı'na kadar sağlanan yaya sirkülasyonunun sürekliliği, farklı yönlerden çoklu girişlerle ve kentle bütünleşip kent içindeki akışı zedelemeyen geçirgen zemin kat yerleşimiyle mümkün kılınmıştır. Belediye binasının batısındaki parsellerdeki açık pazarla kurduğu ilişkiyle kentin ticari yaşamını yapı içinde kesintisiz devam ettiren, çarşıyı içine alan ve çevredeki yapılaşmadan koparmadan farklı kotlara yayılan "yarı açık sokaklarda" ticaret alanları düzenlenmiştir.

Kent içi yaya sirkülasyonunun yapının içindeki devam-

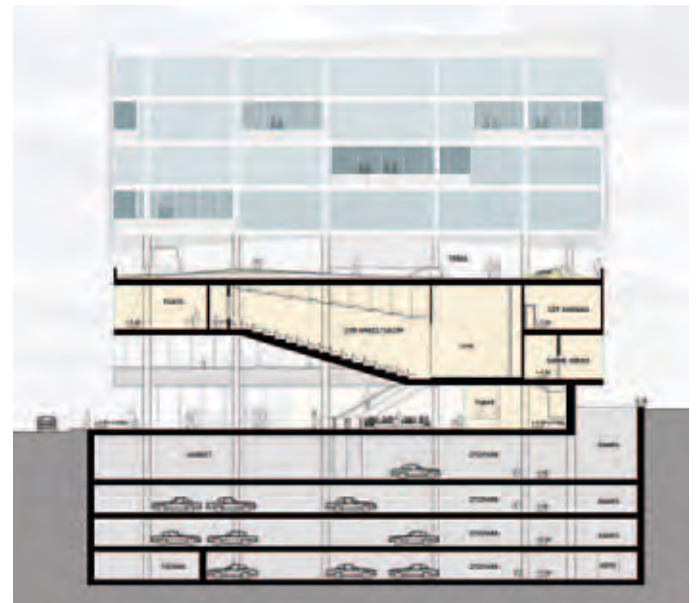
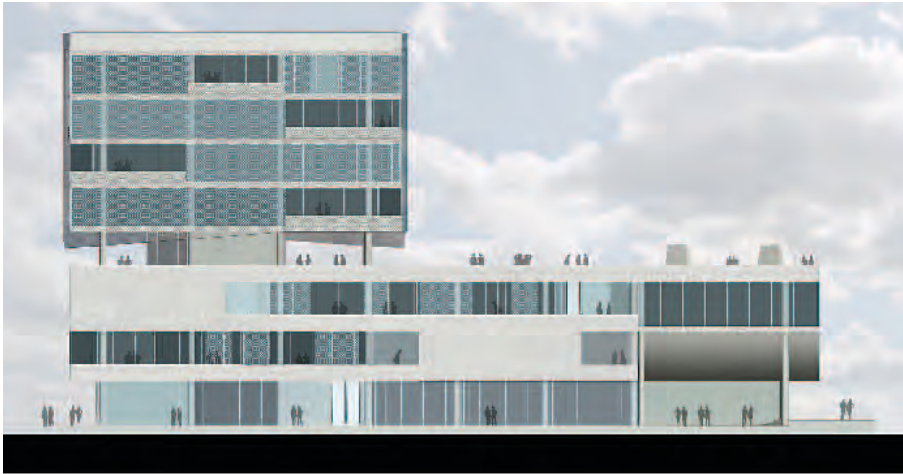
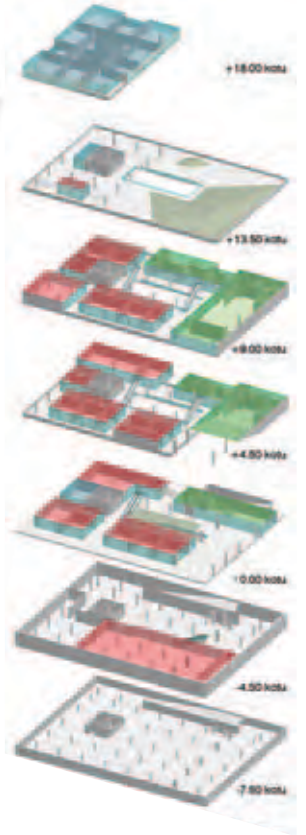
lılığı temel tasarım kararlarından. Yapının içindeki sirkülasyon ise cephedeki geri çekilmeler ve yarı-açık koridorlarla daima kente geri yansır. Her katta mağazaların yerleşimi değişerek, kimi zaman cepheye kimi zaman iç galeriye bakan sirkülasyon alanları oluşturulmuştur. Tıpkı bir kentte olduğu gibi mağazalar arasındaki sirkülasyon güzergahı çeşitlendirilmiş, dışarı açık koridorlarla hem yaya hareketini dışarıdan okutan, hem kenti içeri taşıyan bir tasarım önerilmiştir.

Ticaret, Kültür ve Sanat Merkezi'nin biçimsel dengesinde; kültür-sanat ve ticari alanların bulunduğu az katlı kütle, "yere yakın" masif bir mimari dil benimserken, ofislerin bulunduğu ikinci kütle ise cam bir kutu olarak hafif bir kütle olarak kurgulanmış ve hafifliğini vurgulamak üzere de az katlı kütlede kopartılmıştır. Kent içinde yükselerek siluet içinde yer edinen ve bir kentsel nesneye dönüşen ofis kütleline karakterini, "cam kutu"yu saran metal örgü (mesh) verir. Parka bakan kütlede alçak tutulması ile teras katında yaratılan açık alan ise, hem görsel olarak kentsel boşluğun devamını sağlar, hem de aktivite alanı olarak kullanılacak teras yüzünü parka döner.

- OFİS ALANLARI
- TİCARİ ALANLAR
- KÜLTÜR - SANAT ALANLARI
- OTOPARK

JÜRİDEN NOTLAR 1

Yakup Hazan Y. Mimar / Jüri Üyesi

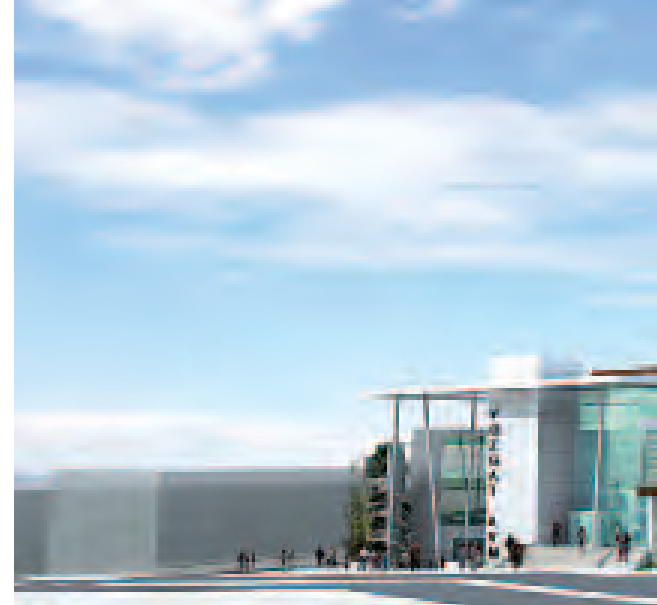
Sene 1943. Cumhuriyetimizin 20. yılında Yozgat'ta spor kompleksi yapılmasına karar veriliyor. Şehirde spor alanı yeri tespit ediliyor ve o tarihlerde projelerin yarışma yoluyla elde edilmesine karar veriliyor. Açılan mimari proje yarışmasında Kemal Ahmet Aru 1.'lik ödülünü kazanıyor ve tasarladığı proje uygulanıyor. 1943 senesinde Yozgat'ta mimari yarışma bilincinin olması ve projenin yarışma yoluyla elde edilmesi, insanın duygularını harekete geçiriyor. Yozgat'taki Mimarlık Fakültesinde öğretim görevlisi olarak çalıştığım yıllarda, hala kullanılmaya devam eden spor alanının önünden geçerken geçmişin izlerini görür gibi olurdum.

65 yıl sonra, evet altmış beş yıl sonra kent ve kentlinin belleğinden yarışma kavramı tamamen silinmişken Yozgat'ta tekrar yarışma yoluyla proje elde edilmek istenmesi insanda konuyu sahiplenme duygusu yaratıyor. Mimarlık hayatını yarışmalar üzerine kurmuş birisi olarak bu etkinin benim üzerimdeki ağırlığını tahmin etmek zor olmasa gerek: Zihinsel haritalardan yarışmaya ait hatırlamalar, tanıdıklık, ip uçları... tamamen silinmişken kent ve kentlinin belleğindeki boşluğu yeniden şekillendirme duygusu, sahiplenme duygusu ile karışıp insanı kıskırtıyor. Böyle bir durum içinde konuya katkı koyabileceğimi düşünüyorum ve jüri olmayı kabul ediyorum.

Çalışmalar heyecanla başlıyor. Yerel basın oldukça ilgi gösteriyor. Belediye Başkanı, muhalefetiyle birlikte Belediye Meclis üyeleri, danışmanlar, teknik kadrolar, Mimarlar Odası Yozgat Temsilcisi... kısaca Yozgat'ta konuyla ilgili her kesim gereken ilgiyi gösteriyor. Yukarıdaki grubun tamamı ve yedek üyeleriyle birlikte eksiksiz jüri üyeleri arasında Belediye Encümen Salonunda yapılan genişletilmiş toplantılarda yarışmanın isminin ne olması gerektiğinden başlayıp, programın bölümlerine kadar konu enine boyuna tartışılıyor. Meclis üyelerinin arasında geçen tartışmalar, konunun belli bir noktaya taşınmasında oldukça faydalı oluyor.

Genişletilmiş toplantılarda tartışılan konuların başında çarşının yapısının nasıl olması gerektiği geliyor. Bu konuda farklı düşünceler ortaya atılıyor. Kimisi Yozgat'ın sosyal yapısının dikkate alınıp planlamanın tamamen onun üzerine kurulmasını savunurken kimisi de çağdaş bir yaklaşımın planlamaya yansımalarının doğru olduğu üzerinde görüş birliğine varıyor. Yozgat'ta yeni yapılan çarşıların çalışmadığı bu toplantıların en önemli konularından birisi oluyor. Her toplantıda mutlaka bu konu uzun süre tartışılıyor ve bu tartışmalardaki kararlılık ve heyecan konunun geneline yayılıyor. Bu noktada yarışma yoluyla proje elde ederken karşıt düşüncelerin projelerde somutlaşmış hallerinin görülebileceğini, hatta yarışmacıların çok farklı düşüncelerin peşinden koşabileceklerini ya da bir düşüncenin çeşitliliğinin ayrı projelerde görülebileceğini ve bu zenginlik içinde seçim yapılacağına jürinin dikkat çekmesi ortamı rahatlatıyor.

Jüri, toplantılardan ortaya çıkan programın başlıklarını dikkate alarak programın oluşmasıyla ilgili çalışmalarına başlıyor. Programın oldukça esnek tutulması gerektiği jüride kabul görüyor. Esnek program sayesinde, yarışmacıların programın fiziksel büyüklüklerini projeye sığdırmak için uğraşmayacakları, zamanlarını tasarımın niteliğini arttırmak için kullanabilecekleri, bu vesileyle özgün düşüncelerini tasarıma yansıtabilecekleri, konuyu geliştirebilecekleri ve öneriler sunabilecekleri... gibi yarışmacılara 'keyifli' bir sorumluluk alanı yaratıldığı gözden kaçırılmamalıdır. Böyle bir beklenti içinde yarışma çıkıyor. Yozgat'ta meraklı bekleyiş başlıyor.

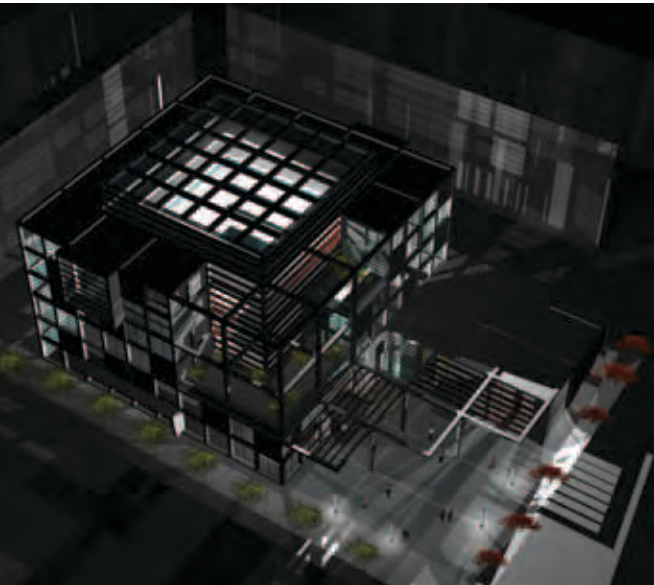
2. Mansiyon
Servet Gümüş

3. Ödül
Hayri Anamurluoğlu / Eyüp Kendirci

1. Mansiyon
Levent Balcı / Hamiyet Gökmen Balcı / Tahsin Erbil İnce / Nil Ece Beken

Yarışmaların teslim tarihlerinin birbirine yakın olmaları eskiden beri sorun olagelmıştır. Teslim tarihleri birbirine yakın olan yarışmalarda ya teslim edilen proje sayısı azalıyor ya teslim edilen projelerin nitelikleri tartışmaya açık oluyor ya da her ikisi birlikte gerçekleşebiliyor ki en istenmeyen sonuç da bu olsa gerek.

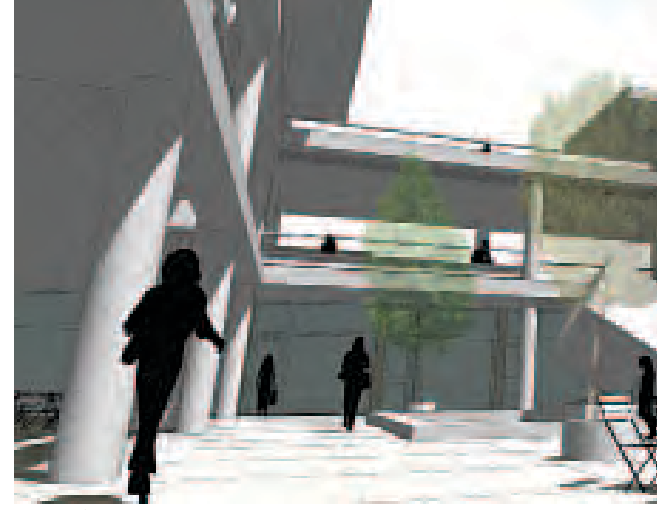
Yozgat Ticaret Kültür ve Sanat Merkezi Ulusal Mimari Proje Yarışması da teslim tarihleri birbirine yakın olan yarışmalar döneminde başlıyor ve teslim ediliyor. Jüri üyesi olarak benim kanaatim, beklenen sayıda projenin teslim edilmemiş olduğudur. Bu konuda kendimi de içine katarak, teslim tarihlerini bu kadar yakın tespit eden jürileri daha dikkatli olmaya davet ediyorum.

Projeler sergileniyor ve jüri çalışmalarına başlıyor. İlk turdan sonra kişisel değerlendirmeler sırasında şöyle bir tespitte bulunuyorum: ilk bakışta dikkatimi çeken şey, projelerin niteliklerinin ciddi farklılık gösterdiği oluyor. Bir kısım projeler çok çalışılmış, uğraşılmış hatta yarışma alanı ve çevresine ait dikkate alınması gereken ve takdirle karşılanacak düşünceler üretip ve düşündüklerini somutlaştırıp projelerine yansıtırken, bir kısmının Yozgat'ın iklim koşullarını dikkate almadan sıcak iklimde uygulanabilecek mekanları tasarlayıp projelerine yansıttıkları, bir kısmının ise yeterli zaman ayıramadıkları için projelerini hak ettikleri yere taşıyamadıkları dikkatimi çekiyor. Bu tespit - projelerin niteliklerini bir tarafa bırakırsak - öngörülen özgürlük alanının yarışmacılar tarafından kullanıldığını ortaya koyuyor. Jürinin, projelerin niteliklerinin artırılmasına yönelik kararlarının bir kısım projelere yansımış olmasını, Yozgat'ın mekansal ve fiziksel gelişmesinde çok önemli bir kazanım olarak görüyorum. Bence bu noktada yarışma amacına fazlasıyla ulaşmıştır ve katılan projelerin bir kısmının söylediği söz, Yozgat'ın sosyal gelişmesine katkı koyacak ve merkezin fiziksel çevresini de değiştirecek güçtedir. Yeter ki belediye tarafından da kabul gören, satın alınan projelerin barındırdığı düşünceler değerlendirilebilsin. Bu konu defalarca Belediye Başkanı, Meclis Üyeleri, Teknik Kadro ve Mimarlar Odası Yozgat Temsilcisine jüri tarafından açıklanmış ve anlatılmıştır. Yozgat Belediyesi bu yarışma sayesinde özgün bir 'birinci' proje elde etmekle kalmamış, merkezin yeniden şekillenmesine ait düşünceler üreten projeler de elde etmiştir.

Belediye kolokyum için parkın içinde restoran ve çay bahçesi olarak kullanılan yapıyı hazırladı ve projelerin bir kısmını burada sergiledi. Böyle bir mekanın seçilmesi halkın projeleri görmesi ve bilgilenebilmesi açısından önemliydi. Her ne kadar yarışmacılar kolokyuma katılım konusunda yeterli desteği verememiş olsalar da halkın izlemesi kolokyumu özel kıldı. Her kolokyumda olduğu gibi kişiselleştirilmiş soruların yanında yarışma takviminin sorgulanmasına ait sorular da vardı. Ticaret, sanat ve kültür merkezi birlikteliğinin konuyu özelleştirdiği, çekici hale getirdiği konusunda görüş bildiren yarışmacılarla bu konuya ait sorular da kolokyumda tartışıldı.

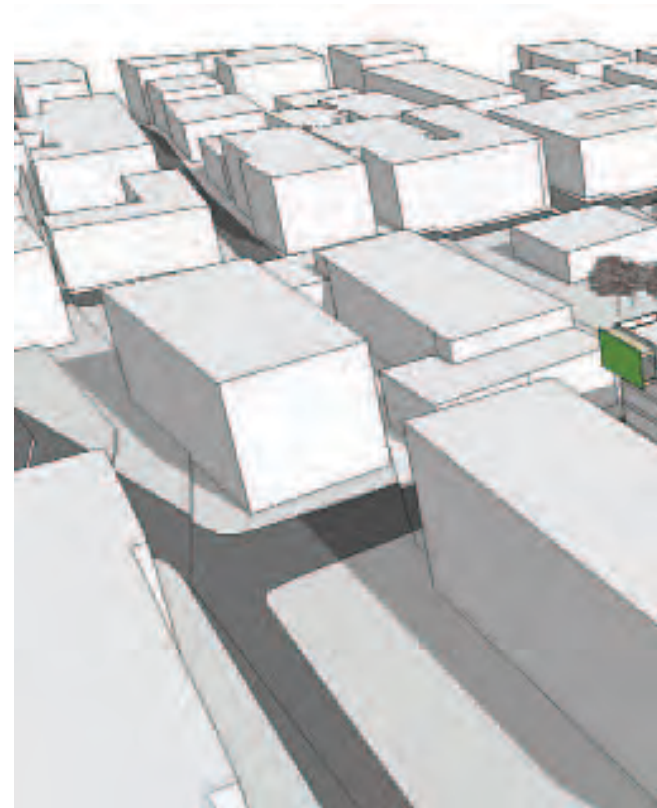
65 yıl aradan sonra yarışma yöntemiyle proje elde etmek isteyen bir idarenin ne raportörler ne de yarışmanın işleyişi konusunda yeterli birikime sahip olması beklenemezdi. Bir takım aksaklıklar olmuştur fakat bunlar biçimsel kalmıştır. İşin esası elden kaçırılmamıştır. Ancak yarışmanın sonuçlanmasından bu yana ödül ve mansiyon ücretlerinin hala yarışmacılara ulaşmamış olması, idarenin bütün uyarılarımıza rağmen ne kadar hazırlıksız olduğunun göstergesidir.

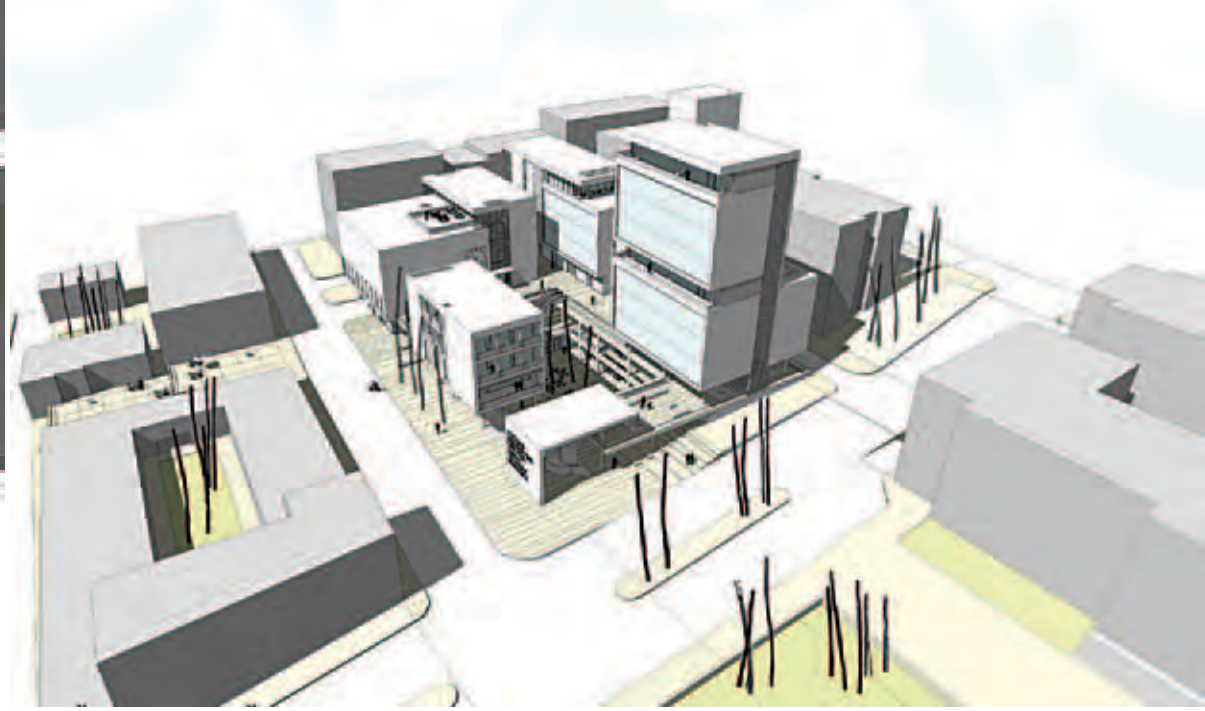
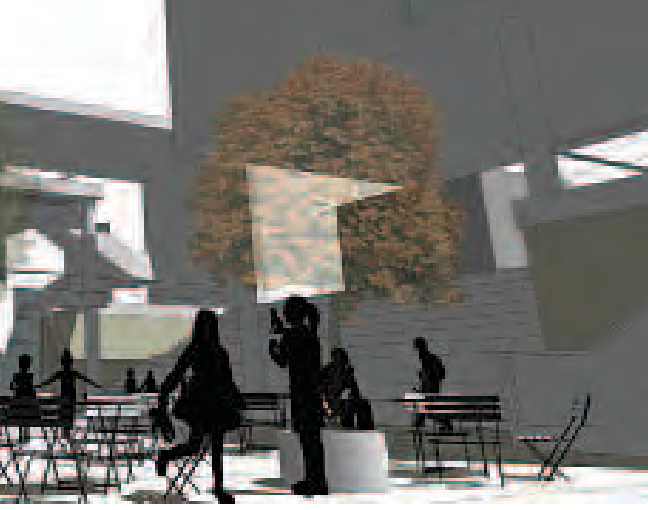
Artık yetkiler merkezi idareden yerel yönetimlere aktarılmıştır. Yerel yönetimler teknik olarak yeterli donanıma sahip değildir. Yerel yönetimlerin özellikle teknik konularda danışmanlık ve müşavirlik hizmeti almaları gerekmektedir. Bu konu özelinde yarışma yöntemi ile proje elde etmek isteyen yerel yönetimler, özel kişi veya kuruluşlardan raportörlük hizmeti satın alırlarsa yarışma sürecinin daha verimli geçmesini, görev ve sorumlulukların doğru paylaşılmasını sağlayacaklardır.

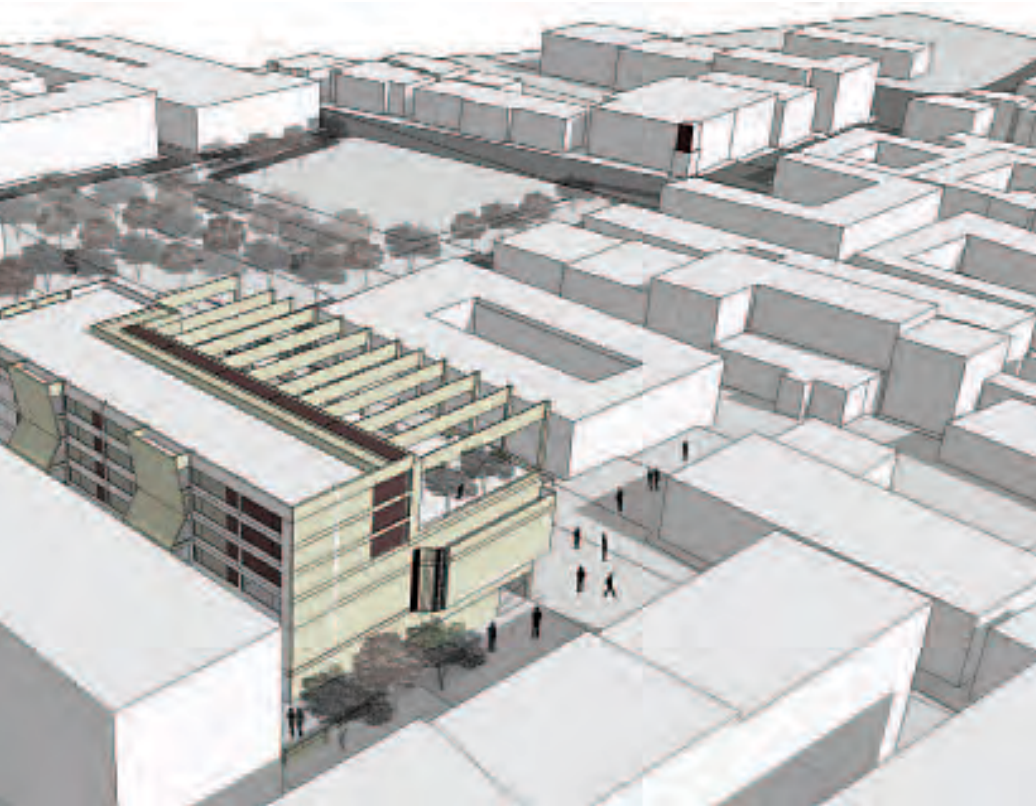
1. Satınalma

Özgür Bingöl / İlke Barka / Emre Savga / Tuba Türkmen

3. Mansiyon
Hatice Üsküdar Özer / Kaan Özer / Ümit Anamurluoğlu

2. Satınalma
Zafer Akdemir / Ali Kılıç

JÜRİDEN NOTLAR 2

Yurdanur Sepkin Y. Mimar / Jüri Üyesi

Biliniyordu ki 2008 yılının ilk altı ayı seçime göstergeli yarışmaların ön plana çıkacağı bir dönem olacaktı ve öyle de oldu. Elbette hizmet yarışında olanaklar da değerlendirilmeli idi, yeter ki hizmet sürsün. Ancak başlatılan her hizmet adımı rakip için de bitirilmesi zorunlu bir adım olmalıdır.

Proje yarışması konusu, bu yönde hizmet almak isteyenlerin iyi bilmesi gereken bir husustur. Bunun için başlangıçta sürecin iyi anlatılması yetmemekte, yetki ve sorumluluklar ile karşılıklarını anlatan yazılı tanıtım metinlerine (tanıtım föyleri vb.) ihtiyaç duyulmaktadır. (*Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile TSMD'nin bu konuda ortak bir çalışma yapacaklarını müjdeleyelim E.N.*) Her proje yarışması sergisi, aslında on binlerce saatlik çalışmanın topluma sunulduğu büyük bir hizmet ortamıdır. Proje yarışması mimarlık sanatımızın gelişmesindeki en önemli etkenlerden biridir. Dolayısıyla özenle sahip çıkılması gereken bir kurumdur. Ancak kurumların idari kadrolarında bulunan ve mimar olmayan yöneticilere, özellikle de belediye meclislerinde yapı ve imarla hiçbir ilgisi olmayanlara 'yarışma kurumu'nu anlatabilmek mümkün olamamaktadır.

Son senelerde - jüri seçimi başta olmak üzere - yarışmalarda yaşanan pek çok olumsuzlukların kaynağında yeni 'Yarışmalar Yönetmeliği'nin etkin olamayışı yatmaktadır. 2005 öncesi, Bayındırlık Bakanlığı Kuruluş Kanunu'nun ülkede proje yarışması düzenleme veya düzenlenmesine izin verme yetkisini Bakanlığa tanımış olması, yarışma sürecindeki aksamaların düzeltilme olanağını da arttırmaktaydı. Muhatap belliydi. Günümüzde ise yürürlükte olan yarışmalar yönetmeliği Kamu İhale Kurumu'nca yayınlanmış olmasına rağmen, herhangi bir yarışma şartnamesine TSMD tarafından yapılan şikayete KİK, "...Bizimle ilgili değildir." diye cevap verebilmektedir.

Şartnamenin hazırlanışında ve özellikle programın düzenlenmesi sırasında yerel yönetimin jürinin deneyimini ve yönlendirmesini kabul ettiği gözlemlendi. Belediye için öncelikle kentin merkezinde yer alacak yapının otoparkından yararlanmak ve kente hizmet sunmak önemli idi. Salt bu yapının inşası için kaynak ayıramayacak durumda olunması ve inşaatın projeden satışı ile gerçekleştirilebileceği öngörülerek, yarışma giderleri için Belediyeye fon ayrılmasının zorunlu olduğu iletildi. Bu fonun değerlendirme sürecine kadar oluşturulduğu ancak kısa süre sonra başka bir konuya harcandığı görüldü.

Yer görme belgeleri, şartname ekleri ve soru ile cevapların düzenli olarak yarışmacılara iletilmesinde raportörlük hizmetinin önemli ölçüde aksadığı görüldü. Bu konuda da görevi üstlenecekler için 'raportörlük hizmet föyü' düzenlenmesinin uygun olacağını düşünüyorum. Yarışmayla hiç ilgilenmemiş bir mimarın bu görevi başarabilmesinin çok zor olduğu açık.

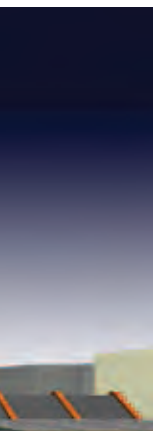
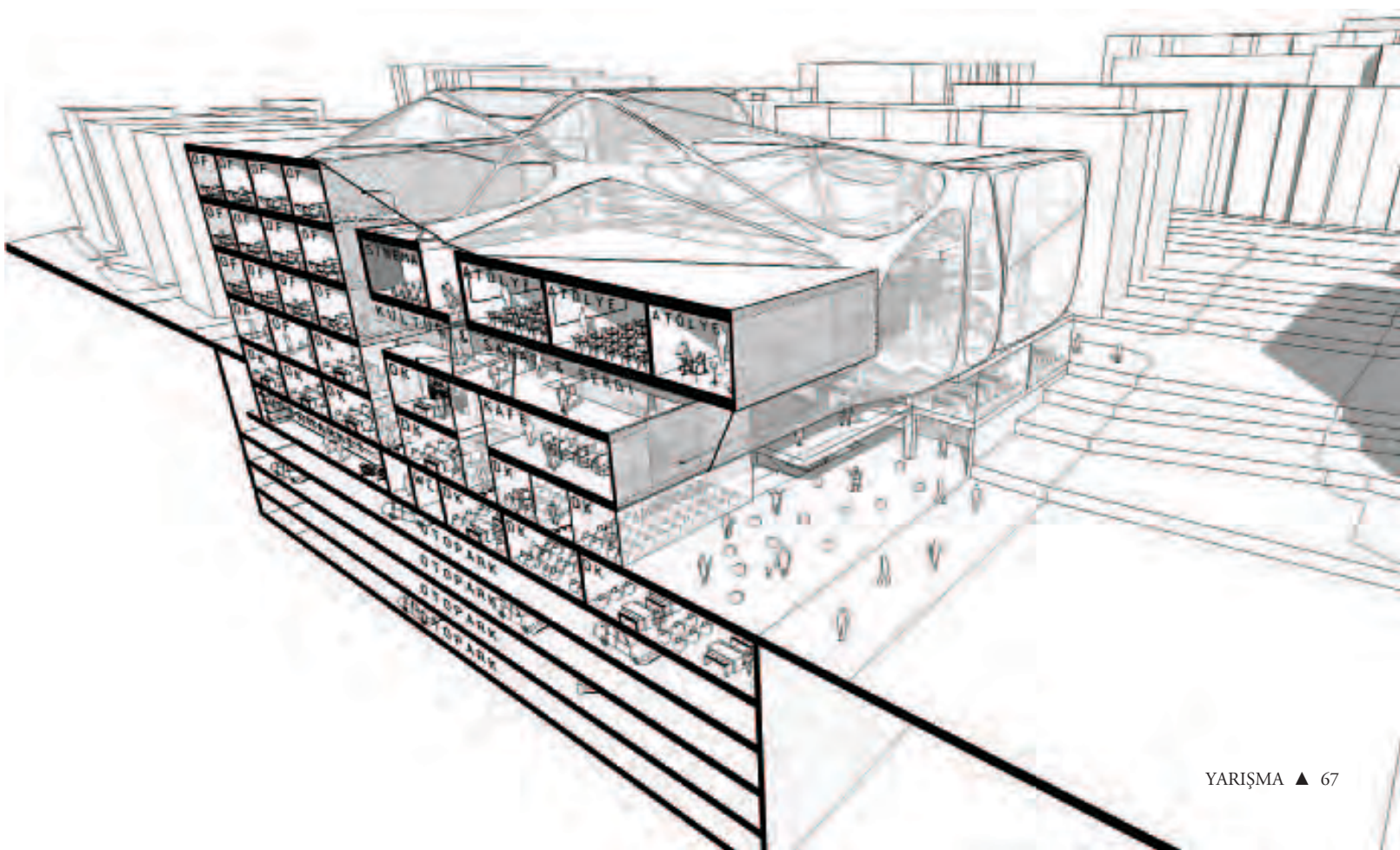
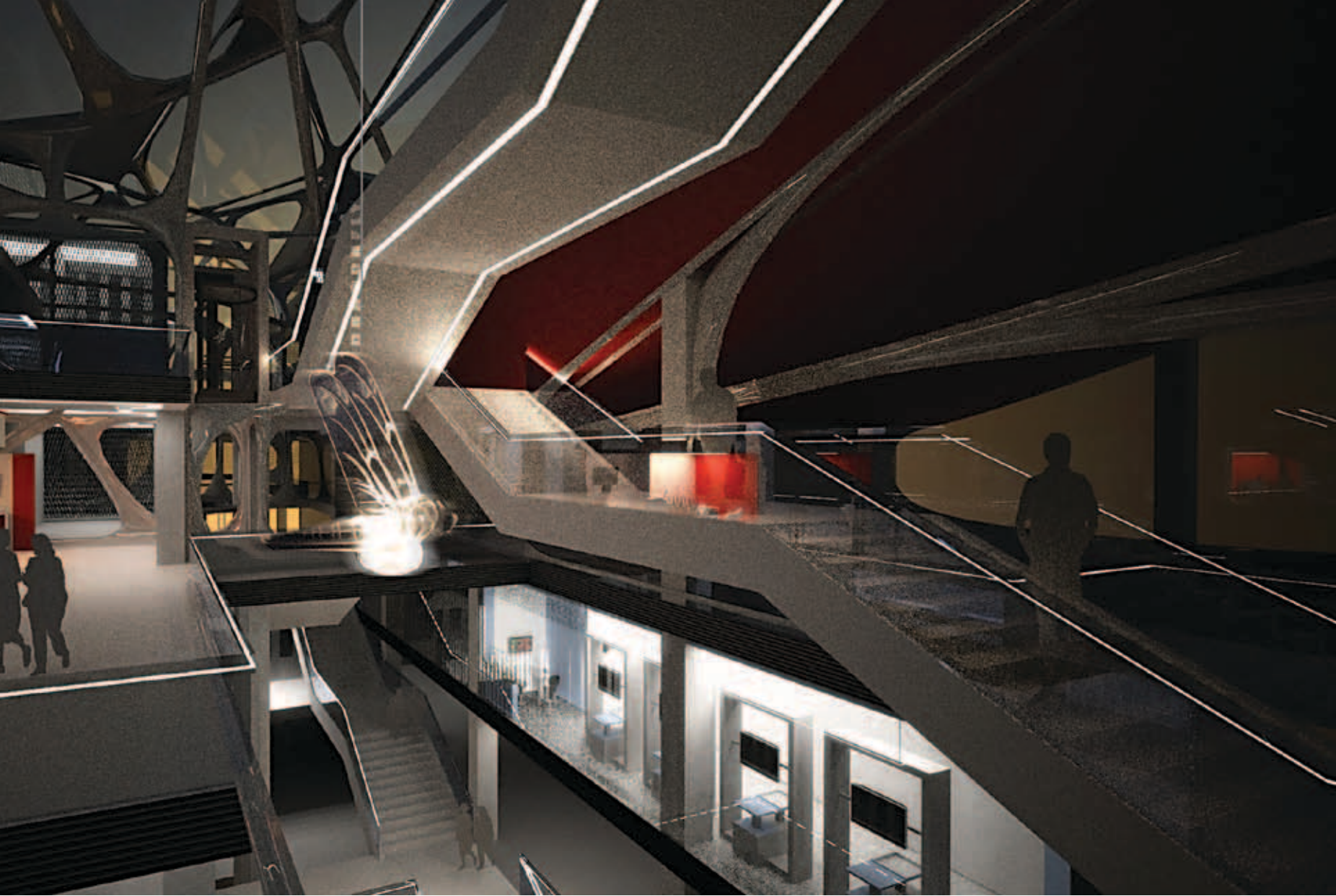
Yarışmada çözüm açısından en zor konuların başında Yozgat'ta çarşı ve dükkan kullanım alışkanlığına cevap verecek bir planlamaya ulaşabilmek gelmekteydi. İç Anadolu'nun yaz ve kış en düşük ısı ortalamasına sahip kentinde pasaj ve iç çarşılar çalışmamakta ve kapanmak zorunda kalmaktadır. Tüm çarşıların (zemin katta çözümlenme dışında) üst katlarda ve açık hava galerileri ile çözümlenmesi de (yılın neredeyse yarısında) burada yer alan dükkanların çalışmasında güçlük yaratacağı sonucunu ortaya koymaktadır. Kapanabilir orta mekanlarla çözümün yarar sağlayabileceği de öneriler arasında yer almaktaydı.

3. Satınalma
Erhan Vural / Ozan Özdilek / Gökhan Kodalak / Hasan Gümüşsoy

4. Satınalma
Ayhan Ertuğrul

YARIŞMA KÜNYESİ

Yozgat Belediye Başkanlığı Ticaret Kültür ve Sanat Merkezi
Yarışmayı Açan Kurum: Yozgat Belediyesi

Asli Jüri Üyeleri

Yaşar Bahri Ergen / Yurdanur Sepkin / Öner Olcay / Yakup Hazan
Ramazan Lekesiz İnş. Müh.

1. Ödül

Remime Güneş GÜ / Ebubekir Küçük GÜ / Ahmet Ekincioglu GÜ

2. Ödül

Pınar Gökbayrak İTÜ / Ali Eray İTÜ / Burçin Yıldırım İTÜ

3. Ödül

Hayri Anamurluoğlu GÜ / Eyüp Kendirci OGÜ

1. Mansiyon

Levent Balcı GÜ / Hamiyet Gökmen Balcı GÜ / Tahsin Erbil İnce GÜ / Nil Ece Beken GÜ

2. Mansiyon

Servet Gümüş AÜ

3. Mansiyon

Hatice Üsküdar Özer GÜ / Kaan Özer GÜ / Ümit Anamurluoğlu GÜ

Satınalma 1

Özgür Bingöl MSÜ / İlke Barka MSÜ / Emre Savga MSÜ / Tuba Türkmen MSÜ

Satınalma 2

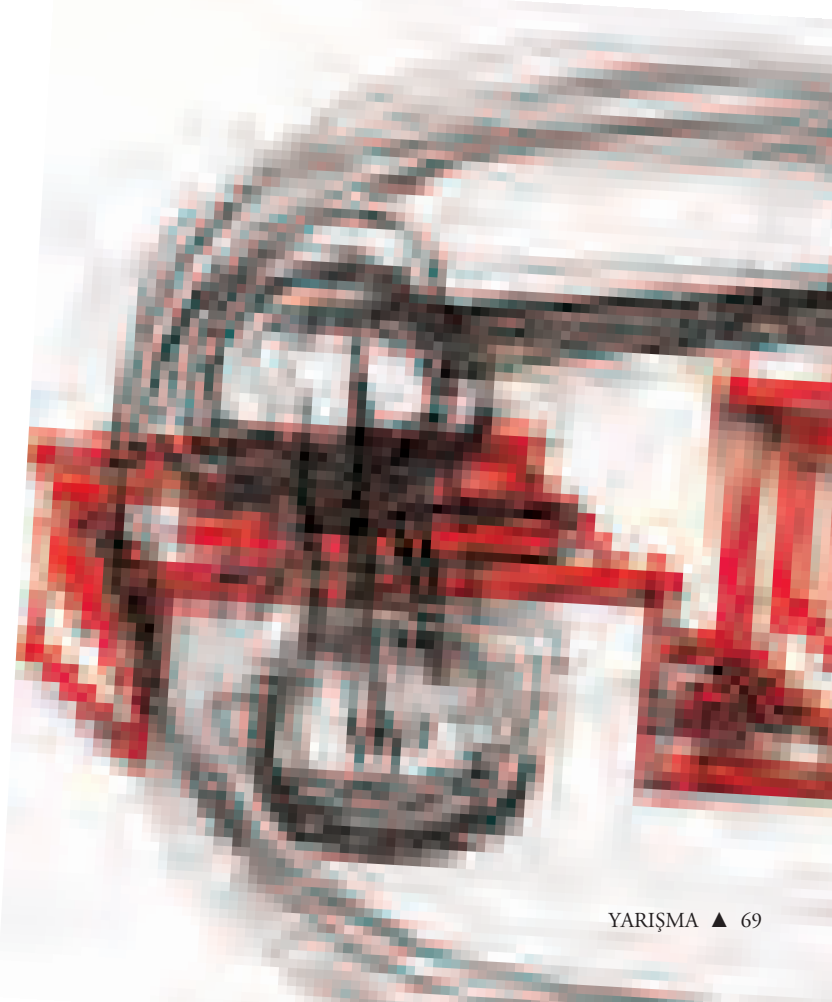
Zafer Akdemir YTÜ / Ali Kılıç YTÜ

Satınalma 3

Erhan Vural YTÜ / Ozan Özdilek YTÜ / Gökhan Kodalak YTÜ / Hasan Gümüşsoy YTÜ

Satınalma 4

Ayhan Ertuğrul İTÜ

Horus Paradise Luxury Resort / ANTALYA

Amara Dolce Vita Tekirova / ANTALYA

By Otel / ISTANBUL

Mardan Palace / ANTALYA

Miracle Resort Hotel ANTALYA

Mardan Palace / ANTALYA

Otel Halısı Üretimi için Dünya Kalite Standartları Haskul Halı'da

Ahi Evran Sanayi Sitesi Plevne Cad. No: 10 Demirci / MANİSA
Tel. : 0.236.462 59 69 – 462 55 54 Fax : 0.236.462 34 78
www.haskul.com – info@haskul.com

HASKUL HALI

Referanslarımızdan Bazıları

ATEMPO

Anıtkabir Müzesi

Swire Oteli / Kuşya

Sungaya Port Royal Yhtesi

City's Abeyaya Merkezi Alışveriş

Antalya'da İşletmeler

Shoreland Oteli Convention Center

ÇALIŞMA ALANLARIMIZ

Ses Sistemleri

Sahne Aydınlatma & Işık Sistemleri

Bina, İş Merkezi, Oteli, Tatil Köyü Zayıf ve Kuvvetli Akım Sistemleri

Yangın Algılama ve Alarm Sistemleri

Konferans Sistemleri Simultane Tercüme Sistemleri

Video / Data Projeksiyon Sistemleri Sinema Projeksiyon ve Surround Ses Sistemleri

CCTV Sistemleri

Tv - Radyo Kayıt ve Yayıncılık Stüdyosu Sistemleri

LED Mimari Aydınlatma

www.atempo.com.tr

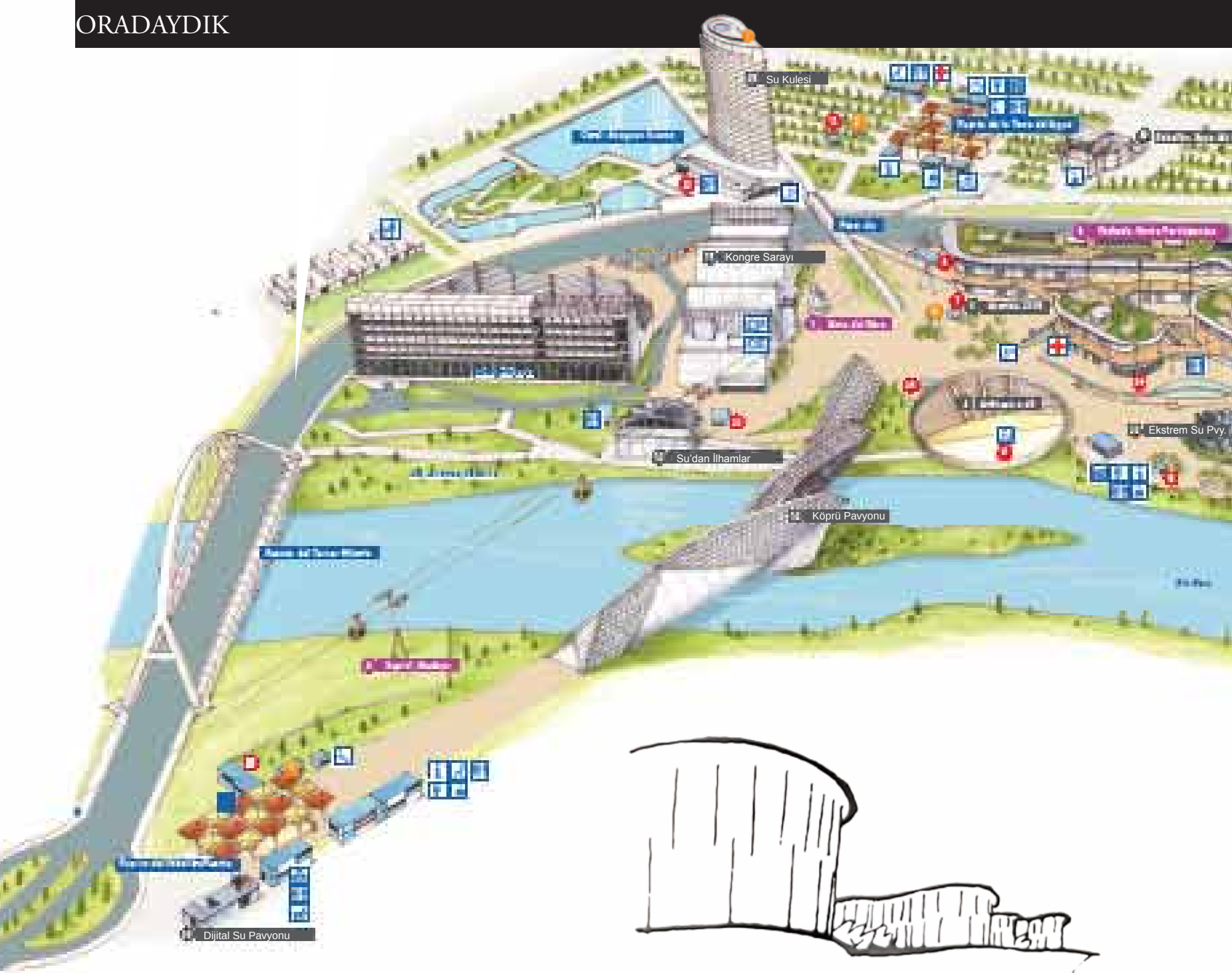
ATEMPO
ŞİRKETLER GRUBU

Ank. 0 312 466 82 00

İst. 0 212 288 06 12

Ant. 0 242 324 52 92

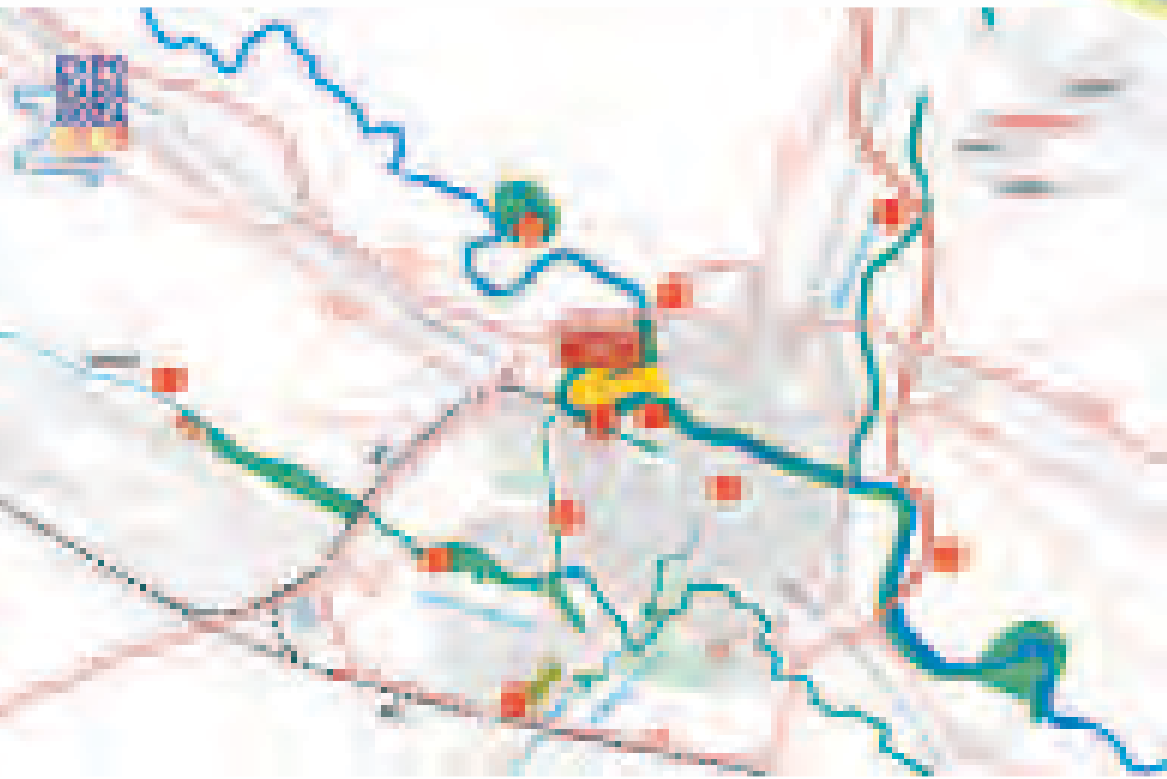
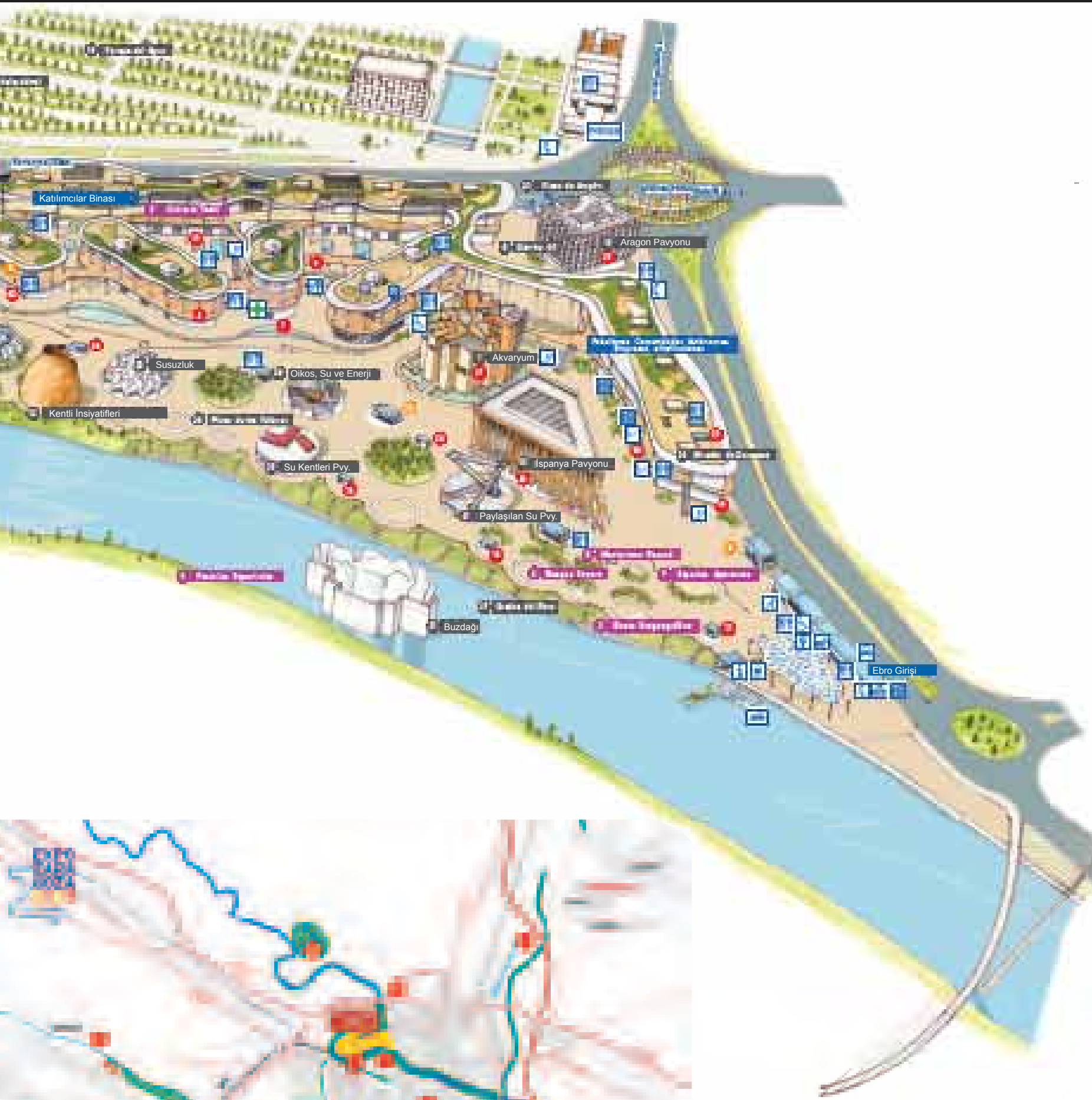
Showroom: 0 312 467 10 89

BİR KENTSEL YENİLEME DENEYİMİNDEN NOTLAR

EXPO ZARAGOZA 2008

“... Expo-Zaragoza kentsel gelişme için tetikleyici bir rol oynamakla kalmayıp, ulusal mimari ortamı canlandırmayı da başarıyor: Hadid'in köprüsü dışındaki tüm fuar yapıları ulusal yarışmalarla elde ediliyor ve İspanyol mimarlığı bu projenin bir parçası olarak onurlandırılıyor. İzmir'in Expo adaylığı sürecinde, sıradan bir Alman firmasına fuar tasarımı yaptırarak sergilenen 'acıklık görüntüsü', bizim Zaragoza'dan alacağımız en önemli ders olmalıdır.”

© Alev Toral

04

Expo olarak adlandırılan dünya fuarları, uluslararası ortamda Olimpiyatlardan sonra ülkelerin en fazla ilgi gösterdiği etkinlik olma özelliğini koruyor. İlk kez 1851 yılında Londra’da düzenlenen Expo, sonraki yıl Paris’te gerçekleşiyor. Bir süre Londra ve Paris arasında dönüşümlü yapılan expolar, görülen ilgi üzerine Philadelphiadan başlayarak (1876-ABD) farklı kıtalara sığıyor.

Expo organizasyonu 1928 yılında imzalanan bir protokol ile kurulan BIA (Bureau International des Expositions) tarafından yürütülüyor. Fuarın yapılacağı ülke, BIA’ya üye ülkelerin oyları ile belirleniyor. Expolar büyüklüklerine göre, “uluslararası” ve “evrensel” adıyla ikiye ayrılıyorlar: En az üç ay süren ve 25 hektar alan kaplayan fuarlar Uluslararası Expo; en az altı ay süren ve 150 hektar kaplayan fuarlar ise Evrensel Expo olarak tanımlanırlar.

Dünya fuarları, başlangıcından buyana ülkelerin tanıtımı ve teknolojik gelişmelerin sergilenmesi açısından olduğu kadar, mimarlık ortamı için de tetikleyici bir rol oynuyorlar. Fuar pavyonlarının geçici yapılar olması deneysel önerilere olanak yaratıyor ve mimarlık tarihini etkileyen pek çok yapı bu fuarların simgeleri olarak ortaya çıkıyor: Londra’da düzenlenen ilk fuarın sergi binası olan “Kristal Saray” (1851), Paris fuarının simgesi olan “Eyfel Kulesi” (1889), Mies’in Barcelona fuarına Almanya pavyonu olarak tasarladığı öncü yapısı “Barcelona Pavyonu”(1929)... ilk akla gelenler. Bu listeyi çok uzatmak

mümkün. Montreal (1967) Fuarı’nda Konut Yerleşkesi / Moshe Safdie ve asma Strüktürlü Almanya Pavyonu / Frei Otto-Rolf Gutbrod; Sevilla Fuarı’nda (1992) Japonya Pavyonu / Tadao Ando ve İngiltere Pavyonu / Nicholas Grimshaw; Lizbon Fuarı’nda (1998) Portekiz Pavyonu / Alvaro Siza ve Metro İstasyonu / Santiago Calatrava; Hannover Fuarı’nda (2000) İsviçre Pavyonu / Peter Zumthor, Hollanda Pavyonu / MRDV, Japonya Pavyonu / Shigeru Ban, Meksika Pavyonu / Ricardo Ligeretto, Hristiyan Pavyonu / Gerkan-Marg ve Expo Saçağı / Thomas Herzog, mimarlık ortamını etkileyen önemli yapılar olarak hatırladıklarım.

2008’de “Su ve Sürdürülebilir Kalkınma” temasıyla düzenlenen Expo Zaragoza, Barcelona (1929) ve Sevilla’dan (1992) sonra, İspanya’nın organize ettiği üçüncü fuar. Aragon eyaletinin merkezi olan Zaragoza 650 bin nüfusu ile İspanya’nın beşinci büyük kenti. Ebro nehri üzerinde yer alan kentin geçmişi 2000 yıl öncesine kadar uzanıyor. Nehrin kuzey-batıda kıvrılarak oluşturduğu bir bölgede 25 hektar alan üzerine kurulan fuar “Uluslararası Expo” sınıfına giriyor. 14 Haziran’da açılan ve 14 Eylül’de kapanan fuara 104 ülke, 3 uluslararası organizasyon ve İspanyol eyalet yönetimleri ve şehirleri katıldı.

Expo’2008 Zaragoza özellikle kent bütününe hedefleyen kurgusu ile dikkat çekiyor. Expo planlaması ile salt fuar alanını düzenlemenin ötesinde, kentin geleceğe yönelik planlamasının da yönlendirilmek istendiği ve ‘sürdürülebilirlik’ teması doğrultusunda kentin 21. yy’la

06

05

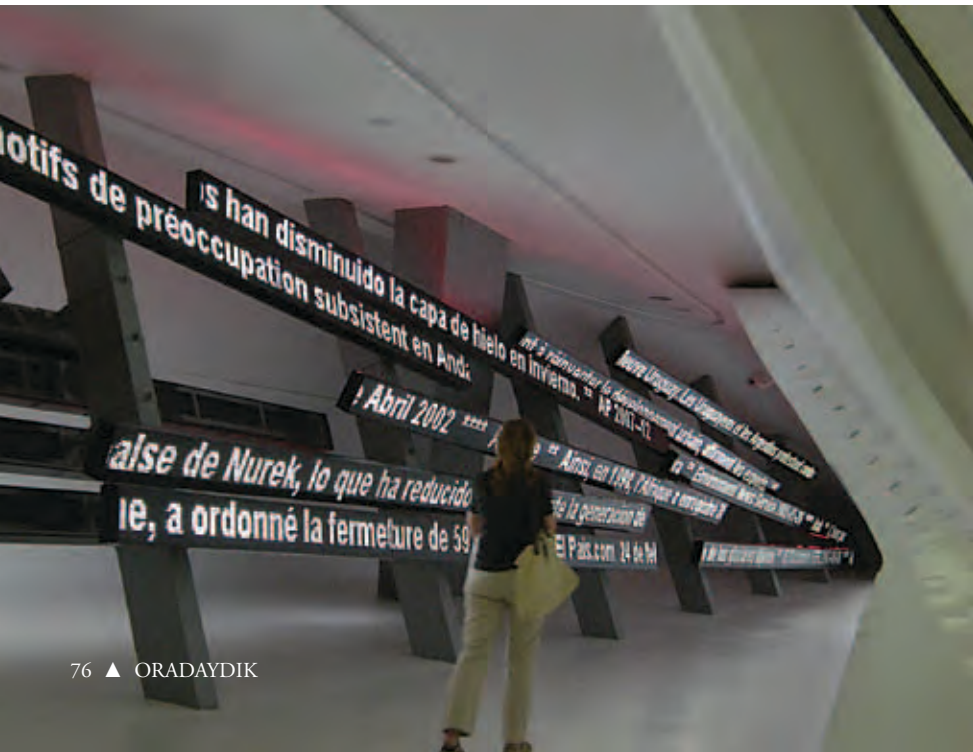
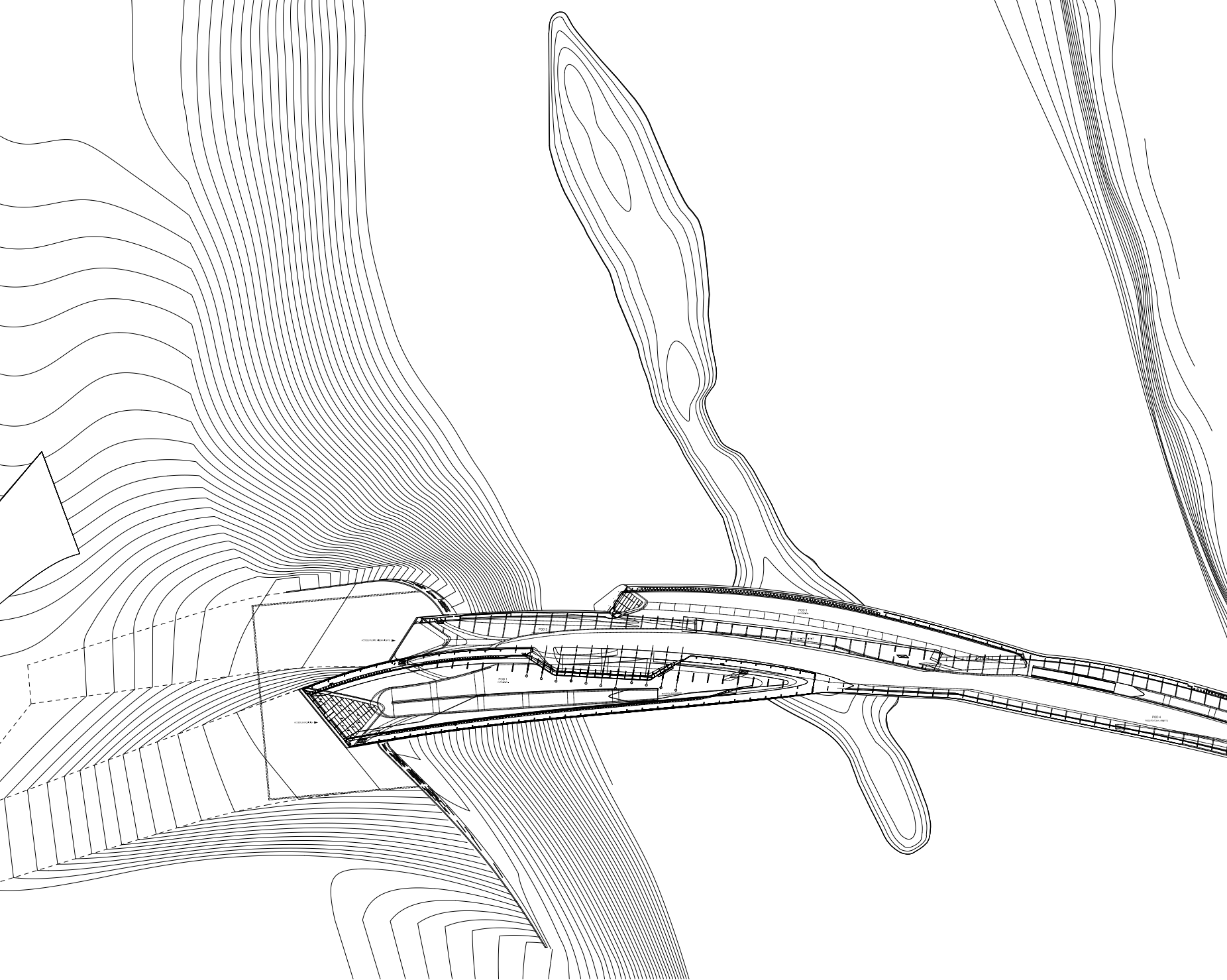
- 01 / Diagram - Organizasyon Alanı (Basın Bülteninden)
- 02 / Eskiz - (Basın Bülteninden)
- 03 / Plan - Zaragoza (Basın Bülteninden)
- 04 / Fotoğraf - Tematik Alan Saçağı
- 05 / Fotoğraf - Tekstil Nehri
- 06 / Fotoğraf - Katılımcılar Binası'ndan Tema Pavyonlarına Bakış
- 07 / Fotoğraf - Köprü Pavyonu
- 08 / Fotoğraf - Köprü Pavyonu Ebro Girişi

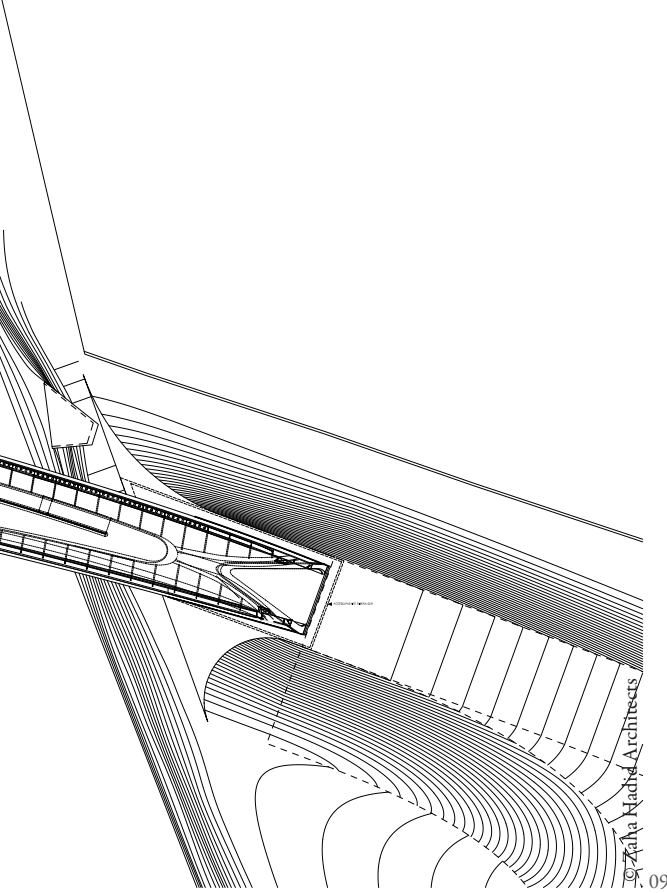

07

08

taşınması hedefinin öngörüldüğü anlaşıyor. Ebro kıyısının geliştirilmesi, kentsel ekipmanın zenginleştirilmesi ve kent altyapısının iyileştirilmesi bu tasarımın ana eksenini oluşturuyor. Sekiz ayrı proje paketi ile kentin gelişmesi hedefi Expo vesilesiyle başlatılıyor ve bunların bir kısmının fuar kapandıktan sonra da sürmesi planlanıyor. Bu arada Expo alanına bitişik 125 hektar büyüklüğündeki bir alanın da kent parkı olarak düzenlendiğini belirtmek gerek.

Bu çerçevede:

- Ebro nehri kıyısının düzenlenmesi;
- Gallego nehri, Huelva Nehri, Kanal ve diğer su kıyısı düzenlemeleri;
- Ulaşım bağlantıları ve Delicias İstasyonu;
- Ulaşım projeleri (bu çerçevede hava alanının yenilenerek genişletilmiş, yeni otobüs terminali ve metro istasyonu yapılmış, tramvay hattı inşa edilmiş; kentin güneyinden geçen yeni bir hızlı tren istasyonu planlanmıştır)
- Yeni konut yerleşimleri;
- Kültürel projeler (Goya Müzesi/ Herzog & Meuron, Zaragoza Sanat Okulu için yeni bina/ Sicilia Asociados, Pablo Serrano Müzesi / P. Latorre başta olmak üzere çeşitli kültürel yapılar projelendirilmiştir)
- Altyapı ve kentsel yenilemeler;
- Kentsel yakın çevre için genel düzenlemeler

için projeler geliştiriliyor.

Ve Fuar Binaları...

Zaragoza Fuarı'nın teması olan "su ve sürdürülebilir gelişme" kavramı, gerek fuar planlamasında gerekse yapıların ve açık alanların tasarımında etkili oluyor. Planlama ve pavyonların tasarımı konusunda genellikle İspanyol mimarların görev üstlendiği görülüyor. 3 aylık 'uluslararası' fuarlarda sıkça karşılaşıldığı gibi, içinde ülke pavyonlarının yer alacağı ana yapı Zaragoza'da da tek elden tasarlanıyor. Şimdi kısa kısa, fuar yapılarına bakalım:

Ülke pavyonlarını barındıran "Katılımcılar Binası" Expo'nun ana binası olarak ortaya çıkmakta. Cesar Azkarate ve Raimundo Bambo tarafından tasarlanan bu üç katlı yapı, 80 bin m² kapalı sergi alanına sahip. Organik formuyla kuzey ve doğu kollarında çevre yolların etkilerini kesen, güney kollarında ise Ebro nehrine açılmayı amaçlayan bir plan kurgusuna sahip. Birbirine rampa, merdiven ve köprüler ile bağlanan blokların teras çatıları, nehir kıyısındaki peyzaj alanını genişletmek amacıyla yeşillendirilerek, 90 bin m²'lik bir yeşil alan kazanılmış. Yapıların an alt düzlemi otopark ve servis alanı olarak kullanılıyor ve bu kat sadece Ebro nehrine bakan kotlarda açığa çıkıyor. Zemin ve birinci katlarda sergi alanları yer alıyor. Yeşillendirilen çatı ise yer yer rekreatif programlarla beslenmesine karşın, daha çok fuarın ve nehrin görülebildiği seyir terası işlevi görüyor.

"Köprü Pavyonu" Zaragoza fuarının en dikkat çekici yapısı olarak öne çıkıyor. Zaha Hadid Architects tarafından tasarlanan köprü'nün, ikonik etkisiyle fuarın tarihi sembolü olma rolünü üstleneceğini söyleyebiliriz. Fuar alanını Ebro üzerinden kente bağlayan ana ulaşım elemanı olan yapı, bildik köprü imgesini zorluyor. Geçiş işlevi dışında, sergi mekanlarını da barındıran çok katmanlı yapı, iç mekanının değişken ölçek ve formuyla renkli bir deneyim sunuyor.

13

14

15

© Alev Toral

16

- 13 / Fotoğraf - İspanya Pavyonu
- 14 / Fotoğraf - Kongre Sarayı
- 15 / Fotoğraf - Aragon Pavyonu
- 16 / Fotoğraf - Su Kulesi
- 17 / Fotoğraf - Paylaşılan Su Pavyonu
- 18 / Fotoğraf - Paylaşılan Su Pavyonu

“Su Kulesi” fuarın sembolü olması amacıyla tasarlanan bir yapı. Enrique de Teresa’nın tasarımı, geçirgen strüktürüyle öne çıkıyor, suyun dinamik akışkanlığına referans veriyor ve nefes alan bir iç mekana sahip.

“İspanya Pavyonu” (Francisco Mangado) ve “Aragon Pavyonu” (Olano y Mendes Architectos) fuardaki diğer iki önemli yapı. “Su üzerindeki orman” temasıyla tasarlanan İspanya Pavyonu, terracota kaplı sık kolonları ile elde edilmiş yalın bir plastiğe sahip. Yerel sepet örgüsü sanatına referans veren Aragon Pavyonu ise, havada asılı gibi duran strüktürü ile dikkat çekiyor. Cephe tasarımı ile enerji tasarrufu ve iç mekanın doğal aydınlatılması temalarına dikkat çekmeyi amaçlayan yapıda düşük enerji kullanımı hedeflenmiş.

Tema Pavyonları: Yedi adet tematik pavyon, Ebro nehri kıyısında lineer olarak uzanıyor. Yerleşim düzeni Battle y Roig Architectos tarafından tasarlanmış planlamada tema pavyonlarına dairesel formulu alanlar ayrılmış. Pavyonların arasındaki dış mekan tasarımı özellikle etkileyici ve işlevsel: İspanya’nın sert sıcağından korunmak amacıyla oluşturulan daire formulu güneş kırıcı saçak elemanları ve yukarıdan zerrecikler halinde püskürtülen su, işlevsel bir mikro klima yaratıyor. “Ekstrem Su” (F. Aleu, F. Escrig, J. Sanchez), “Susuzluk” (E. R. Geli/ Cloud 9), “Su Kentleri” (Studio Italo Rota), “Oikos, Su ve Enerji” (R. Olbeter), “Paylaşılan Su” (ADD+ Arquitectura NUG), “Sudan İlhamlar” (F. Escrig, J. Sanchez) ve “Kentli İnisiyatifleri Pavyonu / The Beacon” (R. H. Cardenas) tematik pavyonların isimleri. Fuar sonrası sökülme üzere tasarlanan bu yapılar, deneysel formları ve strüktürleri ile dikkat çekiyorlar.

Expo alanı içinde yer alan “Kongre Sarayı” (Nieto & Sobejano Arquitectos), “Nehir Akvaryumu” (A. Planchuelo), “Hiberus Otel” (Martinez Lapena- Torres Arquitectos) ve “Expo Ofisi” (B. Tobias) kayda değer yapılar olarak anılmayı hak ediyor.

“Türkiye Pavyonu” Katılımcılar Pavyonu’nda, kayda değer bir büyüklükte bir alana yayılıyor. Tasarımını Çağlayan Tuğal (T Mimarlık)’ın gerçekleştirdiği iç mekan tasarımı, her türlü uluslararası etkinlikte görmeye alıştığımız, lale logolu Türkiye tabelası ile gelenleri karşılıyor. Girişin tema ile ilgisiz sıradan yaklaşımı, ilk izlenim olarak akla yerleşiyor. Sergi alanı bölümlere ayrılmış. Girişte Pamukkale ve Kapadokya resimlerinden oluşan bir sergileme ile karşılaşıyor. Pamukkale ile ‘su’ teması arasında bir ilişki kurulabilse de Kapadokya herhalde turistik beklentiler ile ilgili. İkinci salonda karşılaşılan gerçek boyutlarda Osmanlı çeşmeleri ve bir hamam imitasyonu aracılığıyla, Türk toplumunun (Osmanlı demek daha doğru) su ile ilişkisi anlatılmaya çalışılmış. Devasa bir kabartma (ek yerleri kabarık bozulmuş) Türkiye haritasının önünden geçtikten sonra, üçüncü salona ulaşıyor. Bu hacmin çeperlerinde suni tepeler oluşturulmuş ve suni çim ile kaplanmış. Yorgun izleyiciler yerlere oturup sırtlarını duvara dayayarak bir yandan dinleniyor, bir yandan da duvarlardaki LCD ekranlardan Atatürk Barajı’nın öyküsünü izleyerek, bizlerin baraj yapabildiğini öğreniyorlar. Salonları gezerken izleyicilere bezdirici bir mistik ney taksimi eşlik ediyor. Çıkış mekanında ise Türkiye pavyonlarının olmazsa olmazı olan, canlı Ebru yapımı gösterisi var. Bu bölüm çok ilgi çekiyor ve izlemesi gerçekten zevkli. Son salondaki baraj görüntülerini saymazsak, sergilemede ‘modern’ Türkiye’nin unutulduğunu görmek, çağdaş Türkiye vatandaşları olarak hepimizi üzdü.

Expo alanlarının sergileme sonrası kullanımı, bu organizasyonların en sorunlu bölümü. Aichi (Japonya, 2005) fuarından sonra tüm yapıların sökülmesi ve alanın kent parkına dönüştürülmesi planlanmıştı. Hannover (Almanya, 2000) ise zaten fuar alanı olarak kullanılmakta idi ve

17

18

katılımcılar fuar sonrası binalarını ya kullanabilecekler ya da yıkacaklardı. Lizbon (Portekiz, 1998) bir sanayi alanının dönüştürülmesi için araç olarak kullanılmış; fuar sonrası geçici sergi binaları yıkılarak yerlerine konut yapılmış ve alan kentsel yaşama sunulmuştu. Sevilla (İspanya, 1992) mimari olarak en etkileyici fuarların başında gelmesine karşın, fuar sonrasını planlayamamış bir örnek olarak kaldı: Aradan geçen 16 yıla karşın, alan boş binaların işlevlendirilmesinde başarısız olunan bir uygulama olarak ortaya çıktı.

Zaragoza Expo'su için ayrılan alanın ise ağırlıklı olarak "iş merkezi"ne dönüşmesi planlanmış. Katılımcılar Pavyonu, aralara katlar atılarak, 160 bin m2 kapalı alan elde edilerek, büyük yer talep eden şirketlerin büro alanlarına dönüştürülecek. Aragon Pavyonu eyalet yönetiminin merkez binası; İspanya Pavyonu araştırma ve eğitim merkezi; Su Kulesi ve Köprü Pavyonu kültürel kullanımlar için çok işlevli mekanlar ve müze olarak kullanılacaklar. Kongre Sarayı ve Akvaryum işlevlerini sürdürecekle. Tema Pavyonları ya taşınacak veya tümüyle kaldırılacak. Ebro nehri boyunca 25 km. uzunluğunda bir alan ise fuar alanının uzantısı olarak kentsel rekreatif alanlara dönüştürülecek.

1992 yılından buyana düzenlenen beş Expo'yu gezme fırsatı bulabilmiş bir mimar olarak genel bir değerlendirme yapmak gerekirse, Zaragoza fuarının mimari yenilikler açısından en zayıf olduğunu söyleyebilirim. Zaha Hadid'in Köprü Pavyonu dışında çarpıcı bir yenilik yoktu. Sergilenen nesneler açısından da (göremediğim birkaç Pavyonu hariç tutarsak) çoğu pavyon vasattı veya daha önceki fuarlardaki sergileme konseptlerine yeni bir şey katmamıştı. Afrika pavyonları her zamanki gibi panayır görüntüsünde ve en eğlenceli yerlerdi. Gece hayatı açısından ise Zaragoza, en renkli Expo'ların başında sayılabilir: Alanda çeşitli mekanlarda gerçekleşen konser, gösteri ve dinletiler arasında seçim yapmak zordu. Fuar, çeşitli dünya kültürlerinin sergi alanına dönüşüyordu. Bu gösterilere Zaragoza halkının yoğun ilgisi de dikkat çekiciydi. Etkinlikler sadece fuar alanı içinde değil kent içindeki çeşitli alanlara da yayılmış ve kent üç ay boyunca 'kültürel bombardımana' tutulmuştu.

Expo-Zaragoza'nın kentsel gelişme için tetikleyici bir rol oynaması çabasının, ulusal mimari ortamı canlandırma amacı ile paralel yürütülmüş olduğu görülüyor. Hadid'in köprüsü dışındaki tüm fuar yapıları ulusal yarışmalarla elde edilmiş ve İspanyol mimarlık ortamı bu projenin bir parçası olarak onurlandırılmış. İzmir'in Expo adaylığı sürecinde sergilenen ve bir Alman firmasına fuar tasarımı yaptırmak türünde bir 'acıklık görüntüsü', bizim Zaragoza'dan alacağımız en önemli ders olmalıdır.

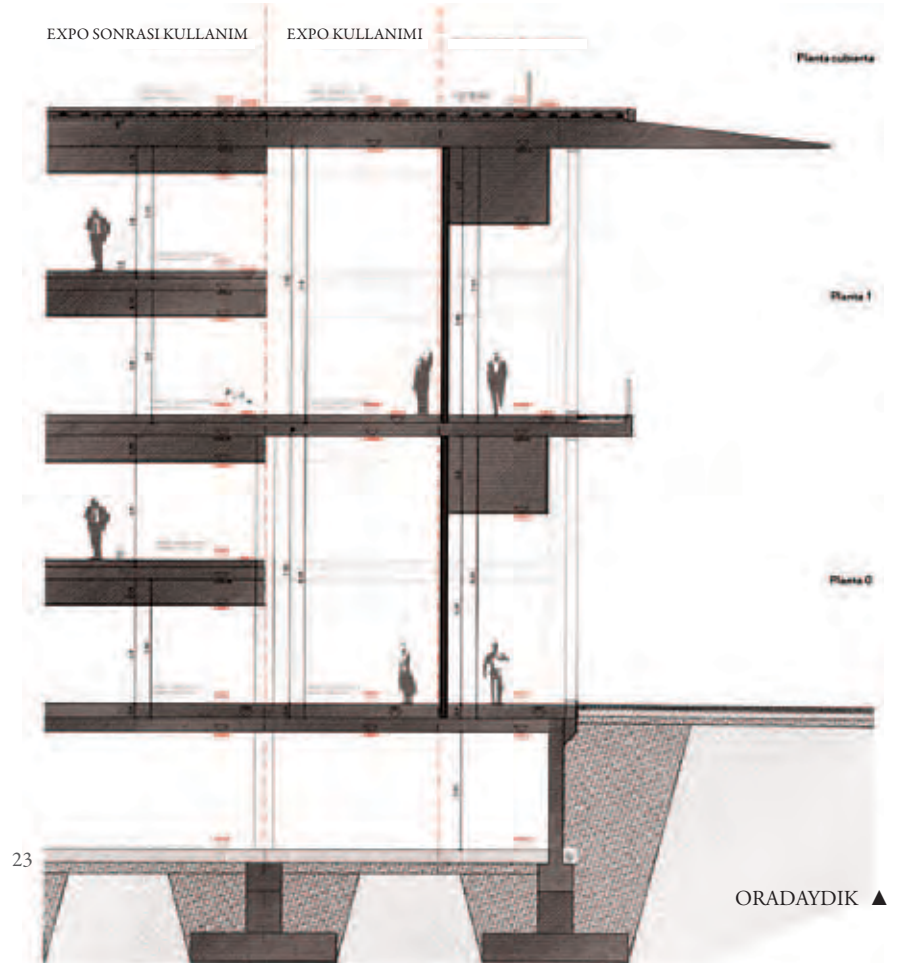
Hasan Özbay Y. Mimar

22

- 19 / Fotoğraf - Türkiye Pavyonu
- 20 / Fotoğraf - Türkiye Pavyonu
- 21 / Fotoğraf - Türkiye Pavyonu
- 22 / Fotoğraf - Köprü Pavyonu
- 23 / Çizim - Katılımcılar Pavyonu'nun Expo Sonrası Kullanım Kesiti

© İsim belirtilenlerin dışındaki tüm fotoğraflar Hasan Özbay'a aittir.

23

serbestMİMAR - Issue 01/January 2009
 Summary

‘serbestMİMAR’, the common voice of three freelance architects’ associations established in Ankara, Istanbul and Izmir, starts up with this first issue. This periodical that aims to find and present distinguished architects and architectural projects, not only in İstanbul, but anywhere in the country, and to examine the obstacles and advances encountered in the process of architectural design and application. It is going to be published every two months.

The main subjects covered in the first issue are as follows: A selection of recently completed buildings and projects are presented in the ‘desktop’ part of the news section. Covering a wide range of subjects from schools, shopping centers to summer houses and office buildings in various locations / cities, this section will present the products of contemporary architecture in relation with their authors.

Numerous valuable actors of the architecture scene have passed away since last July. We bid farewell to Şevki Vanlı, Danyal Çiper, Affan Yatman, Sait Kozacıoğlu and Adnan Taşpınar with essays by Aydan Balamir, Kadri Atabaş and Orçun Ersan.

The State Council has accepted the claim of architect Murat Artu, and revoked the Chamber of Architects’ professional seminars as “invalid”, which were qualifying architects. The story of this trial on behalf of freelance architects, and of Artu’s victory is presented in the interview section.

The new hotel “Argos in Cappadocia” in Uçhisar is a structure that contributes to the unique texture in Cappadocia, and stands out with its articulation that’s respectful of the vernacular texture and with its appropriate details. Argos Hotel is also an elaborate conservation and transformation project. The first stage of the complex, for which a team of architects has been working with the distinguished consultant architect Turgut Cansever for 11 years, will be officially opened this month.

Zorlu Center, being built on one of the most valuable urban lots in Istanbul will be completed by 2010. The detailed story of this 235.000 m2 complex, which has introduced Turkey to a new method of acquiring architectural projects, will be told in this issue.

Two members of the jury of the architectural competition for a culture and commerce center, organized by the Municipality of Yozgat: Yurdanur Sepkin and Yakup Hazan, will discuss the competition and its outcome.

World fairs usually make a positive impact on the development and transformation of the cities where they take place. In this issue, the most recent world fair, EXPO-Zaragoza - with its iconic structures and urban spaces - is being evaluated as a model for Turkey.

Журнал Свободный Архитектор - номер 01 Январь 2009 г.
 Содержание

Данное издание первого журнала «Свободный Архитектор», является голосом трех ассоциаций свободных архитекторов г. Анкары, Стамбула и Измира Наряду с тем, что в Турции, в сфере архитектуры трудно выполнять качественную работу, также трудно установить контакт с высокопрофессиональными специалистами в данной сфере. Целью нашего журнала, издаваемого каждые два месяца, является ознакомление читателя с авторами новых проектов и сооружений, специалистами держащими «планку на уровне» не только в центральных районах страны, но и в периферии. Мы также изучаем процесс развития проекта и проблемы, возникающие в ходе проектирования и производственных работ. Предоставляем Вашему вниманию первый номер журнала, со следующим содержанием:

Актуальное место на страницах журнала занимают проекты находящиеся еще на стадии разработки и только только завершенные проекты такие как общеобразовательных учреждений, торговых центров, дачных построек, офисных центров и т.п., в данной части журнала рассказывается о авторах многообразных современных проектов Турции.

С июля месяца по сегодняшний день архитектурный мир потерял очень многих уважаемых членов, среди них Шевки Ванлы, Даниал Чипер, Аффан Ятман, Сait Козаджиоглу, Аднан Ташпынар, мы проводжаем их в последний путь очерками Айдан Баламира, Кадри Атабаша и Орчун Эрсана.

Рассказ о успехе Мурата Артуна в судебном процессе; в течении последних 2 лет свободные архитекторы были вынуждены проходить обязательный курс обучения в Палате Архитекторов «Программа по профессиональному обучению» ; в результате обращения в суд архитектора Мурата Артуна, по решению Государственного Совета, данная программа обучения была объявлена «неправомерной и недействительной»

Проект отеля ‘Argos in Cappadocia’ расположенного в крепостном городке Учхисар неповторимой Кападокии, привлекает внимание артикуляцией бережно относящейся к своеобразной природе и успешными деталями, этот отель является тщательно разработанным проектом защиты и преобразования. Команда архитекторов, консультируемая архитектором Тургут Джансевером в течении 11 лет вела разработку проекта отеля, в этом месяце открывается один из корпусов отеля.

На страницах журнала Свободный Архитектор читатели впервые ознакомятся с деталями проекта Zorlu Center, где применяются новые для Турции методы проектирования. Проект, расположенный в одном из самых дорогих районов Стамбула на территории 235.000 m2 завершиться в 2010 году.

Очерк о конкурсе на разработку торгового и культурного центра в центре города Йозгат, составленный членами жюри конкурса Йурданур Сепкин и Якуп Хазан.

Международная выставка EXPO-Zaragoza 2008 занимающая важную роль в развитии и преобразовании проектируемых городов, с символическим сооружениям и городскими площадями, рассматривается в качестве нового образца, с которого Турция может перенять уроки.

مجلة سرbest ميمار العدد 1 كانون الثاني 2009
 خلاصة

قد بدأت مجلة سرbest ميمار بعدد الأول لراي خطوطها الإعلامية وهي تتاج ثلاثة فروع لمجلة سرbest ميمار (المجلة الحرة) في مدينة قنرة والمستقبل وارزمير، وهي مجلة تصدر كل شهرين. ربما ان تعريف وتعريف المجلة المميزة في تركيا غاية في الصعوبة. فإن المجلة تهدف إلى بحث وتقديم الإبتية المنتشرة في عموم تركيا وتصنيفها وتشخيص القائلين بإنشائها وتحديد المسويات والصفات التي رافقت فترة إنشاء هذه البتات. اما عنوان المقالات التي نشرها المجلة في عددها الأول فيما كالاتي:

قسم المعمار : يتضمن هذا قسم المشاريع الهندسي تصميمها حديثا ويتضمن المدارس والمتاحف السياحية والمكتبات. ويتألف في هذا قسم الفني بالمواضيع فتتاجف المعمارية الحديثة في تركيا وترجم حلة مصمميها طبقا للنوع على تطور العمارة في تركيا.

مع بداية شهر تموز الماضي قد علم المعماري فريد من مديعيها لثقل شرقي وائل وينال جبير وعثمان يلمان وسعيد كيزاجي اورغان وعثمان طكيتير. ونحن بدورنا نودع هؤلاء الفخية بقالات الكتاب فيبن بالامير. رقى قايض وأصبحن لرسا.

قسم الخطب : تتناول مقالة حول الظفر القلوني الذي حققه المعماري مراد لرت على يتاج فطيم التلطي لخرقة المعماريين بعد سنتين بقرى أسدره مجلس القنوري الدولة انصف فيها المعماري مراد لرت.

تقرير فتن سركوت إن كبادوكيا – Argos in Cappadocia " من العمالات الفريدة التي اعتك في تصميمها على المحافظة على الجمال الطبيعي التي تتميز به ارج هيسل في مدينة كبادوكيا. قد فاحت قسم الأول من هذا التاج النضم الذي مستاد من امتحانات المعماري تركوت جان سر.

تتعرف تركيا لخيرا من خلال مشروع إسكان على مساحة 235000 ج2 في لصن المواقع الإنسانية بمدينة استاقول والمتوقع اكتماله في عام 2010 على مرحلة المركزية الإيجلرية. وستتاول هذا الحدث بتفاصيله وتحليلته ضمن صفحات مجلتنا.

تتاج المسابقة التي نظمها بلدية يوزكات لإنشاء مجمع تجارية في وسط المدينة. وتقيم فتين من اعنداء هيئة التحكيم يوزاتير سبكين ويعقوب هسان.

المعماري المعمارية الدولية التي تتناول التطوير العمراني للمدن التي تعيش فيها ولآخر هذه المعماريين معرض لكتير- زارلوكزا 2008 الدولي والتي تعك هذا يمكن ان تستعيد تركيا من الطبيعة الاقتصادية والتعلق السكانية التي تتطرق إله المصممين.

İleri Makina

ve İnş. Gereçleri İml.San.Tic.Ltd.Şti.

DIŞ CEPHE ASANSÖRLERİNDE OPTİMUM ÇÖZÜMLER.

Dış Cephe Temizlik Asansörleri

Projeye Uygun Ray ve Makina Modelleri Dizayn Edilmektedir.

Facade Cleaning Lifts

We are also making a design of rail and machine models constant with project.

ilerimakina@yahoo.com

www.ilerimakina.com

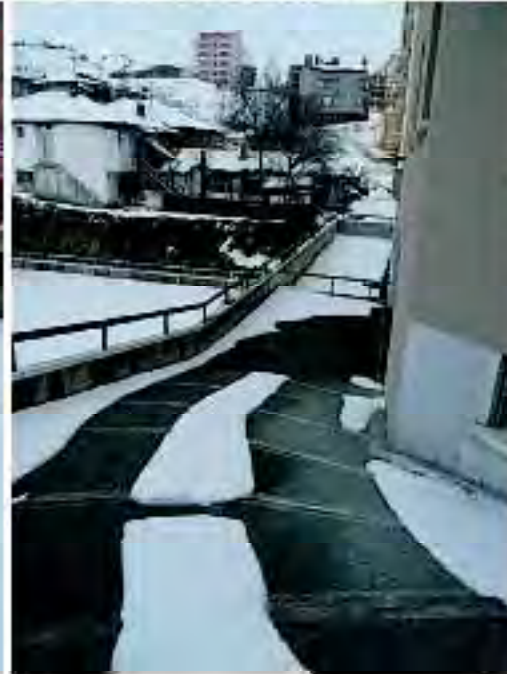
export@ilerimakina.com

CEVAT DÜNDAR CAD. KAVACIKLI İŞ MERKEZİ 15/46 Ostim-ANKARA-TURKEY

Phone: (+90 312) 354 42 51 (Pbx)

ELEKTRİKLİ KAR BUZ ENÖELLEME VE ZEMİNDEN ISITMA SİSTEMLERİ

UTT

Uğur Mumcu Cad. No.97/9 06700 G.O.P./ ANKARA
Tel: +90 312 448 1635 - 448 1655 Fax: +90 312 448 6779

ART SENTEZ

mermer, seramik, inşaat ltd. sti.

PTT Evleri Mahallesi, Bostancık Caddesi, No:32 Siteler - Ankara

Tel : (0312) 351 07 41 - 42

Web : www.artsentez.com.tr

Faks : (0312) 351 07 04

E-Mail : info@artsentez.com.tr

AS KARO 1974 yılında kurulmuştur. Terrazo karo ve basamak imalatında Türkiye'deki en yüksek kapasiteli firmadır.

Kapasite (günlük) : Terrazo karolar 2500 m² / gün

: Merdiven basamağı 600 mtul / gün

TÜM ÜRÜNLER BUHAR KÜRLEME İLE KURUTULUR.

1 GÜNDE TESLİM EDİLİR.

Ürün grubu arasında:

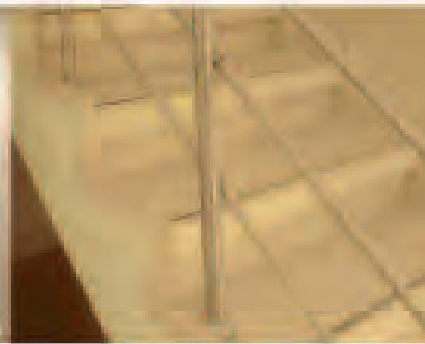
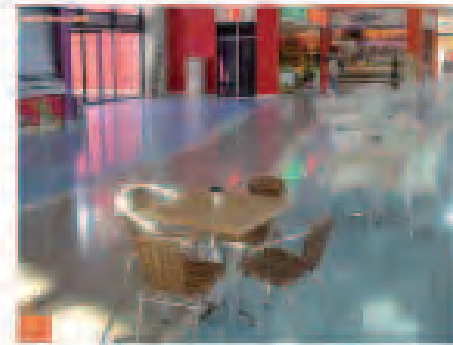
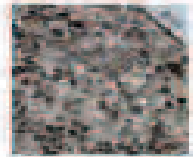
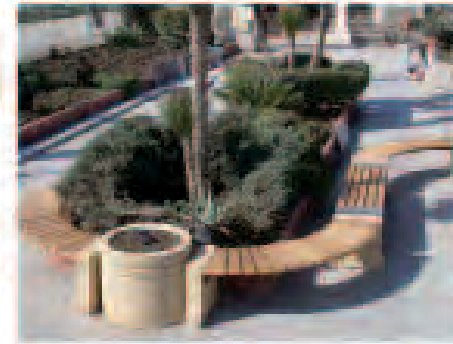
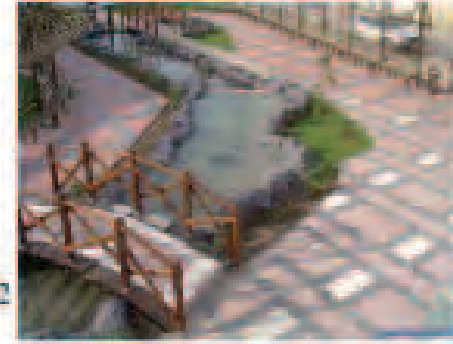
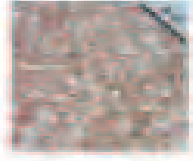
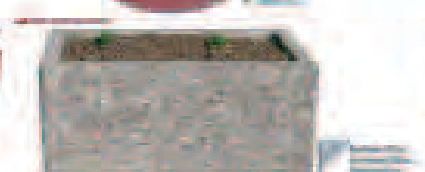
- Terrazo karolar (iç mekânlar)
- Terrazo karolar (dış mekânlar)
- L merdiven basamağı
- Damaklı basamak
- Washbeton karolar
- Washbeton plakalar
- Çiçeklikler (washbeton)
- Banklar (washbeton)
- Bordür (washbeton)
- Yağmur oluğu (washbeton)

Ayrıntılı bilgi
için

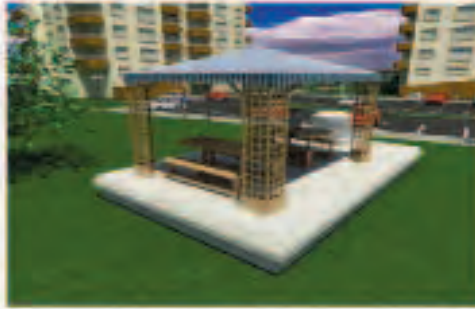
www.askaro.com.tr

Terrazo Karolar (iç mekânlarda kullanım için) TS 213-1 EN 13748-1

Terrazo Karolar (dış mekânlarda kullanım için) TS 213-2 EN 13748-2
ISO 9001: 2000

Yeraltı veya Yerüstü Antibakteriyel BETON SU DEPOSU

GRC

DESOS PRECAST

DESOS DİZAYN DEKORASYON MOBİLYA VE İNŞAAT SANAYİ TİCARET LTD. ŞTİ.

Ceyhan Atıl Kansu Caddesi 56. Sokak No: 22/3

06520 Balgat - ANKARA / TURKEY

Tel : +90 (312) 284 44 94 (pbx)

Faks : +90 (312) 284 18 33

web: www.desos.com e-mail: info@desos.com teklif: teklif@desos.com

sanat sahne'de başlar...

MERKEZ

Çetin Emeç Bulvarı 6. Cad. No:53/7 A.Öveçler/ANKARA Tel:(0312) 472 63 70-472 63 60 Fax:(0312) 472 63 62

FABRİKA

Sarayköy Keresteciler Sitesi 4. Sokak No:9 Kazan/ANKARA Tel:(0312) 815 16 25-26

www.dedasahne.com e-mail: deda@dedasahne.com

SEDİR SAUNA

www.sedirsauna.com

İÇANADOLU BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ
KORU MAHALLESİ BEYAZGÜL SİTESİ B.88 ÇAYYOLU/ANKARA
TEL : 0 312 240 86 63-240 75 63 - FAX : 0 312 240 85 73 - ankara@sedirsauna.com
FABRİKA
GÜL SANAYİ SİTESİ 3 ADA 3. BLOK NO:1 ISPARTA
TEL : 0 246 224 18 80 (Pbx) - FAKS : 0 246 224 18 84

Hitherm®

SIVA ALTI DUVARDAN ISITMA ve SOĞUTMA SİSTEMLERİ

duvarlarınız
hem ısıtıyor
hem soğutuyor

Hitherm Sistem

Kışın ısıtıcı

Yazın soğutucu

Isı ve Soğuk Radyatör Sistemi

Hitherm Sistem

Hitherm Türkiye

Türkiye Distribütörü

TEKNOSIS
Sıva Altı Duvardan Isıtma ve Soğutma Sistemleri

Menekşe Sokak No: 55/2 A. Ayranca - ANKARA
Tel: 0.312. 426 15 22 (Pbx) Faks: 0.312. 426 80 50
e-mail: proje@hithermturkey.com

www.hithermturkey.com

Tüm Tavan ve Duvarlar İçin Hızlı, Sağlıklı, Kaliteli, Alternatif Çözüm...

Clipso, maksimum 5 m genişliğine sahip, İsviçre'de üretilen, 10 yıl garantili, polüretan kaplamalı polyester bir asma tavan ve duvar gergi malzemesidir.

Clipso'nun genel prensipleri, teknik kalitesi ve sıra dışı ölçüler (5x50 m) onu bütün oda şekillerine tek parça halinde uygulanabilir kılar. Doğa ve insanlar için hiçbir toksik risk taşımaz.

Oeko-Tex Standard 100 sertifikalıdır.

- Standart kaplamalar "S"
- Akustik Kaplamalar "A"
- Renkli Kaplamalar "C"
- Backlight Kaplamalar "I"
- Resim Kaplamalar "P" Clipso Print

- Hızlı ve temiz montaj
- Kısa süreli teslim süresi
- Sıcaklık değişimine dayanıklı
- Ses izolasyonu
- Baklı yapılabilir
- 5x50 metre ekiz birleşim
- Yangın standartlarına uygun
- Antibakteriyel ve antistatik
- Isı izolasyonu
- 10 yıl garanti

Design & More Mimarlık
İskele Sok. Birlik Apt. B Blok No: 15/13 Caddebostan 34728, İstanbul
Tel: +90 216. 411 38 82 phx Fax: +90 216. 411 22 28
www.designandmore.com.tr

MEGA PANEL

TAŞYÜNÜ ASMA TAVAN SİSTEMLERİ

METAL ASMA TAVAN SİSTEMLERİ

TÜRKİYE DİSTİRİBÜTÖRÜ
TAŞYÜNÜ ASMATAVAN PLAKALARI

İvedik.org.san.Böl.22.cad.689.sok.no:14 Ostim /ANKARA
TEL : 0312 395 59 85 – 86 – 87 FAX : 0312 395 59 88

USG DONN DX TAŞIYICI

www : megapanel.com.tr
e-mail : ruhiozkan@megapanel.com.tr

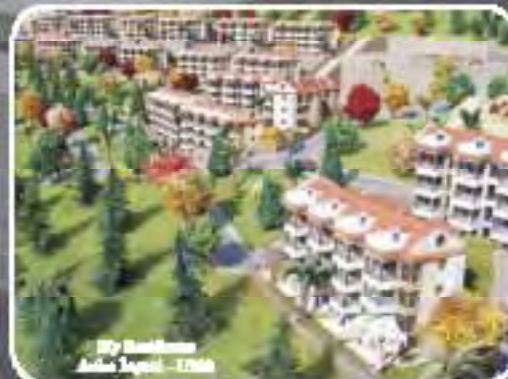
MINİMAL SANAT

MAKET ATÖLYESİ

MAKET & MİMARİ DÖRBELEŞTİRME

Alanında uzman mimar ve mühendislerle, maket ve üç boyutlu görselleştirme üzerine çalışan firmamızın Laser - CNC teknolojilerini kullanarak siz müşterilerimize sunumunda tecrübe ve kalite garantisiyle hizmet vermektedir.

Minimal Sanat Maket Atölyesi
Mimar ve Mühendisler Odası
Tic. Sic. No: 27090 - Şişli / İstanbul

- Özel Tasarım ve İmalat
- Dekoratif Harici Aydınlatma
- Ofis ve Endüstriyel Aydınlatma

Aydınlatma Sanatı

COMPACT
BANYO SİSTEMLERİ
DUŞ VE KÜVET
KABİNLERİ
TEKNE
KÜVET
AKORDEON KAPI
SİNEKLİK
VE
BANYO DOLAPLARI

ALPENA®

**SUYUN OLDUĞU
HER YERDE**

Müşteri Bilgi Hattı
0312 385 53 30

ALPENA BANYO DÜNYASI
YAPI MALZEMELERİ
İMALAT SANAYİ
BİLİŞİM HİZMETLERİ
İTH. İHR. ve TİC. LTD. ŞTİ.

Alinteri Bulv. No: 68
Ostim / ANKARA
Tel : 0312 385 53 30
Faks: 0312 385 48 50
e-mail:
bilgi@alpenabanyodunyasi.com

www.alpenabanyodunyasi.com

